

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
SPLIT

Poslovni broj: K-75/2024-71

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu pojedincu Vedranu Klafuriću, uz sudjelovanje zapisničarke Dijane Vidović Vranac, u kaznenom predmetu protiv okrivljenika pod 1) Alena Vidovića, pod 2) Deana Majstorovića i pod 3) Marine Dumanić Buzov, zbog kaznenog djela iz čl. 236. st. 2. u vezi st. 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21 dalje: KZ/11), po optužnici Općinskog državnog odvjetništva u Splitu pod poslovnim brojem br. KO-DO-407/2022 od 13. travnja 2022., nakon javno održane i zaključene rasprave dana 10. ožujka 2026., u prisutnosti okrivljenika pod 1), pod 2) i pod 3), branitelja okrivljenika pod 1) Tomislava Biuka, odvjetnika u Splitu, branitelja okrivljenika pod 2) Joška Čeha, odvjetnika u Splitu, braniteljice okrivljene pod 3) Marine Matković, odvjetnice u Splitu, zamjenice ODO-a Split Paole Majić Roguljić, punomoćnice oštećene Branke Bajić Alajbeg, odvjetnice u Splitu i oštećene Marine Conte Nove, a presude javno objavljene dana 11. ožujka 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Na temelju odredbe čl. 453. toč. 3. ZKP/08

OKRIVLJENI POD 1): ALEN VIDOVIĆ, OIB: 59848838858, sina Ante i Svitlane Krinickaja, rođen 29. lipnja 1976., u Splitu, s prebivalištem u Splitu, Pod Kosom 33, državljanin Republike Hrvatske, pomorac – kapetan, zaposlen u firmi "Sea Core", s mjesečnim primanjima od 5.000,00 eura, rastavljen, otac troje djece, pismen, sa završenom srednjom Pomorskom školom u Splitu, dobrog imovnog stanja, bez imovine, bez vojnog čina, neodlikovan, neosuđivan, brani se sa slobode,

OKRIVLJENI POD 2): DEAN MAJSTOROVIĆ, zvani "Điđi", OIB: 95135509279, sin Mira i Marine, rođ. Dumanić, rođen 29. rujna 1986., u Splitu, s prebivalištem u Splitu, Ćirila i Metoda 33, konobar, nezaposlen, bez primanja, oženjen, otac dvoje djece, državljanin Republike Hrvatske, pismen, sa završenom srednjom školom, srednjeg imovnog stanja, bez imovine, bez vojnog čina, neodlikovan, osuđivan,

OKRIVLJENA POD 3) MARINA DUMANIĆ BUZOV, OIB: 15089791744, kćer pok. Vinka i pok. Dinke, rođene Šiljić, rođena 19. ožujka 1960., u Splitu, gdje i prebiva na adresi Split, Rendićeva 39, domaćica – umirovljenica, s mirovinom od 1.300,00 kuna, pismena, sa završenom osnovnom školom, lošeg imovnog stanja, bez imovine, neosuđivana, brani se sa slobode

oslobađaju se optužbe

da bi u svibnju 2018., u Splitu, postupajući zajednički i po prethodnom dogovoru, u nakani da se neosnovano materijalno okoriste u znatnom iznosu, najprije prvookrivljeni Alen Vidović dogovorio s Marinom Conte Nova za cijenu od 110.000,00 eura od nje kupiti nekretninu označenu kao čest. zgr. 1422/2, opisane kao zgrada, z.u. 22250, K.O. Split, za 1/6 suvlasničkog dijela, čest. zgr. 1422/3, z.u. 9463, K.O. Split, opisane kao zgrada za 3/9 suvlasničkog dijela i čest.zem. 9679, z.u. 22251, K.O. Split, opisane kao vrt u Lučcu, za 1/2 suvlasničkog dijela nekretnine, što u naravi predstavlja stan u Splitu na Lučcu s vrtom, neistinito joj prikazujući da će joj cjelokupni iznos kupoprodajne cijene isplatiti nakon što ona izbriše zabilježbu spora upisanu pod brojem Z-27853/2018 upisanu u listu B zemljišnoknjižnog izvotka za nekretninu označenu kao čest. zgr. 1422/2, upisanu u z.u. 22251 K.O. Split iz zemljišne knjige, pri čemu joj je dao iznos od 10.000,00 eura na ime kapare, radi čega je ona povjerovala da će on postupiti po takvom dogovoru, pa nakon što su 18. svibnja 2018. zaključili ugovor o kupoprodaji predmetne nekretnine kojim je ugovoreno da će joj za stan isplatiti ukupno 110.000,00 eura, u što je sve ista ne sumnjajući povjerovala i ishodila brisanje navedene zabilježbe s nekretnine i omogućila mu uknjižbu prava vlasništva na njoj, nije joj isplatio kupoprodajnu cijenu iako ga je ona na to pozivala, a s kojim postupanjem je drugookrivljeni Dejan Majstorović bio upoznat pa su joj potom prvookrivljeni i drugookrivljeni u kolovozu 2018. neistinito prikazali kako će joj kupoprodajnu cijenu umjesto prvookrivljenika Alena Vidovića isplatiti drugookrivljeni Dejan Majstorović, u koju svrhu joj je drugookrivljeni predao na ime predujma iznos od 5.000,00 eura te joj ujedno, kao dokaz da će joj isplatiti kupoprodajnu cijenu, 31. kolovoza 2018. predao tri bjanko zadužnice na ukupni iznos od 700.000,00 kuna za koje je znao da su nenaplative jer su njegovi računi bili blokirani od strane Financijske agencije, a kada je oštećena Marina Conte Nova povjerovala da će joj drugookrivljeni isplatiti kupoprodajnu cijenu, potpisala je izjavu da joj je prvookrivljeni Alen Vidović isplatio cjelokupni iznos kupoprodajne cijene, iako se to nije dogodilo, a sve iz razloga jer je prvookrivljeni Alen Vidović vlasništvo stana u međuvremenu prenio na majku drugookrivljenika, trećeokrivljenu Marinu Dumanić Buzov koja je s prethodno opisanim postupanjem bila upoznata te koja je dana 28. ožujka 2019., predmetni stan prodala Maji Asanović, rođakinji prvookrivljenika, za iznos od 110.000,00 eura, nakon čega je oštećena povjerovavši u njihove navode, pozivala prvookrivljenog i drugookrivljenog da joj isplate kupoprodajnu cijenu, a što su oni odbili učiniti, niti se ona uspjela naplatiti bjanko zadužnicama koje joj je predao drugookrivljenik jer na njegovom računu nije bilo sredstava, pa joj kupoprodajnu cijenu u iznosu od 95.000,00 eura do danas nisu isplatili, a na koji način su za sebe pribavili nepripadnu imovinsku korist i za koji iznos su oštetili Marinu Conte Nova,

dakle, s ciljem da sebi i drugom pribave protupravnu imovinsku korist, doveli Marinu Conte Nova lažnim prikazivanjem činjenica u zabludu i time ju naveli da na štetu svoje imovine nešto učini, a kaznenim djelom je pribavljena znatna imovinska korist,

II. pa da bi time počinili kazneno djelo protiv imovine – prijevarom – opisano u članku 236. stavak 2. u svezi stavka 1. Kaznenog zakona (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21 - u daljnjem tekstu: Kaznenog zakona), a kažnjivo po članku 236. stavak 2. Kaznenog zakona.

III. Na temelju odredbe čl. 158 st. 3. ZKP/08 oštećena Marina Conte Nova se s imovinskopравnim zahtjevom upućuje u parnicu.

IV. Na temelju odredbe čl. 149. st. 1. ZKP/08 troškovi kaznenog postupka iz čl. 145. st. 2. toč. 1. do 5. KZ/11, nužni izdaci okrivljenika pod 1), pod 2) i pod 3) te nužni izdaci i nagrada branitelja okrivljenika pod 1), branitelja okrivljenika pod 2) i braniteljice okrivljene pod 3) padaju na teret proračunskih sredstava suda.

Obrazloženje

1. Općinsko državno odvjetništvo u Splitu je pred ovim sudom podiglo optužnicu broj KO-DO-407/2022 od 13. travnja 2022., protiv okrivljenika pod 1) Alena Vidovića, pod 2) Deana Majstorovića i pod 3) Marine Dumanić Buzov, zbog kaznenog djela iz čl. 236. st. 2. u vezi st. 1. KZ/11.

1.1. Podneskom od 6. ožujka 2026., državno odvjetništvo je uredilo činjenični opis predmetnog kaznenog djela, na način kako je to navedeno u točki I. izreke presude.

2. Na temelju odredbe čl. 19.b. st. 3. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj: 152/08, 76/09., 80/11., 91/11., – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19. i 80/22., dalje u tekstu: ZKP/08.) uz suglasnost stranaka raspravu u predmetnom postupku je proveo predsjednik vijeća kao sudac poedinac.

3. Na temelju odredbe čl. 407. st. 3. ZKP/08. rasprava je započela iznova.

4. Pozvani da se izjasne o tome kakav stav zauzimaju spram navoda iz optužnice, okrivljeni pod 1), pod 2) i okrivljena pod 3) su izjavili da se ne smatraju krivim za kazneno djela koje im se stavlja na teret pa se pristupilo izvođenju dokaza.

5. U dokazne svrhe pročitani su i pregledani: ugovor o kupoprodaji nekretnine između Marine Conte Nova kao prodavatelja i okrivljenog Alena Vidovića kao kupca, od 18. svibnja 2018. (list 6 – 8), izvadak iz zemljišne knjige – povijesni prikaz zemljišnoknjižnog odjela u Splitu za k.č. 1422/2 i 1422/3 (list 9 – 18), bjanko zadužnice koje je izdao drugooptuženi Dean Majstorović oštećenoj Marini Conte Nova (list 19 – 30, 122 - 130), potvrda o nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanje zbog nedostatka novčanih sredstava Financijske agencije RC Split (list 31 – 33), fotografije stana oglašenog na stranici "Njuškalo" od 1. svibnja 2019. (list 34 – 37, 327 - 329), fotografije poruka između okrivljenog Deana Majstorovića i oštećene Marine Conte Nova (list 49 – 70), fotografije poruka između okrivljenog Alena Vidovića i oštećene Marine Conte Nova (list 71 - 108), izjava od 18. svibnja 2018., Marine Conte Nova i Alena Vidovića (list 109 – 113), izjava Marine Conte Nova od 31. kolovoza 2018., ovjerena kod javnog bilježnika Zrinke Milić Štrkalj (list 115, 330), izjava – potvrda od 28. ožujka 2019., okrivljenog Deana Majstorovića (list 121), potvrda Financijske agencije od 12. studenog 2020. o blokadi računa okrivljenika Deana Majstorovića za razdoblje od 23. prosinca 2014., do 9. studenog 2020. (list 135 – 153), potvrda Financijske agencije od 12. studenog 2020. o blokadi računa okrivljenika Alena Vidovića od 29. lipnja 2012., do 28. listopada 2013. (list 154 – 167), potvrda Financijske agencije od 12. studenog 2020. o blokadi računa okrivljene Marine Dumanić Buzov za razdoblje od 30. srpnja 2013., do 16. ožujka 2020.

(list 168 – 183), potvrda Financijske agencije od 12. studenog 2020. o blokadi računa Maje Asanović za razdoblje od 17. veljače 2011., do 2. studenoga 2020. (list 184 – 201), potvrda Financijske agencije o blokadi računa okrivljenika Deana Majstorovića za razdoblje od 3. siječnja 2017., do 3. rujna 2020. (list 202 - 228), potvrda Zemljišno knjižnog odjela Općinskog suda u Splitu od 12. studenoga 2020., da okrivljena Marina Dumanić Buzov nije upisana kao vlasnica nekretnina kod ovog odjela (list 231), izvadak iz zemljišne knjige Zemljišno knjižnog odjela Općinskog suda u Splitu na ime okrivljenog Deana Majstorovića (list 232, 237 - 238), izvadak iz zemljišne knjige Zemljišno knjižnog odjela Općinskog suda u Splitu na ime Maje Asanović (list 234 - 236), zapisnik o prvom ispitivanju okrivljenog Alena Vidovića od 9. studenoga 2021. s audio zapisom (list 274 – 278), zapisnik o prvom ispitivanju okrivljene Marine Dumanić Buzov od 12. studenoga 2021. s audio zapisom (list 280–284), zapisnik o prvom ispitivanju okrivljenog Deana Majstorovića od 12. studenoga 2021. s audio zapisom (list 286 – 291), izjave okrivljenog Deana Majstorovića od 30. studenog 2021. (list 294), tužbe Marine Conte Nova protiv Maje Asanović od 3. svibnja 2019. (list 304 – 307), povijesni zemljišno knjižni izvadak iz Zemljišno knjižnog odjela Split (list 308 – 326), obavijest – dokumentacija o prometu nekretnina u kojima je sudjelovala okrivljena Marina Dumanić Buzov izdana od Porezne uprave, Područnog ureda Split klasa: 410-20/21-03/122 od 8. prosinca 2021. s ugovorima o darovanju ili kupoprodaji (list 332 – 350), zapisnik o prvom ispitivanju okrivljenika Deana Majstorovića od 4. veljače 2022. s audio zapisom (362 – 367), Podaci o prometu računa Hrvatske poštanske banke (list 370 – 371.), spis ovog suda posl. br. P-1949/19.

5.2. Na temelju odredbe čl. 431. st. 1. t. 7. ZKP/08 pročitani su zapisnici o ispitivanju oštećene Marine Conte Nove od 22. listopada 2025. (list 601-608), zapisnik o ispitivanju svjedoka Milivoja Marasovića od 22. listopada 2025. (list 608-612), zapisnik o ispitivanju svjedokinje Maje Asanović od 23. listopada 2025. (list 616-620), zapisnik o ispitivanju svjedoka Ante Jukića od 23. listopada 2025. (list 621-624).

5.3. Na temelju odredbe čl. 431. st. 2. ZKP/08 pročitani su zapisnici o ispitivanju žrtve u svojstvu svjedoka Marine Conte Nova od 25. kolovoza 2021. (list 252 – 255), zapisnik o ispitivanju svjedoka Milivoja Marasovića od 26. siječnja 2022. (list 356 – 357), zapisnik o ispitivanju svjedoka Maje Asanović od 26. siječnja 2022. (list 358 – 359).

5.5. Na temelju odredbe čl. 421. st. 1. t. 4. ZKP/08 odbijeni su dokazni prijedlozi branitelja okrivljenika pod 2) da se izvede dokaz grafološkim vještačenjem potpisa na izjavi – potvrdi od 28. ožujka 2019. (list 121 spisa), da se pribavi podatak je li takvo vještačenje već provedeno, da se ne čita izjava – potvrda od 28. ožujka 2019. (list 121 spisa), da se pribave snimke razgovora broj 241 i 278 od 7. travnja 2019. sadržane na CD-u broj 3 u spisu Županijskog suda u Splitu posl. br. K-US-10/22, odbijen je dokazni prijedlog punomoćnice oštećene da se kao svjedok sasluša Petra Vidović, te je odbijen dokazni prijedlog okrivljenika pod 2) da se čita izjava Ante Nimca Kalcine, novinski članak i da se pribavi spis ovog suda poslovnog broja K-1198/20, kao nevažni.

5.6. Kako nije bilo daljnjih prijedloga za nadopunu dokaznog postupka, kao ni primjedbi na provedeni dokazni postupak, na kraju su pregledani izvadci iz kaznene i prekršajne evidencije za okrivljenika pod 1), pod 2) i okrivljenu pod 3) (list 689-701 spisa).

6. Potom se pristupilo uzimanju obrane od okrivljenika pod 1), pod 2) i okrivljene pod 3), koji su na raspravi, kao i prilikom prvog ispitivanja pred državnim odvjetništvom u bitnom kazali da nisu počinio kazneno djelo koje im se stavlja na teret.

6.1. U svojoj obrani, koju je iznio na raspravi dana 24. listopada 2025., okrivljenik pod 1) je naveo da je od Milivoja Marasovića saznao da se prodaje jedan stan u Radunici, da je to dobra prilika. Milivoj mu je rekao da je on to saznao od nekog svog poznanika, njega je to zainteresiralo i dogovorili su sastanak u jednoj ulici u Radunici gdje su došli on i Milivoj Marasović, taj Milivojev poznanik, misli da se zove Tomo i Marina Conte Nova. Tu je prvi put upoznao tog Tomu i Marinu Conte Novu, a Milivoj je tada prvi put upoznao Marinu Conte Novu. Taj sastanak je kratko trajao, nakon toga su on, Milivoj Marasović i Marina Conte Nova otišli do stana u Radunici, a kada su došli ispred stana vidio je da tu stoji zaštitar i Marina mu je rekla da je ona angažirala zaštitara da taj stan štiti od sina Ante Nimca Kalcine i Marina mu je rekla da su zaštitari izbacili iz stana sina Ante Nimca Kalcine. Pogledao je stan, stan je bio prekrasan, svidio mu se i odmah dan iza tog pregleda stana išli su na potpisivanje ugovora. Dakle, na dan potpisivanja ugovora on i Milivoj Marasović su čekali Marinu Conte Novu ispred ureda odvjetnice Jelene Šarić, Marina je došla u pratnji tog Tome. Svi su se popeli u ured Jelene Šarić gdje ih je čekao već napisani ugovor o kupoprodaji s tim da je odvjetnica samo nešto kratko promijenila u tom ugovoru pa nisu dugo čekali da preuzmu taj ugovor radi daljnjih potpisivanja. U odvjetnice Jelene Šarić bili su nekih desetak minuta. U odvjetničkom uredu Jelene Šarić ispred same odvjetnice dao je Marini Conte Novoj kaparu od 10.000,00 eura. Što se tiče odredbe ugovora da je cijena stana u cijelosti plaćena navodi da on nije inzistirao da se ta odredba stavi u ugovor, ta odredba je stavljena na zahtjev Marine Conte Nove. Nakon toga otišli su odmah u javnog bilježnika koji je nalazi sto metara od ureda Jelene Šarić. U bilježnika su krenuli on, Milivoj i oštećena, ali ne zna je li Tomo išao s njima. U javnog bilježnika su bili isto tako desetak minuta. Marina Conte Nova je tražila od njega da se odmah uknjiži kao vlasnik stana. Rekla mu je da su struja i voda plaćeni i isto tako je tražila da struju i vodu odmah prebaci na sebe. Uspio se upisati kao vlasnik stana i prebacio je vodu i struju na sebe. Nakon toga je otišao na brod i na brodu je bio cca 70 dana. Na stanu je bila upisana zabilježba, oštećena je imala obvezu skinuti tu zabilježbu u roku od 60 dana, a njegova obveza je bila isplatiti punu cijenu u roku od 30 dana od skidanja zabilježbe. Došao je s broda, zabilježba je bila skinuta i sad je došlo vrijeme da izvrši svoju obvezu. Međutim imao je dosta dužnika, među ostalima i otac mu je bio dužan neke novce, ali to nije uspio naplatiti, imao je i na FINI dužnike i onda je obavijestio oštećenu da neće moći u cijelosti platiti stan. Također se našao s njom nekoliko puta i telefonom su pričali i oštećena mu nije djelovala uznemireno. Rekla mu je da se ne brine, da je pomorac i da će se snaći za novac. Htio je odustati od toga i to je njoj rekao međutim ona je njemu rekla „ajde dalje prodaj stan, nađi nekog kupca“. Stan je oglasio na svoj profil na Facebook da se prodaje, a isto tako je rekao svom zetu Anti Jukiću da prodaje stan pa mu je on rekao da je Dean Majstorović prodao majčin stan i da bi mogao biti zainteresiran za kupnju ovog stana. Dogovoren je sastanak da se nađu u „Jokera“ on, oštećena, njegov zet Ante Jukić i Dean Majstorović. U Jokera su prvo došli on i oštećena pa su čekali i onda su došli njegov zet i Dean Majstorović. Oštećena je pitala Deana je li on upoznat s cijelom situacijom na što je Dean rekao da je. Dean je rekao da je voljan stupiti na njegovo mjesto, da je prodao stan, ali da je dobio samo kaparu pa za početak oštećenoj može dati samo iznos od 5.000,00 eura. Oštećena je na to odmah pristala. Cijeli sastanak oštećena je djelovala zadovoljno, sastanak je trajao od pola sata do 45 minuta. Na sastanku je oštećena govorila Deanu da se odmah upisuje na stan. Dean je

oštećenoj predložio da će se stan na kraju upisati na njegovu majku Marinu Dumanić Buzov na što je također pristala i oštećena. Dakle, finalni dogovor je bio da kupoprodajni ugovor sastave on kao prodavatelj, a Marina Dumanić Buzov kao kupac. Sve je to bilo u redu što su se oni dogovorili, međutim on se htio zaštititi pa je rekao da se želi savjetovati sa svojom odvjetnicom Jelenom Šarić s kojom se našao ili taj dan ili sutradan, ne može se danas sjetiti. Prepričao joj je cijelu situaciju i ona mu je rekla da ako je to tako onda bi oštećena njemu trebala dati izjavu kojom ga oslobađa obaveze prema njoj, tj. da ju je isplatio. Odmah par dana nakon ovog sastanka, on, Milivoj Marasović i Marina Dumanić Buzov su bili u hotelu Art, čekali su Deana Majstorovića da donese ugovor kojeg trebaju on i Deanova majka potpisati u javnog bilježnika. Javni bilježnik je imao ured blizu tog hotela, ali se danas ne može sjetiti imena tog bilježnika. Sjeća se samo da je Dean kasnio doći u hotel Art s tim ugovorom. Čim je Dean došao s ugovorom on i Deanova majka su otišli do bilježnika ovjeriti ugovor, a Dean je ostao u hotelu Art. Nakon što su on i Deanova majka sklopili ugovor, u istog bilježnika došla je oštećena da potpiše izjavu koju mu je sastavila odvjetnica Jelena Šarić, u kojoj je sadržano bilo da nema nikakvih dugovanja prema oštećenoj i da je u cijelosti isplatio stan u Radunici. Oštećenu je prije potpisivanja te izjave obavijestio da će potpisati izjavu s ovim sadržajem, a isto tako pročitala ju je u javnog bilježnika prije potpisivanja. Kada je oštećenoj rekao da će potpisati ovakvu izjavu ona je na to normalno reagirala, nije se tome protivila. U trenutku potpisivanja navedene izjave u javnog bilježnika bili su on, Dean i oštećena. Izjavu je oštećena potpisala ispred javnog bilježnika. U čekaonici u uredu javnog bilježnika Dean Majstorović je oštećenoj dao 5.000,00 eura, on je to vidio, ali ne sjeća se je li joj taj iznos dao prije potpisivanja izjave ili nakon potpisivanja. Nakon potpisivanja izjave dobio je, misli, original izjave, ne zna tko mu ga je uručio, oštećena mu je dala ruku i rekla, sretno, žao mi je što ti nisi uzeo taj stan na što je on njoj odgovorio da je njemu više žao nego njoj. On, Dean i oštećena su izašli iz ureda javnog bilježnika. Ne zna je li Dean Majstorović u trenutku potpisivanja te izjave u javnog bilježnika imao uza se kakve zadužnice, a misli da je novac držao u kuverti. Novci su se brojali ispred njega, ali ne zna je li ih brojala oštećena ili Dean. To je bio zadnji put da je vidio oštećenu i nakon što je prošlo 8-10 mjeseci dočekala ga je ova cijela situacija sa stanom. Dakle u tih 8-10 mjeseci nije komunicirao s oštećenom, već nakon tih 8 ili 10 mjeseci kada su počele od nje dolaziti whatsapp poruke. Sjeća se da je jedna od poruka bila da je oštećena nekome njegov dug prodala, da je njegov dug narastao i da želi svu sreću njemu i Deanu jer da će im trebati. Također porukama ga je obavještavala da ima problema s Deanom, da se Dean ne drži dogovora i da je nije isplatio. Pričao je s Deanom, Dean joj je rekao da su nastali neki problemi s kućom na Braču, ali da je on platio stan u Radunici oštećenoj i to u cijelosti. Isto tako oštećena mu je slala poruke da je to sve lijepo odigrao kako je stan na kraju prebačen na njegovu sestru Maju Asanović, na što je njoj rekao da mu ona nije sestra nego prva rodica i da on o tome ništa ne zna jer je u to vrijeme bio na brodu. Odmah nakon toga nazvao je zeta Antu Jukića, pitao ga je kako je stan završio na Maji, na što je on njemu rekao da je Dean Majstorović to prodao Milivoju Marasoviću.

6.2. Na poseban upit branitelja okrivljenika pod 1. koliko je vremena prošlo od kad je s oštećenom dogovorio da se stan može dalje prodati pa do trenutka kada je u kombinaciju ušao Dean Majstorović, okrivljeni navodi da ne zna točno, ali misli da je bilo manje od mjesec dana. Na daljnji upit branitelja okrivljenika pod 1. koliko je vremena prošlo od kad je dobio dopuštenje od oštećene da se stan dalje proda pa do trenutka kada je kontaktirao zeta Antu Jukića da prodaje stan, okrivljenik navodi da se radilo o par dana jer je odmah oglosio stan na Facebooku i obavijestio zeta i ostale ljude ako slučajno znaju koga da bi

to kupio. Isto tako nakon što je obavijestio zeta Antu Jukića prošlo je par dana do sastanka koji se dogodio između njega, oštećene, njegovog zeta i Deana Majstorovića. Na daljnji upit branitelja okrivljenika pod 1. je li on oštećenoj jamčio da će Dean Majstorović ispuniti svoj dio dogovor, okrivljenik navodi da nije jamčio za Deana.

6.3. Na poseban upit branitelja okrivljenika pod 2. je li oštećena znala počev od 21. 5. 2018. godine kada je uknjižba vlasništva na njegovo ime izvršena pa nadalje, uključivo i do kontakta s Deanom Majstorovićem da je on izvršio uknjižbu vlasništva stana u Radunici na svoje ime, okrivljenik navodi da je oštećena to znala, cijelo to vrijeme, ona je njemu rekla da se on ne brine jer da će uknjižba biti brzo provedena jer da ona zna šeficu odjela koja će to srediti. Na daljnji upit branitelja okrivljenika pod 2. kada se vratio s broda je li išao u zemljišnik provjeriti zemljišnoknjižno stanje na stanu u Radunici, okrivljenik navodi da je išao izvaditi vlasnički list za stan u Radunici jer mu je trebao za proces legalizacije. Referentica mu je u zemljišniku rekla da to ne ide tako, da treba čekati 15 dana za dobiti vlasnički list. Na daljnji upit branitelja okrivljenika pod 2. kako je dobio vlasnički list za stan, okrivljenik navodi da je rekao oštećenoj da ne može odmah dobiti vlasnički list, da treba neko vrijeme proći na što mu je ona rekla „ništa se ti ne brini, ja ću to pribaviti“ i dala mu je vlasnički list odmah u roku od dan, dva, skupa sa svim papirima vezano za te plombe.

6.4. Na poseban upit braniteljice okrivljene pod 3. je li otišla okrivljena pod 3. nakon što je sklopila s njim ugovor o kupoprodaji stana, okrivljenik navodi da nakon što su on i Marina Dumanić Buzov sklopili ugovor u javnog bilježnika ona je otišla negdje svojim putem, a on ne zna gdje, on je ostao ispred ureda javnog bilježnika sačekati oštećenu i Deana.

6.5. Na poseban upit zastupnice optužbe zna li tko je angažirao odvjetnicu Jelenu Šarić za sastavljanje ugovora o kupoprodaji između njega i oštećene, okrivljenik navodi da ne zna, misli da je Milivoj nju angažirao. Na daljnji upit zastupnice optužbe je li mu bilo poznato zemljišnoknjižno stanje stana u Radunici prije sklapanja navedenog ugovora s oštećenom, okrivljenik navodi da mu je bilo poznato. Milivoj Marasović mu je rekao da postoji taj stan u Radunici, ali da ima nekakvu plombu na sebi, da je dobra prilika i nije vidio zemljišnoknjižni izvadak prije nego što je sklopio ugovor s oštećenom. Na daljnji upit zastupnice optužbe je li mu oštećena rekla zašto prodaje stan u Radunici, okrivljenik navodi da misli da mu je rekla da se radi o zdravstvenom stanju njenog supruga, a kako je sve ovo teklo, stekao je dojam da se radi o hitnom poslu. Na daljnji upit zastupnice optužbe je li on dao svojoj bivšoj supruzi Petri Vidović da oglasi prodaju stana u Radunici, okrivljenik navodi da nije. Na daljnji upit zastupnice optužbe kada se razveo od Petre Vidović, okrivljenik navodi 2013. godine. S njom nije bio u dobrim odnosima u vrijeme kad se sve ovo događalo, nije ni danas s njom u dobrim odnosima. Čak je protiv nje podignuo kaznenu prijavu radi nečega što je napravila na njegovu štetu. Zastupnica optužbe je predložila da se okrivljeniku predoče SMS poruke na stranici 73., 75., 77., 78., i 79. Nakon što su mu predočene fotografije na stranici 73., 75., 77., 78., i 79. navodi da je to sve što je njemu oštećena pisala. Na daljnji upit zastupnice optužbe zašto u porukama na stranici 73. spisa navodi oštećenoj da će odmah ići u prodaju stana ako je u svom prijašnjem iskazu naveo da bi on želio da se stan vrati oštećenoj jer ga ne može sam u cijelosti isplatiti, okrivljenik navodi da on njoj je prvo ponudio da se stan vrati na nju, ali je ona njemu rekla da je to zadnja opcija i da on prvo pokuša stan dalje prodati. Na daljnji upit zastupnice optužbe na što je mislio kada je pisao ovu poruku od 7. kolovoza 2018. da on

ima BMW X6 i cijeni ga na 28.000,00, a da bi ga Marini računao za 25.000,00 okrivljenik navodi da je mislio na auto zeta Ante Jukića, a Marinu koju spominje u poruci je oštećena. Želi pojasniti da je njegov zet Ante Jukić njemu pokušao pomoći da isplati oštećenu na način da joj se ponudi njegov BMW X6 i njegova kuća u Žrnovnici na ime ostatka kupoprodajne cijene, a što bi on naknadno riješio sa svojim zetom. Na daljnji upit zastupnice optužbe ima li on odgovore na sve ove upite oštećene iz njihove SMS komunikacije, okrivljenik navodi da nema, ali ih je dostavio Državnom odvjetništvu prilikom ispitivanja. Na daljnji upit zastupnice optužbe zna li na što se odnosi navod oštećene iz whatsapp poruke na stranici 77. spisa gdje oštećena tvrdi da je Dean počeo sada priču da je oštećena njemu dužna, a ne on njoj, okrivljenik navodi da ne zna o čemu se tu radi. Na daljnji upit zastupnice optužbe je li mu poznato o čemu oštećena navodi u porukama na stranici 78. spisa u kojima navodi: „Molim te Alene, ja ovo neću pustiti, ti si mi svjedok kada je rekao da je još dužan 95.000,00 eura kada donesem rješenje iz Supetra“, okrivljenik navodi da ne zna o čemu tu priča.

6.6. Na poseban upit punomoćnice oštećene je li prilikom upoznavanja s oštećenom rekao oštećenoj čime se bavi i što je po zanimanju, okrivljenik navodi da ne zna je li tada, ali u jednom trenutku sigurno je. Na daljnji upit punomoćnice oštećene je li ikada oštećenoj rekao kolika su mu primanja i koja mu je funkcija na brodu, okrivljenik navodi da ne zna je li joj ikada rekao kolika su mu primanja, ali joj je rekao da je kapetan na brodu, a ona je reagirala na način da je rekla „ooo, dobra pozicija“. Rekao je da brod nije domaći nego da je stranac. Na daljnji upit punomoćnice oštećene je li u trenutku sklapanja ugovora o kupoprodaji s oštećenom imao dovoljno sredstava za odmah isplatiti punu kupoprodajnu cijenu, okrivljenik navodi da u tom trenutku nije imao dovoljno sredstava. Na daljnji upit punomoćnice oštećene je li pokušao dignuti kredit i staviti hipoteku na stan na Radunici nakon skidanja zabilježbe, okrivljenik navodi da nije, nije imao vremena, ne može se kredit tako brzo dobiti. Na daljnji upit punomoćnice oštećene kada je došao u odvjetnički ured odvjetnice Jelene Šarić preuzeti tekst ugovora o kupoprodaji, je li ga čekala sastavljena kakva izjava zajedno s tim ugovorom, okrivljenik navodi da je bila sastavljena izjava u kojoj je stajalo da oštećena ima rok od 60 dana od sklapanja ugovora da ukloni plombu sa stana, a on da ima rok od 30 dana od skidanja plombe da plati cjelokupnu kupoprodajnu cijenu s tim da su u toj izjavi još bili sadržani i penali na način da ukoliko oštećena ne bi u roku izvršila svoju obvezu skidanja plombe da bi se kupoprodajna cijena stana umanjivala svaki mjesec za pet posto. Striktni dogovor između njega i oštećene je bio da se plomba ne smije uopće vidjeti u ZK izvatku, međutim njemu je oštećena donijela sve te papire vezano za plombu da je uklonjena, ali je plomba i dalje bila vidljiva u ZK izvatku. Na daljnji upit punomoćnice oštećene može li se sjetiti koliko je vremena prošlo od potpisivanja ugovora s oštećenom do trenutka kada je navedena plomba prestala biti vidljiva u ZK izvatku, okrivljenik navodi da ne zna. Na daljnji upit punomoćnice oštećene je li bio na brodu kada je skinuta plomba, okrivljenik navodi da ne zna. Na daljnji upit punomoćnice oštećene tko ga je obavijestio da je plomba skinuta, okrivljenik navodi da ga je oštećena obavijestila. Na daljnji upit punomoćnice oštećene je li on ovjerio svoj potpis na kupoprodajnom ugovoru kojeg je sklopio s oštećenom, okrivljenik navodi da je i on je platio ovjeru ugovora. Na daljnji upit punomoćnice oštećene jesu li ona i oštećena oboje ovjeravali svoj potpis na izjavi koja sadrži penale vezano za kupoprodaju Radunice, okrivljenik navodi da nije siguran, može se provjeriti. Okrivljeniku je predložena izjava na listu 109-111 spisa nakon čega okrivljenik navodi da je to ta izjava. Očito je da ju je potpisao isto pred javnim bilježnikom. Na daljnji upit punomoćnice oštećene u kakvim je odnosima bio s Deanom Majstorovićem prije nego što je Dean ušao u posao s

Radunicom, okrivljenik navodi da je Deana poznavao, on je dobar prijatelj od njegovog zeta Ante Jukića, bili su na neakvim zajedničkim druženjima, a misli da su sami nekoliko puta popili piće. Na daljnji upit punomoćnice oštećene zna li kakav je dogovor bio kada bi Dean Majstorović trebao isplatiti ostatak kupoprodajne cijene i na koji način, okrivljenik navodi da ne zna kada je Dean trebao oštećenju isplatiti ostatak kupoprodajne cijene za Radunicu. Zna samo da je trebao dan nakon njihovog zajedničkog sastanka donijeti 5.000,00 eura, a misli da je ostatak novca trebao donijeti kada on dobije ostatak novca od prodaje svog stana tj. maminog stana. Na daljnji upit punomoćnice oštećene je li mu okrivljena pod 3. dala kakav novčani iznos prilikom sklapanja kupoprodajnog ugovora, okrivljenik navodi da nije ali da mu je Dean Majstorović vratio 10.000,00 eura koje je oštećenju dao na ime kapare i iznos od misli 7.000,00 eura koliko je bio porez na promet nekretnina kojeg je prethodno platio. To mu je sve Dean platio par dana nakon što su on i Deanova majka sklopili ugovor.

6.7. Na poseban upit punomoćnika oštećene je li odmah po sklapanju ugovora s oštećenom otišao na brod, navodi da ne zna. Na poseban upit punomoćnika oštećene je li putem SMS ili whatsapp poruka komunicirao s oštećenom vezano za plombu na stanu nakon sklapanja ugovora s oštećenom, okrivljenik navodi da jesu komunicirali i čak su i uživo o tome pričali jer su se par puta našli. Na poseban upit punomoćnika oštećene može li se sjetiti kada mu je oštećena pokazala da je plomba izbrisana, okrivljenik navodi da se ne sjeća.

6.8. Na daljnji upit punomoćnice oštećene može li se sjetiti je li mu oštećena dala ključeve od stana, okrivljenik navodi da pretpostavlja da je oštećena njemu dala ključeve od stana.

6.9. Na poseban upit okrivljenika pod 2. je li siguran da je od sastanka između njih dvojice i oštećene do sklapanja izjave u javnog bilježnika prošlo par dana, okrivljenik navodi da nije siguran, ali misli da je. Na daljnji upit okrivljenika pod 2. što je prvo ovjerio, ugovor s njegovom majkom ili izjavu s oštećenom da je oštećena namirena, okrivljenik navodi da je prvo sklopio ugovor s Deanovom majkom. Pojašnjava da je to bilo isti dan u istog javnog bilježnika ujutro, jedna radnja za drugom.

6.10. Na poseban upit suda je li u trenutku sklapanja kupoprodajnog ugovora mogao podignuti kredit za kupnju Radunice, okrivljenik navodi da kako je pomorac to ne ide tako brzo, razmišljao je da digne kredit pa da stavi hipoteku na Radunicu, ali kako Radunica ima tu zabilježbu ne bi dobio kredit za to, a isto tako na stanu na Mejama je već imao hipoteku.

6.11. U svojoj obrani, koju je iznio na raspravi dana 9. ožujka 2026., okrivljenik pod 1) je naveo da ostaje u cijelosti pri obrani koju je iznio na raspravi dana 24. listopada 2025. te dodatno pojašnjava da je oštećena ipak u pravu u odnosu na činjenicu gdje su se prvi put sastali, navodi da su se prvi put sastali ispred ureda odvjetnice Jelene Šarić. Ispred ureda odvjetnice Jelene Šarić su bili on i Milivoj Marasović, oni su prvi došli, a iza njih su došli Marina Conte Nova i taj Makedonac. Tu su se prvi put on i Milivoj upoznali s Marinom i on se prvi put upoznao s tim Makedoncem za kojeg pretpostavlja da se Milivoj već s njim prije upoznao. U ured odvjetnice Šarić ušli su on, Milivoj Jadrić i Marina Conte Nova, a Makedonac je ostao ispred ureda. U uredu su se jako kratko zadržali jer je ugovor već bio sastavljen, uzeli su ugovor i otišli u ured javnog bilježnika. U uredu javnog bilježnika je bio s njima i taj Makedonac. U uredu javnog bilježnika on je Marini Conte Novoj isplatio

10.000,00 eura, a ona je dio tog novca podijelila tom Makedoncu. Nakon toga su otišli vidjeti stan. U preostalom dijelu njegova obrana ostaje kako je naveo 24. listopada 2025.

6.12. Na poseban upit zastupnice optužbe je li inače tako kupuje nekretnine na neviđeno, okrivljenik navodi da nije, vjerovao je Milivoju Marasoviću, suprugu njegove rodice da je to dobra prilika.

6.13. Na poseban upit punomoćnice oštećene na čiji prijedlog je sastavljen ugovor od strane odvjetnice Jelene Šarić, okrivljenik navodi da ne zna.

7. U svojoj obrani koju je iznio na glavnoj raspravi dana 24. listopada 2025., okrivljenik pod 2) je naveo da je obolio od globalne amnezije koja kada nastupi da mu se periodično vraćaju stvari u sjećanje, a to mu se dogodilo 10. svibnja 2020. kada je radi toga hospitaliziran. Na ovaj način želi se ograditi od kontradiktornosti u svojoj obrani, a što bi se moglo kositi s današnjom obranom. Naglašava da mu nije jasno zašto je uopće došlo do kaznenog postupka iako Marini Conte Novoj nije dao zadužnice za Radunicu već za kuću na Braču. Činjenica je da mu ona iste nikada nije vratila, pomoću istih je mogla ovršiti građevinsku parcelu u Podstrani, a na kojoj je upisan kao suvlasnik od početka 2018. pa do danas. Znači da u vrijeme davanja zadužnica i poslije za vrijeme pokušaja naplate istih zadužnica su imale pokriće, te ne može biti uopće govora o prijevari i kaznenom djelu. Prije nego će se sastati s Alenom u javnog bilježnika bili su u trgovačkom centru Joker Marina Conte Nova, njen suprug, on i još jedna osoba u njegovoj pratnji. Popili su piće i spustili se u garažu da ona i suprug prebroje novac te isti odnesu na njima poznatu lokaciju. I sastali su se u uredu javne bilježnice. Mora naglasiti da je Marina Conte Nova tijekom njihovog razgovora inzistirala da isti dan finaliziraju potpisivanje izjave s Alenom i zadužnice za Brač, uz obrazloženje da ne zna kada će opet doći u Split, a da sutradan ne može jer kupuje stan u Orinoj zgradi na Poljičkoj cesti na Splitu 3 i da oko toga ima obveze. Dogovor za Brač je bio da joj da 100.000,00 eura u zadužnici, a da on pokrene prodaju te da će mu oni dati punomoć za prodaju, ali nakon preuzimanja 100.000,00 eura u Jokera, u razgovoru je rekla da joj fali za taj stan u Ori još dvadesetak tisuća i tražila da ih joj on da i 80.000,00 eura zadužnice, ali on ih u tom trenutku nije mogao nabaviti, već je rekao da joj može dati 5.000,00 eura, a ostalo u zadužnicama, a s obzirom da je trebala platiti tada carinu za svoj auto Jaguar, rekao joj je da to prolongira i da prvo pokrije troškove oko tog novog stana. Oni su otišli spremiti novac, on je prijatelja odbacio u Dubrovačku, otišao je kući po 5.000,00 eura i u Narodne novine po zadužnicu i svi su se sastali u javne bilježnice. Imali su vremenski termin koji je dogovorila Marina Conte Nova. Iz ove perspektive shvaća da je Marina Conte Nova jako proračunata osoba, te da nije ni blizu sirote žrtve koja je išla na poštenje kako ona tvrdi, te da nije znala što radi sirotica, već se radi o uigranoj prevarantici koja je falsificirala izjave i potpise od Maje Asanović, Alena Vidovića i njega. Svima je jasno da nije nikakva njena prijateljica niti itko drugi nije mogao zloupotrijebiti zadužnice koje su priložene uz falsificirane izjave, a što je jasan dokaz da ih je Marina Conte Nova osobno priložila, jer s tim postupanjem nitko drugi nije mogao koristiti osim nje i s takvim postupanjem jer očito da se ne radi o prevarenoj osobi, koja ne čita što potpisuje i ne zna što radi, već se radi o prekaljenoj prevarantici kojoj je takav obrazac ponašanja svakodnevnica te istoj nije bio problem prevariti sud, ali će biti problem prevariti njega za kojeg je sama rekla da je saznala da je osuđivana osoba. Tijekom ispitivanja Marine Conte Nove smo mogli utvrditi o kakvoj se osobi radi i koja je jako spretno i elokventno zastupala svoje laži, ali ipak smo na kraju uspjeli od nje saznati i da je znala što potpisuje unatoč upornom pokušaju da nas uvjeri da nije te ostale laži.

Mora napomenuti da ovo nije jedini kazneni postupak koji se protiv njega vodio na prijavu Marine Conte Nova, te je ona bila svjedok i u tom postupku gdje je on oslobođen, a ista je od strane suda i policije okarakterizirana kao nepouzdana i nevjerodostojna osoba te da je prijava bila lažna. Marina Conte Nova je ovdje uporno u svom iskazu navodila da je Alen Vidović nakon ovjerene izjave pobjegao u žurbi, a i to je njena laž i pokušaj navođenja suda na to da je ona žrtva dovedena pred gotov čin, a što proizlazi iz broja ovjere kupoprodajnog ugovora između njegove majke i Alena Vidovića koji je sklopljen odmah nakon potpisivanja zadužnica u iste javne bilježnice, a na čemu je Marina Conte Nova inzistirala, ali i on jer je isplatio nju i isplatio Alenu danu kaparu. Također ista laže da nije prebrojala ovih 5.000,00 eura, ali jest i to u predsoblju ureda javne bilježnice. Zanima ga i jako je čudno zašto nitko nikad nije ispitao supruga od Marine Conte Nova ni u istrazi, a ni poslije s obzirom da je isti često bio prisutan njihovim sastancima i dogovorima te ga Marina Conte Nova nigdje ne spominje. Njegovo mišljenje je da isti nije podržavao postupke svoje supruge i da nije želio biti uključen u njene prevare. Nakon što su to sve obavili, a kako je imao samo slike od kuće na Braču, a dao je 5.000,00 eura i zadužnice, od Marine Conte Nove je tražio da oslobodi kuću jer kada je njegov prijatelj stigao na kuću zatekao je dosta ljudi u njoj te mu je ona rekla da su joj to prijatelji od muža i da će uskoro osloboditi nekretninu kako bi je mogla prodati. Dogovor je bio da sve preko 200.000,00 eura ostaje njemu. Međutim kako nakon nekog vremena i dalje nije oslobodila kuću počeli su se svađati, a ona ga je počela manipulirati i lagati što je sve vidljivo iz njihove komunikacije snimljeno tijekom posebnih dokaznih radnji. Također je vidljivo da sredinom 2019. godine nakon telefonskog razgovora s Marinom Conte Nova i višemjesečnog odlaganja i psihičkog maltretiranja iste, odmah nakon nje snimljen je razgovor i s njegovim odvjetnikom u kojem mu govori da ista ne želi vratiti 5.000,00 eura i zadužnice i moli ga da podigne kaznenu prijavu protiv iste za prevaru što su i učinili. Također mora kazati da je njegova majka prilikom useljavanja u Radunicu zatekla privatne stvari od Marine Conte Nove te ih je sve skupila i pospremila kraj vrata te su obavijestili Marinu Conte Novu te je ista desetak puta govorila da će ih skupiti, ali to nikada nije učinila, po njegovom mišljenju od straha da ne sretne djecu od Ante Nimca Kalcine. Tako da ona jako dobro zna da je njegova majka živjela u stanu duži period. Nadalje, u vrijeme dok je njegova majka živjela u Radunici, upoznali su susjede te je jedan od njih pozvao sina od Ante Nimca Kalcine, Romana Nimca Kalcinu, s kojim je razgovarao te je tada shvatio razloge žurbe u prodaji i niske cijene Radunice od strane Marine Conte Nove te ga je on upoznao s činjenicom da su protiv ovdje prisutne Marine Conte Nova pokrenuli postupak zbog prevare njihovog oca i to zbog predmetnog stana, velike jedrilice, još nekih nekretnina i ušteđevina. Tada mu je isti ispričao da su Marina Conte Nova i njen suprug iskoristili njegovog oca i starost te bolest jer je imao nekoliko teških operacija, dva izljeva krvi u mozak, te da boluje od Alzheimerove i Parkinsonove bolesti te je početkom 2016. izgubio poslovnu sposobnost te da su zaobišli njegovog skrbnika i upravitelja te ga odveli da im da punomoć za stan u Radunici, dvije garaže u Anićevoj zgradi, brod od 14 metara i veći iznos novca na banci u Splitu, da ga je zastupao Leopold Aljinović. On je uspio s ocem poništiti punomoć preko njih 15, ali je Marina Conte Nova uspjela prebaciti sve, te da su uz pomoć zaštitara uspjeli ga izbaciti. Tražili su 170.000,00 eura za stan i u mjesec dana spustili na 110.000,00 eura. Rekao je tada Romanu Nimcu Kalcini da od nje kupuje kuću na Braču te mu je on rekao da su i tu kuću i još neke nekretnine u Primoštenu i Metkoviću isto uzeli na prevaru. Rekao mu je Romano Nimac Kalcina da su njegovog oca Antu Nimca Kalcinu izveli iz staračkog doma da im prebaci svoju imovinu iako su s ocem u odličnim odnosima i da su tužili Marinu Conte Nova, ali da ona ima veze na Državnom odvjetništvu i sudu. Također su je dali u novine i to u Slobodnu Dalmaciju. Tada ga je

pitao zašto su dozvolili da se skine zabilježba jer da je on kupio stan bez zabilježbi, Romano mu je rekao da nisu ni znali da je to uspjela dok nisu vidjeli da je nova vlasnica, ali da su čuli da njihov otac nije prvi kojeg su prevarili i da se radi o osobi koja nikada nije radila u životu i svašta još nešto, ali iz pristojnosti ne želi prenositi i zbog toga je ponajviše počeo stiskati Marinu Conte Nova da ga pusti u posjed kuće ili da mu vrati 5.000,00 eura i zadužnice zato što je shvatio o kakvoj se osobi radi, ali misli da su svi prisutni u ovom postupku to vidjeli tijekom njenog iznošenja iskaza i manipuliranja činjenicama. Nadalje u Njemačku je počeo odlaziti na kraju listopada 2018., a to pamti jer je malo prije toga sahranio dobrog prijatelja, a to potvrđuje i policijska zabilješka jer su se za taj period vještačila njegova kretanja, a ne kada tvrdi Marina Conte Nova. Izjavljuje da mu je smiješna tvrdnja Marine Conte Nove da bih joj prijetio i prisiljavao ju ispred djelatnika javnobilježničkog ureda jer bi to iste odmah prijavile policiji, također vjeruje da su je u uredu upoznali sa sadržajem izjave koju je potpisala jer je to praksa. Od 2013. do 2020. godine je napravio desetak kupoprodaja nekretnina što na članove svoje obitelji što na sebe, što može predložiti sudu, ali se vidi iz porezne koliko su platiti poreza, te pedesetak kupoprodaja nekretnina, ali nikad s ni jednom kupoprodajom nije bilo problema ni dugovanja osim s Marinom Conte Nova. Također kada govori o kupoprodajama nikad njegova majka ne sudjeluje osim što dođe potpisati. Želi navesti da je zajedno s odvjetničkim uredom iz Zadra pokrenuo kaznenu prijavu protiv Ankice Marasović zbog pogodovanja Marini Conte Novoj i to u postupanju u riječkom Uskoku. Za kraj ako je cilj bio prevariti Marinu Conte Nova od početka i po njenome su se oni udružili da je prevare, a znamo da je izjavu potpisala, zašto bi joj uopće davao ikakve zadužnice i produljivao s njom poslovni odnos. Alen je pobrkao i redoslijed potpisivanja i protek vremena od inicijativnog sastanka do potpisivanja. S obzirom da je stvarni tijek događaja išao na ovaj način, prvo je potpisana izjava između Marine Conte Nova i Alena Vidovića da je cijena u potpunosti isplaćena Marini Conte Nova što je vidljivo iz broja te ovjere, a on je 9117/2018 dok su zadužnice pod brojem ovjere 9119/2018, 9120/2018 i 9121/2018 dok je kupoprodajni ugovor između Alena i njegove majke ovjeren zadnji, pod brojem ovjere 9123/2018. Čuli smo pitanje Alenu od strane zamjenice da odakle je trebala donijeti rješenje da bi naplatila zadužnice, a znamo da je u Supetru zemljišnoknjižni odjel za cijeli Brač pa tako i za kuću u Pučišćima. Utvrđuje se da je obrana okrivljenika pročitana s njegovih bilješki koje je osobno napisao. Bilješke čine sastavni dio ovog spisa.

7.1. Na poseban upit branitelja okrivljenika pod 2. u kojem periodu se odvijaju razgovori između njega i Marine Conte Nova koje spominje u svojoj obrani vezano za snimke koje su sadržane, koji je sadržaj tih razgovora i je li se u tim razgovorima spominje njegov dug prema Marini Conte Nova, okrivljenik navodi da su posebne dokazne radnje trajale od 21. ožujka 2019. do 21. svibnja 2020. Razgovori između njega i Marine Conte Nove počeli su sredinom kolovoza 2018., a trajali su do podizanja kaznene prijave u travnju ili svibnju 2019. protiv Marine Conte Nove. Od 21. ožujka 2019. ti razgovori su i snimani. Na daljnji upit branitelja okrivljenika pod 2. tko je podnio kaznenu prijavu protiv Marine Conte Nove zbog vraćanja 5.000,00 eura i zadužnica, okrivljenik navodi da je to napravio odvjetnik Jakša Cvitković. Koliko on zna ta je prijava odbačena, nije dobio nikakvu obavijest. Sve kaznene prijave podnesene ODO-u Splitu su odbačene. Više njih je podnosilo te prijave, on, Maja Asanović i više odvjetničkih ureda. Što se tiče sadržaja telefonskih razgovora u navedenom periodu s Marinom Conte Nova, navodi da je sadržaj tih razgovora bio vezan za Brač, za kuću na Braču da ga pusti u posjed, ali nije bilo govora o Radunici. Na daljnji upit branitelja okrivljenika pod 2. je li ga u tim razgovorima pozivala na isplatu duga koji bi on imao prema njoj, okrivljenik navodi da u telefonskim razgovorima nije bilo govora o

tome, već obrnuto, on je nju pozivao, ali je ona dosta slala whatsapp poruka raznog sadržaja, međutim kako je u to vrijeme postao otac jednog djeteta, a drugo je bilo na putu nije se baš puno obazirao na te njene poruke. Na daljnji upit branitelja okrivljenika pod 2. je li u istom tom periodu kada su imali navedene telefonske razgovore imali uživo susrete, okrivljenik navodi da jesu, našli su se više puta, družili su se, čak joj je pomogao oko uvoza nekog Jaguara, auto je bio malo stariji pa je bilo nekih problema oko carine.

7.2. Na poseban upit zastupnice optužbe je li dobio kakvu potvrdu da je isplatio novac Marini Conte Novoj, okrivljenik navodi da je jedina potvrda o isplati ona koju je Alen Vidović dobio od Marine Conte Nove jer je nakon toga mogao prebaciti stan na svoju majku.

7.3. Na poseban upit punomoćnika oštećene jesu li on, Alen Vidović i Marina Conte Nova bili zajedno u javnog bilježnika u trenutku ispunjavanja bjanko zadužnica, okrivljenik navodi da u trenutku ovjere izjave da Alen Vidović nema više dugovanja prema Marini Conte Nova, u javnog bilježnika su bili on, Alen i Marina Conte Nova kad je izjava ovjerena izašli su u čekaonicu unutar javnobilježničkog ureda gdje je ispred Alena Vidovića predao kuvertu sa 5.000,00 eura u ne baš tako sitnim apoenima, Alen Vidović je bio tu još 5-6 minuta i otišao je dalje, ostali su sami on i Marina Conte Nova, on je u sebe imao samo jednu bjanko zadužnicu, nije znao da ih treba imati više jer im je bilo rečeno prije dolaska u javnog bilježnika da na bjanko zadužnicu može ići iznos do milijun kuna, a kad su došli u javnog bilježnika i rekli da im je potrebno staviti 700.000,00 kuna onda su im iz ureda javnog bilježnika rekli da na jednu zadužnicu ne može ići 700.000,00 kuna, već da moraju taj iznos podijeliti na tri zadužnice pa je imao jednu zadužnicu, na tu zadužnicu su upisali iznos od 500.000,00 kuna, a naknadno je iz ureda javnog bilježnika otišao u Narodne novine po još dvije zadužnice i na svaku zadužnicu su stavili po 100.000,00 kuna. Dok je otišao po te zadužnice, Marina Conte Nova je ostala u uredu javnog bilježnika. Na daljnji upit punomoćnika oštećene o čemu su razgovarali u uredu javne bilježnice prije ovjere navedene izjave, okrivljenik navodi da se to sve brzo odvijalo jer je Marina Conte Nova već rezervirala termin za njih. Jedino o čemu su pričali njih troje prije ovjere te izjave da je Alen Vidović Marinu Conte Novu pitao jesu li on i Marina Conte Nova sve riješili na što je ona rekla „sve u redu, hajmo ovo sad obaviti i da idemo dalje“. O tome su pričali u čekaonici, ali ne ispred osobe javnog bilježnika. Na daljnji upit punomoćnika oštećene kako objašnjava da Alen Vidović u svojoj obrani nije iznio ovakav tijek događaja, navodi da Alena Vidovića danas nije slušao što govori iz razloga kad je obaveza prebačena na njega, Alen za njega više ne postoji u ovoj priči. Na daljnji upit punomoćnika oštećene zašto su on i Marina Conte Nova ostali u javnog bilježnika nakon što je Alen Vidović dobio izjavu da nema više dugovanja i nakon što je Alen Vidović pitao Marinu Conte Novu je li sve u redu i je li isplaćena, okrivljenik navodi da su on i Marina Conte Nova ostali dalje da riješe Brač. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li s Marinom Conte Novom sklopio ikakav pravni posao u pisanom obliku vezano za bjanko zadužnice, okrivljenik navodi da nije, u tome i je bio problem, bjanko zadužnice su bile garancija da će sklopiti posao vezano za Brač. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li mu poznato, prilikom sklapanja kupoprodajnog ugovora između Alena Vidovića i Marina Dumanić Buzov, koja je bila cijena stana prilikom sklapanja ugovora između Alena Vidovića i Marine Conte Nove, okrivljenik navodi da zna, bila je 110.000,00 eura, on ih je isplatio Marini Conte Novoj. Na daljnji upit punomoćnika oštećene može li objasniti kako ukupni iznos iz tri bjanko zadužnice plus kapara od 10.000,00 eura, koju je dao Alen Vidović, plus 5.000,00 eura koje je on dao Marini Conte Novoj, odgovara baš iznosu cijene stana iz kupoprodajnog

ugovora koji je Alen Vidović sklopio s oštećenom te iz ugovora kojeg je Alen Vidović sklopio s Marinom Dumanić Buzov, okrivljenik navodi da to nema veze jedno s drugim, zadužnice i pet tisuća eura se odnose na Brač, ali iz ove perspektive vjeruje da je Marina Conte Nova ovo namjestila kako bi se oni danas našli u ovoj situaciji. To je njegovo mišljenje. Na daljnji upit punomoćnika oštećene koliko je prošlo vremena od sklapanja ugovora između Alena Vidovića i njegove majke do trenutka kada je njegova majka prodala taj stan, okrivljenik navodi da sve te podatke imaju u spisu. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li pregledao stan prije kupnje i ako je kada ga je pregledao, okrivljenik navodi da ga je vidio, ali ne sjeća se kada. Na daljnji upit punomoćnika oštećene od koga je dobio ključeve stana i kada, okrivljenik navodi da se ne sjeća. Na daljnji upit punomoćnika oštećene za koju cijenu je njegova majka prodala stan Maji Asanović, okrivljenik navodi da taj podatak imaju u spisu. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li bio prisutan u uredu javnog bilježnika prilikom sklapanja ugovora između Marine Dumanić Buzov i Maje Asanović, okrivljenik navodi da naravno da nije. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li njegovoj majci u cijelosti isplaćena kupoprodajna cijena stana od strane Maje Asanović, okrivljenik navodi da što se tiče sklapanja ugovora između njegove majke i Maje Asanović navodi da su pred javnim bilježnikom Antom Zlokićem njegova majka i Maja Asanović ovjerile ugovor o kupoprodaji stana, s njima je bio prisutan i Milivoj Marasović u tom trenutku. On nije bio zajedno s njima ispred osobe javnog bilježnika, bio je u kafiću u blizini njegovog ureda. Kada su mu javili da su došli na red, došao je ispred zgrade gdje se nalazi ured javnog bilježnika i pričekao ih je ispred zgrade, kada su njih troje sišli ispred zgrade njemu je Milivoj Marasović dao novce u prisustvu njegove majke i Maje Asanović, ali ne želi reći koliki iznos mu je u tom trenutku dao ali može reći da u tom momentu nije u cijelosti isplaćen stan. Želi istaknuti da njegova majka nema nikakve veze s novcima kao što je već rekao ona potpisuje ono što on dogovori. Na daljnji upit punomoćnika oštećene tko je Maji Asanović predao ključeve od Radunice, okrivljenik navodi da ih je možda on predao, možda je njegova majka predala, sve je moguće, ali želi dodatno navesti da je njegova majka, nakon prodaje stana Maji Asanović, ostala živjeti u tom stanu možda mjesec dana dok joj nisu sredili da se prebaci u jedan stan na Bolu. Na daljnji upit punomoćnika oštećene zna li što znače bjanko zadužnice, okrivljenik navodi da zna, ali to je bio prvi put da ih izdaje. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li bio u radnom odnosu, okrivljenik navodi da jest. Na daljnji upit punomoćnika oštećene u trenutku izdavanja zadužnice oštećenoj da li je bio u radnom odnosu okrivljenik navodi da vjeruje da nije, međutim u to vrijeme imao je 8-10 Uber vozila i zarada od toga je sjedala na majčin ili suprugin račun. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li bio u blokadi s osobnim računom u vrijeme izdavanja bjanko zadužnica oštećenoj, okrivljenik navodi da vjeruje da je i to duži vremenski period. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li mu poznato je li oštećena nakon što je dobila od njega bjanko zadužnice kontaktirala Alena Vidovića, okrivljenik navodi da ne zna, ne sjeća se. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li ga oštećena kontaktirala i obavijestila da je pokušala naplatu putem bjanko zadužnica na njegovim novčanim sredstvima putem FINA-e, okrivljenik navodi da se toga ne sjeća zbog zdravstvenog stanja kojeg je na početku obrane objasnio, nebitne stvari zaboravlja. Na daljnji upit punomoćnika oštećene zašto je baš isti dan u istog javnog bilježnika dogovorena ovjera izjave da Alen Vidović nema više dugovanja prema oštećenoj kao i izdavanje bjanko zadužnica koje bi se tobože odnosile na Brač, okrivljenik navodi da se nisu tobože odnosile na Brač, već su se definitivno te zadužnice odnosile na Brač i to je sve bilo na inzistiranje Marine Conte Nove. Na posebni upit punomoćnice oštećene koliko puta se s Marinom Conte Nova našao prije sastavljanja izjave koju je dobio Alen Vidović, okrivljenik navodi da su se našli više puta prije toga i

više puta iza toga. Na daljnji upit punomoćnice oštećene sjeća li se točnog datuma kada se našao s Marinom Conte Nova prvi put, okrivljenik navodi da se ne sjeća.

7.4. Na posebni upit branitelja okrivljenika pod 2. može li objasniti o kojim blokadama se radilo u odgovoru na prethodno pitanje punomoćnika oštećene, okrivljenik navodi da se odnosi na pretplate koje su kao klinci uzimali od raznih teleoperatera.

7.5. Na posebni upit branitelja okrivljenika pod 1. je li Marini Conte Novoj govorio je li on vlasnik kakvih nekretnina, okrivljenik navodi da vjeruje da jest. Na posebni upit branitelja okrivljenika pod 1. je li mu poznato je li se oštećena pokušala na drugi način naplatiti na temelju istih bjanko zadužnica, tj. sudskim putem u ovršnom postupku, okrivljenik navodi da naravno da nije, jer da je, danas ne bi bio ovdje.

7.6. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li ikada oštećenoj pokazivao vlasničke listove nekretnina kojima je vlasnik, okrivljenik navodi da naravno da nije, ona je njemu trebala pokazati vlasničke listove jer je ona njemu bila dužna.

7.7. U svojoj obrani koju je iznio na glavnoj raspravi dana 9. ožujka 2026., okrivljenik pod 2) je naveo da ostaje u cijelosti pri obrani koju je iznio na raspravi dana 24. listopada 2025. Želi dodatno navesti da je suvlasnik nekretnine u Podstrani za $\frac{1}{4}$, to je građevinska parcela od 6000 kvadrata, dakle njegovih je 1500 kvadrata, a procijenjena vrijednost samo njegovog dijela nekretnine je cca pola milijuna eura. Radi se o nekretnini koja se nalazi odmah do Osnovne škole Strožanac. I dalje mu je nejasno zašto se oštećena Marina Conte Nova nije naplatila od njegove nekretnine.

7.8. Na poseban upit punomoćnice oštećene je li pročitao bjanko zadužnicu prije izdavanja te zadužnice, okrivljenik navodi da ne želi odgovoriti na to pitanje.

8. U svojoj obrani koju je iznijela na glavnoj raspravi dana 24. listopada 2025. godine, okrivljena pod 3) je navela da će odgovarati samo na pitanja svoje braniteljice i suda. Jednog dana njezin sin Dean je njoj došao da joj je kupio jedan lijepi stan u Radunici. Dan iza toga odmah su ona, Dean i Alen Vidović, a misli da je bio i Milivoj Marasović, oni su se našli kod stare tvornice Bobis, to je onda bio hotel kada su se našli i odmah su otišli u javnog bilježnika s tim da su u javnobilježničkom uredu bili samo ona i Alen Vidović. Misli da se radilo o javnoj bilježnici i misli da ju je ugovor odmah čekao spreman u uredu javne bilježnice. Nakon što su potpisali ugovor ona i Alen su izašli ispred zgrade gdje se nalazio javnobilježnički ured, pozdravili su se, ona je otišla svojim putem, a ne zna je li se Alen vratio Milivoju i Deanu na piće. Te prilike kad je ugovor sklopljen u javnog bilježnika ona nije nikome isplatila ikakav novčani iznos. Želi pojasniti da dok je njezin pokojni suprug bio živ on je bio glavni za financije, a nakon njegove smrti tu ulogu je preuzeo Dean. Možda par dana nakon sklapanja tog ugovora s Alenom počela je s obitelji prenositi stvari u Radunicu. U Radunici je živjela sa svojim unukom vjerojatno godinu dana. Sa svojim unukom je tamo živjela u miru, nitko ju nije gnjavio niti je itko dolazio. Sjeća se samo jedne prilike dok je u dvoru razgurala robu jednog susjeda joj je s gornjeg kata dobacivala tko je ona, da je ona neka lopužica, da je to sve od njenog djevera. Nakon tih godinu i pol dana Dean joj je došao s idejom da želi kupiti jednu nekretninu na Čiovu, da će to biti puno bolja prilika jer će od nje moći zaraditi, a da bi je kupili moraju prodati stan u Radunici. Pristala je i saznala je da Radunicu žele kupiti Maja Asanović i Milivoj Marasović pa su dogovorili da će se ona, Mili i Maja Asanović naći u javnog bilježnika, ali to nije bio isti

onaj bilježnik u kojeg je ovjerila ugovor s Alenom Vidovićem. U uredu javnog bilježnika bili su ona, Mili i Maja Asanović, a kada su ovjerali ugovor izašli su vani na parking ispred zgrade gdje ih je čekao Dean. Ona i Maja su nešto pričale, a vidjela je da Mili daje Deanu neke novce. Njoj nitko nije dao te prilike nikakav novčani iznos. Nakon prodaje stana Maji Asanović u tom stanu je ostala živjeti još 15 dana do mjesec dana. Na dan kada je iseljavala iz stana, kada su se stvari iznosile iz stana, sjeća se da je došao Milivoj, a što se tiče ključa od samog stana ona je iz stana otišla, ključ je ostao u stanu i zna da je Milivoj došao nakon nje. Sjeća se da ju je pitao za neke stvari koje su još od prije nje ostale u toj kući koje je spremila u jednu malu spremu u dvoru kuće.

8.1. Na poseban upit braniteljice okrivljene pod 3. je li platila porez na promet nekretnina za stan u Radunici, okrivljena navodi da jest, iznos poreza na promet nekretninama joj je automatski skinut s računa i to dok je na računu imala novac spreman kao povrat jamstva za njenog sina Deana. Sjeća se da je iznos poreza bio od 36.000,00 kn do 38.000,00 kuna.

8.2. Na poseban upit suda je li ikada razgovarala s oštećenom, okrivljena navodi da joj je oštećenu prvi put njezina braniteljica pokazala u hodniku u utorak kada je počela rasprava. Na daljnji upit suda je li ikada bila s Deanom u hotelu Art, okrivljena pojašnjava da je to taj hotel koji je nekada bio tvornica Bobis. Na daljnji upit suda je li prodavala kakve nekretnine, okrivljena navodi da je imala jedan stan u suvlasništvu s rođacima na adresi Split, Hrvatskih iseljenika 2. Taj stan je prodala 2018. ili 2019. godine. Od novca kojeg je dobila kupila je sebi jedan polovni auto, ostavila je sebi par tisuća eura, a ostatak je dala sinu Deanu i misli da se tu radilo o iznosu između 60.000,00 eura i 65.000,00 eura. Na daljnji upit suda je li joj poznato je li Dean Majstorović prodao neku obiteljsku nekretninu, okrivljena navodi da jest, prodao je stan u Splitu, Sukoišanska 11, koji je bio u vlasništvu njenih roditelja, Dean im je bio ljubimac pa su mu baka i djed ostavili taj stan. Nije znala da je prodao taj stan, majka joj je umrla 2017. godine, otac joj je umro 2020. godine i misli da je Dean prodao taj stan prije smrti njenog oca. Ne zna za koji iznos ga je prodao. Na daljnji upit suda gdje joj se preselio otac u trenutku kada Dean prodaje taj stan u Sukoišanskoj ulici, okrivljena navodi da je Dean njenog oca smjestio u podstanarski stan na Kmanu. Na daljnji upit suda ako je stan kupila 31.8.2018., a prodala 28.3.2019. godine zašto tvrdi da je u stanu živjela više od godinu dana, okrivljena navodi da ne zna, njoj se čini da je tu živjela više od godinu dana, sigurna je da je tu živjela godinu dana. Na daljnji upit suda je li joj poznato je li Marina Conte Nova u cijelosti isplaćena za stan u Radunici, okrivljena navodi da ne zna, a po priči sina Deana oštećena je isplaćena, a u trenutku kad se sve ovo događalo nije znala što su muški dogovarali jer nije sudjelovala niti u jednoj transakciji vezano za Radunicu.

8.3. U svojoj obrani koju je iznijela na glavnoj raspravi dana 9. ožujka 2026. godine okrivljena pod 3) je navela da u cijelosti ostaje pri obrani koju je iznijela na glavnoj raspravi dana 24. listopada 2026. godine.

9. Nakon ovako provedenog dokaznog postupka te ocjene svakog dokaza pojedinačno i u vezi s drugim dokazima, sud je zaključio kako nije dokazano da su okrivljenik pod 1) Alen Vidović, okrivljenik pod 2) Dean Majstorović i okrivljena pod 3) Marina Dumanić Buzov počinili kazneno djelo prijevare iz čl. 236. st. 2. u vezi st. 1. KZ/11 za koje se optužuju.

9.1. Navedeno kazneno djelo čini onaj tko s ciljem da sebi ili drugome pribavi protupravnu imovinsku korist dovede nekoga lažnim prikazivanjem ili prikrivanjem činjenica u zabludu ili ga održava u zabludi i time ga navede da na štetu svoje ili tuđe imovine nešto učini ili ne učini, a pri tome je pribavljena znatna imovinska korist.

10. Tijekom postupka nije bilo sporno:

- da su oštećena, kao prodavateljica i okrivljenik pod 1), kao kupac sklopili Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 18. svibnja 2018. na temelju kojeg je okrivljenik pod 1) postao vlasnikom čest. zgr. 1422/2, z.u. 22250, K.O. Split, za 1/6 suvlasničkog dijela, čest. zgr. 1422/3, z.u. 9463, K.O. Split za 3/9 suvlasničkog dijela i čest.zem. 9679, z.u. 22251, K.O. Split, za 1/2 suvlasničkog dijela nekretnine, što u naravi predstavlja stan u Splitu na Lučcu s vrtom, i na temelju čega je upisao svoje pravo vlasništva na tim nekretninama,
- da je okrivljenik pod 1) isplatio oštećenoj 10.000,00 eura na ime kapare za sklopljenu kupoprodaju, a da je ugovorena kupoprodajna cijena bila u iznosu od 110.000,00 eura, s tim da joj ostalih 100.000,00 eura nije platio,
- da je brisana zabilježba Z-27853/18 na nekretnini označenoj kao čest..zgr. 1422/2 ZU 22251 k.o. Split, te da su bili ugovoreni penali (smanjenje kupoprodajne cijene za 5 posto, za svaki mjesec zakašnjenja) ukoliko oštećena ne bi u dogovorenom roku od 60 dana od sklapanja ugovora o kupoprodaji nekretnine brisala navedenu zabilježbu,
- da je okrivljenik pod 2) dao oštećenoj iznos od 5.000,00 eura i tri bjanko zadužnice, koje ukupno glase na iznos od 700.000,00 kn,
- da je okrivljenik pod 2) bio u neprekidnoj blokadi tijekom cijele 2018. i 2019. godine te u periodu od 1. siječnja 2020. do 17. travnja 2020., te u periodu od 19. listopada do 10. studenog 2020.,
- da je oštećena potpisala izjavu u kojoj navodi da je okrivljenik pod 1) u cijelosti platio kupoprodajnu cijenu za predmetni stan i da ona nema više prema njemu potraživanja,
- da su okrivljenik pod 1), kao prodavatelj i okrivljena pod 3), kao kupac, sklopili Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 31. kolovoza 2018., na temelju kojeg je okrivljena pod 3) stekla pravo vlasništva čest. zgr. 1422/2, z.u. 22250, K.O. Split, za 1/6 suvlasničkog dijela, čest. zgr. 1422/3, z.u. 9463, K.O. Split za 3/9 suvlasničkog dijela i čest.zem. 9679, z.u. 22251, K.O. Split, za 1/2 suvlasničkog dijela nekretnine, što u naravi predstavlja stan u Splitu na Lučcu s vrtom, za ugovorenu cijenu u iznosu od 110.000,00 eura
- da su okrivljena pod 3), kao prodavateljica i Maja Asanović, kao kupac, sklopili Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 28. ožujka 2019., na temelju kojeg je Maja Asanović stekla pravo vlasništva čest. zgr. 1422/2, z.u. 22250, K.O. Split, za 1/6 suvlasničkog dijela, čest. zgr. 1422/3, z.u. 9463, K.O. Split za 3/9 suvlasničkog dijela i čest.zem. 9679, z.u. 22251, K.O. Split, za 1/2 suvlasničkog dijela nekretnine, što u naravi predstavlja stan u Splitu na Lučcu s vrtom, za ugovorenu cijenu u iznosu od 110.000,00 eura.

11. Ono što je bilo sporno i što je trebalo nedvojbeno utvrditi i razjasniti, a što su tijekom postupka okrivljenik pod 1), pod 2) i okrivljena pod 3) negirali, jest jesu li okrivljenik pod 1), pod 2) i okrivljena pod 3) postupali zajednički i po prethodnom dogovoru, u nakani da se neosnovano materijalno okoriste na način da je najprije okrivljenik pod 1) dogovorio s oštećenom za cijenu od 110.000,00 eura od nje kupiti gore opisane nekretnine, neistinito joj prikazujući da će joj cjelokupni iznos kupoprodajne cijene isplatiti nakon što ona izbriše zabilježbu spora upisanu pod brojem Z-27853/2018 upisanu u listu B zemljišnoknjižnog izvotka za nekretninu označenu kao čest. zgr. 1422/2, upisanu u z.u. 22251 K.O. Split iz zemljišne knjige, pri čemu joj je dao iznos od 10.000,00 eura na ime kapare, radi čega je ona povjerovala da će on postupiti po takvom dogovoru, pa nakon što su 18. svibnja 2018.

zaključili ugovor o kupoprodaji predmetne nekretnine kojim je ugovoreno da će joj za stan isplatiti ukupno 110.000,00 eura, u što je sve ista ne sumnjajući povjerovala i ishodila brisanje navedene zabilježbe s nekretnine i omogućila mu uknjižbu prava vlasništva na njoj, nije joj isplatio kupoprodajnu cijenu iako ga je ona na to pozivala, a s kojim postupanjem je okrivljenik pod 2) bio upoznat pa su joj potom prvookrivljeni i drugookrivljeni u kolovozu 2018., neistinito prikazali kako će joj kupoprodajnu cijenu umjesto okrivljenika pod 1) isplatiti okrivljenik pod 2), u koju svrhu joj je okrivljenik pod 2) predao na ime predujma iznos od 5.000,00 eura te joj ujedno, kao dokaz da će joj isplatiti kupoprodajnu cijenu, 31. kolovoza 2018. predao tri bjanko zadužnice na ukupni iznos od 700.000,00 kuna za koje je znao da su nenaplative jer su njegovi računi bili blokirani od strane Financijske agencije, a kada je oštećena povjerovala da će joj okrivljenik pod 2) isplatiti kupoprodajnu cijenu, potpisala je izjavu da joj je okrivljenik pod 1) isplatio cjelokupni iznos kupoprodajne cijene, iako se to nije dogodilo, a sve iz razloga jer je okrivljenik pod 1) vlasništvo stana u međuvremenu prenio na okrivljenu pod 3), koja je s prethodno opisanim postupanjem bila upoznata te koja je dana 28. ožujka 2019., predmetni stan prodala Maji Asanović, rođakinji okrivljenika pod 1), za iznos od 110.000,00 eura, nakon čega je oštećena povjerovavši u njihove navode, pozivala okrivljenog pod 1) i pod 2) da joj isplate kupoprodajnu cijenu, a što su oni odbili učiniti, niti se ona uspjela naplatiti bjanko zadužnicama koje joj je predao okrivljenik pod 2) jer na njegovom računu nije bilo sredstava, pa joj kupoprodajnu cijenu u iznosu od 95.000,00 eura do danas nisu isplatili, a na koji način su za sebe pribavili nepripadnu imovinsku korist i za koji iznos su oštetili Marinu Conte Novu.

11.1. Također je tijekom postupka bilo sporno:

- je li sklapanje kupoprodaje između oštećene, kao prodavateljice i okrivljenika pod 1), kao kupca bio posao hitne naravi,
- je li oštećena inzistirala da se u kupoprodajni ugovor stave odredbe da je kupoprodajna cijena u cijelosti plaćena i da se okrivljenik pod 1) može odmah na temelju tog ugovora upisati kao vlasnik predmetnog stana,
- je li okrivljenik pod 2) isplatio oštećenoj ostatak kupoprodajne cijene,
- je li okrivljenik pod 2) oštećenoj dao 5.000,00 eura i tri bjanko zadužnice na ime garancije za kupoprodaju stana u Radunici ili na ime pregovora za nekretnine oštećene na Braču.

12. S obzirom na navedeno, sud je osim obrani okrivljenika, posebnu pažnju posvetio procjeni iskaza ispitane oštećenice Marine Conte Nove te svjedoka Milivoja Marasovića, Maje Asanović i Ante Jukića kao i ostaloj materijalnoj dokumentaciji u spisu.

13. Tako je oštećena Marina Conte Nova u svom iskazu pred državnim odvjetništvom (dana 25. kolovoza 2021.) u bitnom navela da se ona zbog zdravstvenog stanja njenog supruga i potrebe novca odlučila prodati stan u Radunici, poznavala je Tomislava Kožića kojeg je upoznala preko prijatelja na kavi, znala je da se bavi prodajom nekretnina, pa mu je jednom prilikom kazala da želi prodati stan u Radunici, da ima na njemu zabilježbu koju nije skinula, pa kada je skine, da će je prodati. Rekao joj je da ima prijatelja pomorca nakon čega je doveo prvookrivljenog Alena Vidovića (u daljnjem tekstu prvookrivljeni), nakon čega su sjeli u kafić i popili kavu. Tada je s njima za stol došla do tada njoj nepoznata muška visoka osoba, plave kose, koji se prilikom sjedanja predstavio kao "Mili", a saznala je da se zove Milivoj Marasović, bivši suprug Maje Asanović. Marina Conte Nova je sa prvookrivljenim 18. svibnja 2018. godine sklopila Ugovor o kupoprodaji nekretnine. Prvookrivljenom je kazala da je na nekretnini zabilježba i usprkos tome,

pristao je kupiti nekretninu za iznos od 110.000,00 eura. Dogovor je bio da će joj akontaciju od 10.000,00 eura dati u gotovini, a 100.000,00 eura preko računa. Nakon toga, kada ona skine zabilježbu sa nekretnine, da će joj on isplatiti 100.000,00 eura na račun, i to u roku od mjesec dana. Ovaj rok od mjesec dana je iz razloga što je postupak oko skidanja zabilježbe već bio pri kraju, čekala se pravomoćnost, pa je zabilježba i skinuta prije isteka od mjesec dana. Da nije skinula zabilježbu, penali s kamatama bi pojeli cijelu kupoprodajnu cijenu u roku od šest mjeseci. Ona je tražila da on novac uplati preko računa kako bi bio vidljiv trag novca koji prima jer podliježe plaćanju poreza. Rekao joj je da je on pomorac i da navigava, pa kada ga je pitala na koji način će joj onda isplatiti novac ako navigava i neće biti u Splitu, rekao joj je: "Ništa se ti ne brini, ja imam tvoj broj mobitela i "WhatsApp-a", ja ću svoju suprugu nazvati i ona će uplatiti na tvoj račun novac, ona ima punomoć da može raspolagati novcem na mom računu, nakon čega ću ja tebi "WhatsApp-om" poslati poruku da je uplata izvršena". Prilikom sklapanja ugovora, bili su kod bilježnice Mirjane Popovac, kada su sa prvookrivljenim došli Milivoj Marasović i Tomislav Kožić, zvani "Galeb". U ugovoru o kupoprodaji naveli su da je on njoj isplatio cjelokupnu kupoprodajnu cijenu. To je napravila iz razloga što je on požurivao da se uknjiži kao vlasnik jer da on nije tu i da će ići na brod, a kako je ona morala biti u Švicarskoj zbog teške bolesti supruga, rekla mu je da neće moći doći kroz kratko vrijeme u Split kako bi mu dala tabularnu izjavu. Budući je njoj novac bio prijeko potreban zbog liječenja njenog supruga, pristala je dati tabularnu izjavu i to su unijeli u ugovor o kupoprodaji nekretnine. Nakon što su ona i Alen ovjerali kupoprodajni ugovor, nju je Tomislav Kožić pozvao na kavu, kada su se sastali, a on ju je pitao je li zadovoljna sa prodajom i je li sve u redu. Budući je ona njemu obećala proviziju za prodaju nekretnine, rekla mu je da će mu je isplatiti, ali kada dobije kupoprodajnu cijenu za nekretninu. Nakon toga se vratila u Švicarsku kod supruga, a Alen je zatražio uknjižbu temeljem kupoprodajnog ugovora 21. svibnja 2018. godine. Sud je donio rješenje o brisanju zabilježbe sa nekretnine, pa je očekivala da će joj isplatiti novac, ali do toga nije došlo. Nakon toga ga je višekratno pozivala kada će joj platiti kupoprodajnu cijenu, slala mu je i poruke, a kroz cijelo to vrijeme se nalazila sa bolesnim suprugom u Švicarskoj. Uvijek joj je govorio da će sve biti ok i čim ona dođe iz Švicarske u Split, da će je on isplatiti jer da se on vratio s broda. Uporno ju je uvjeravao da će sve biti u redu kada ona dođe u Split. Ona je koncem kolovoza 2018., došla u Split, nazvala ga na mobitel i tražila da se sastanu kako bi dogovorili plaćanje kupoprodajne cijene za njenu nekretninu. Potom su se sastali u "Jokera", u kafiću. Tada joj je rekao da on nju ne može isplatiti, ali je ona bila uporna i tražila da joj isplati novac ili da joj vrati nekretninu, a ona će njemu vratiti 10.000,00 eura, iako su bili dogovorili da mu akontacija neće biti vraćena ako ne postupe u skladu s ugovorom. Ona je u potpunosti postupila u skladu sa ugovorom, uspjela je ishoditi sudsko rješenje o brisanju zabilježbe sa nekretnine, a Alen nije isplatio kupoprodajnu cijenu, pa je povrijedio usmene odredbe dogovora u vezi kupoprodaje, pa u tom slučaju gubi pravo i na povrat akontacije. Kada mu je Marina Conte Nova rekla da joj vrati nekretninu, a ona njemu akontaciju, on se jako usprotivio govoreći da nema potrebe, da on ima dobrog prijatelja koji ima novac, da će ga dovesti i da će on kupiti tu nekretninu za 110.000,00 eura, od kojih će njoj isplatiti 100.000,00 eura, a njemu 10.000,00 eura, na što je pristala. Tada ga je upozorila da ju ponovno ne prevari jer joj je i prije govorio da on ima novca jer da navigava na brodu, da to za njega nije veliki novac i da ne radi probleme. Rekao joj je da bude bez brige i da njegov prijatelj ima nekretnina što u Splitu, što u Trogiru, spominjao je Čiovo, kao i novca, da se bavi turizmom. Ponovno je inzistirala da joj se isplati kupoprodajna cijena ili vrati nekretnina, ali je bio uporan u tome da će njegov prijatelj kupiti nekretninu i da nema potrebe da raskidaju ugovor. Kako ju je konstantno uvjeravao da će zaista biti sve u redu

i da će joj taj njegov prijatelj isplatiti ostatak kupoprodajne cijene od 100.000,00 eura, a nekretninu je već uknjižio na svoje ime, zaključila je da može imati problema da joj neće vratiti njenu nekretninu, niti platiti 100.000,00 eura, kada bi morala ići sudskom tužbom, koji postupak bi dugo trajao, a ona se morala vratiti u Švicarsku, ipak se odlučila naći s njim i tim njegovim prijateljem jer je u Hrvatskoj ostajala oko dva tjedna. Možda 27. ili 28. kolovoza 2018., su se sastali u "Jokera", kada je prvookrivljeni sa sobom doveo drugookrivljenog Deana Majstorovića (dalje u tekstu drugookrivljeni). Tada ga je predstavio kao poduzetnika, čovjeka koji se bavi turizmom, da ima u vlasništvu stanova, apartmana, što u Splitu, što u Trogiru i Čiovu, i tada je i drugookrivljenom ponovila da ju ne zanima što ima, nego je tražila hoće li on nju isplatiti za ostatak kupoprodajne cijene od 100.000,00 eura, kada je on rekao da hoće. Nakon što je drugookrivljeni to rekao, prvookrivljeni je ponovno rekao da se ne boji, da je on s njim veliki prijatelj i da će sigurno isplatiti ostatak novca. Ona je u to vjerovala i pristala na takvu prodaju. Pitala ga je što će s onih 10.000,00 eura koje je njoj dao prvookrivljeni, kada joj prvookrivljeni govori da se ništa ne brine radi njega jer da je on s Deanom veliki prijatelj i da će mu isplatiti 10.000,00 eura, da se ona nema što u vezi toga sekirati. Nakon toga su se dogovorili da će otići kod javnog bilježnika ona, Dean i Alen, pa su nakon par dana otišli kod bilježnika Zrinke Milić Štrkalj. Dok su čekali u predvorju kod bilježnice ona, Alen i Dean, Marina Conte Nova ga je ponovno pitala Alena: „Je li Alene sve u redu, je li ostaje dogovor da ću dobiti ostatak kupoprodajne cijene?“. Alen ju ponovno uvjerava da se ništa ne sekira i da je sve u redu, a Dean joj pokazuje jednu plastičnu foliju u kojoj su se nalazili euri i njoj govori: "Marina, ovo je 5.000,00 eura za tebe". Rekla mu je da nije bio takav dogovor, već da joj se isplati kupoprodajna cijena od 100.000,00 eura, kada ju je Alen uvjeravao da se ne sekira, da uzme ovih 5.000,00 eura, a da će ostatak dati za koji dan. U znak da će joj platiti ostatak novca kroz par dana, rekao je da će joj Dean predati tri ovjerene bjanko zadužnice, pa ako ne plati, da se može naplatiti preko tih zadužnica, tako da ona nikada neće biti na gubitku. Kako ju je i dalje bio strah zbog onih 10.000,00 eura, ponovno ga je u vezi toga pitala, kada je on ponovio ranije obećanje. Nakon toga su ušli u ured javne bilježnice Alen, Dean i ona. Alen joj je dao neki papir da ga potpiše i da ga bilježnica ovjeri. Kasnije je pročitala da je potpisala da je njoj Alen isplatio kupoprodajnu cijenu od 110.000,00 eura, te da prema Alenu Vidoviću s osnova zaključenja kupoprodaje nema nikakvih daljnjih potraživanja. Ostala je šokirana jer nije dobila novac. Ostala je zapanjena, pa ga je upitala "Alene, što ćemo dalje, ja još nisam isplaćena", a on je rekao: "Evo mog prijatelja Deana, s njim ćeš se sve dogovoriti, on će te isplatiti". Nakon što su Marina Conte Nova i Alen ovo potpisali i bilježnica ovjerila, Alen se ustaje, pruža joj ruku i govori: "Mare, vidimo se, ti to sve riješi s Deanom, sve će to biti u redu", nakon čega izlazi iz ureda javne bilježnice i odlazi. Marina Conte Nova ga je pozivala da sačeka i da svi troje riješe, pa da idu popiti piće, ali je on otišao govoreći da žuri i nema vremena. Nakon toga, ona i Dean su ostali kod bilježnice sami u uredu. Ispred bilježnice Dean joj predaje 5.000,00 eura i govori: "Evo ti i tri ovjerene bjanko zadužnice, to ti je sigurnost da ću te ja platiti, i ako te ne platim, ti se možeš prisilno naplatiti preko bjanko zadužnica". Ona mu je rekla da mu vrage odnio zadužnice, da je on njoj trebao isplatiti novac, a on joj i dalje govori da se ne sekira, zadužnica je novac, da će dobiti novac za desetak dana, nakon čega će ona njemu vratiti zadužnice. Rekla mu je da će mjenice ostaviti kod prijateljice, a on da njoj novac uplati na račun i da joj ne daje na ruke jer da ona mora ići u Švicarsku, s čime se on složio, nakon čega je ona potpisala da je primila tri zadužnice, od kojih je jedna bila na 500.000,00 kuna, a dvije po 100.000,00 kuna. Nije joj bilo sve to svejedno, ipak ju je polako počeo hvatati strah, ali je ipak i dalje vjerovala da neće biti problema i vratila se u Švicarsku. Budući nije imala nikakva saznanja kada će Dean prenijeti nekretninu na sebe, kako bi od njega

zahtijevala da joj plati ostatak novca, nakon nekog vremena ipak ju je malo uhvatila panika, pa je išla pogledati preko e-zemljišnika je li se Dean Majstorović upisao na njenu nekretninu. Kada je otvorila e-zemljišnu knjigu, vidjela je da se na nekretninu uknjižila neka osoba po imenu Marina Dumanić Buzov. Potom ga poziva da joj objasni zašto on nije kupac nego ova ženska osoba, ali joj se Dean na mobitel nikako nije javljao. Zvala je i Alena na njegov mobitel, koji joj je rekao da je to Deanova majka. Alena je pitala zašto se Dean ne javlja, gdje se nalazi, kada joj rekao da ne zna i da misli da je u Njemačkoj. Negodovala je i upitala ga: „Zar se opet dogovor neće ispoštovati, prvo ti, sad tvoj prijatelj Dean, što će biti sljedeće“. Alen joj je rekao da se više njemu ne obraća i da njega nema što pitati, da sve što ima rješavati, da rješava s Deanom. Podsjetila ga je što joj je sve obećavao i govorio kada su se njom sastali Dean i on u prodajnom centru "Joker", kada joj je ponovio iste riječi koje joj je govorio i u "Jokera". Osjetila je veći strah da joj neće biti plaćena cijena, pa je malo jačim glasom povikala na Alena što joj je napravio, a on joj je drsko odgovorio da s njom nema ništa, da mu je potpisala izjavu da ju je isplatio. Priprijetila mu je da će ga tužiti i da neće ostati na tome. On je ponovno ponavljao da on s njom nema ništa i da mu je potpisala da je on nju isplatio. Kako Dean Majstorović nije postupio po dogovoru da će joj u roku od desetak dana isplatiti kupoprodajnu cijenu, ponovno ga je pozvala, ali joj se nije odmah javio nego nakon desetak dana, kada ga je pitala tko je Marina Dumanić Buzov, jer da joj je rekao da je on kupac, a ne ona, on joj potvrdio da je to njegova majka i da nju nije briga što je ona kupac, pitajući ju što hoće, da ima zadužnice. U to vrijeme se Marina Conte Nova nalazi u Švicarskoj, jer se polomila. Uporna je bila u kontroli e-zemljišnika, kada je utvrdila da se na njenu nekretninu sada uknjižila neka Maja Asanović, koju ona ne zna, a nitko joj nije rekao da je njena nekretnina prodana trećoj osobi. Nakon toga je ponovno zvala Deana, ali joj se on kasnije prestao javljati. Budući je bila bolesna, nije mogla doći u Hrvatsku, slučajno ju je nazvala prijateljica i rekla da ima oglas na "Njuškalu" da se prodaje njen stan u Radunici. Mislila je da ju zafrkava, pa je odmah otvorila "Njuškalo" i zaista se uvjerila da se njen stan prodaje. Nakon toga, odmah Općinskom sudu u Splitu podnosi tužbu protiv Maje Asanović kako bi stavila zabilježbu da se njena nekretnina za koju je prevarena dalje ne preprodaje. Odvjetnicu je upoznala o svemu, te joj kazala što je saznala preko "Njuškala", da će joj poslati izvornik zadužnica poštom radi prisilne naplate, da ih preda na naplatu, kada joj je odvjetnica rekla da ih ne šalje poštom jer ako se izgube, naplata se neće moći izvršiti jer FINA ne prihvaća kopije. Kad je tijekom liječenja u invalidskim kolicima mogla doći u Hrvatsku, sa sobom je ponijela iz Švicarske zadužnice kako bi ih putem FINE naplatila, te odvjetnici predala izvornike ovjerenih bjanko zadužnica. Odvjetnica ih je predala preko FINE i obavijestila ju da naplatu nije moguće izvršiti, budući da je Dean Majstorović blokiran. Nakon nekog vremena, kada je pribavila potvrde o nemogućnosti izvršenja prisilne naplate, bilo joj je jasno da je Dean Majstorović u trenutku kada je izdao bjanko zadužnice bio blokiran i shvatila je da je prevarena i da mora podnijeti kaznenu prijavu, što je i napravila. Navela je kako je posumnjala u Maju Asanović da odakle joj 100.000,00 eura za plaćanje kupoprodajne cijene Marini Dumanić Buzov, pa je Ministarstvu financija, Samostalnom sektoru za otkrivanje poreznih prijava, podnijela prijavu radi provođenja postupka provjere izvora imovine prijavljenih Deana Majstorovića, Marine Dumanić Buzov i Maje Asanović.

13.1. U svom iskazu kojeg je dala na glavnoj raspravi dana 22. listopada 2025. oštećena Marina Conte Nova je navela da u cijelosti ostaje pri svom iskazu kojeg je dala pred Državnim odvjetništvom dana 25. kolovoza 2021., te je dodatno navela da je Tomislav Kožić više prijatelj od Alena Vidovića nego što je njoj, njoj je poznanik. Bili su par puta na

kavi i zna da je Tomislav Kožić Alenu Vidoviću osim njezine nekretnine nudio i druge nekretnine da ih kupi. Tomislavu Kožiću je rekla da prodaje tu nekretninu u Radunici. Što se tiče sklapanja kupoprodajnog ugovora taj ugovor i izjava koju je trebala potpisati u uredu odvjetnice Jelene Šarić, tu je u njenom uredu nju čekao već sastavljeni ugovor i izjava, koju je ona samo trebala potpisati. U uredu je bila odvjetnica Jelena Šarić, Alen Vidović i Milivoj Marasović. Letimično je pogledala tu izjavu, potpisala je i nju i ugovor i tada je komentirala da se ovdje radi o lihvarskom ugovoru jer će ga potpisati jer zna da će zabilježbu ukloniti na vrijeme. Nakon toga su išli u javnog bilježnika to ovjeriti, samo su se spustili kat ispod. Ona se praktički samo onda potpisala u knjizi od bilježnika. Ispred javnog bilježnika nije potpisala ugovor o kupoprodaji i izjavu. Što se tiče izjave nju je letimično pogledala, ne može se danas sjetiti što je točno pisalo u toj izjavi. Zna samo da se odnosilo na penale u slučaju da ne skine zabilježbu na vrijeme. Nakon toga otišli su u stan u Radunicu, ona, Alen Vidović i Milivoj Marasović. Ključeve od stana je predala Alenu Vidoviću u stanu. Sjeća se da je i Milivoj Marasović dosta zainteresirano promatrao sve po njenom stanu, što je njoj bilo čudno pa je pitala Alena Vidovića „što on hoće“ na što je on njoj rekao „ništa se ti ne brini, sve je u redu“. Što se tiče zabilježbe znala je da će tu zabilježbu skinuti na vrijeme jer je razgovarala s referenticom zemljišnoknjižnog odjela koja joj je rekla da je skidanje zabilježbe samo formalnost i da će se to riješiti i zato je pristala na sklapanje ugovora zajedno s penalima jer je znala da to toga neće doći i zabilježba je trebala biti skinuta prije sklapanja ugovora, međutim ta referentica je otišla na bolovanje pa je zabilježba skinuta nakon sklapanja ugovora. Penali su bili ugovoreni na način da ako ne uspije skinuti zabilježbu za svaki mjesec zakašnjenja cijena stana pada za pet posto. Što se tiče članka u ugovoru o kupoprodaji nekretnine gdje stoji da je Alen Vidović platio cijelu kupoprodajnu cijenu stana navodi da je pristala na tu odredbu u ugovoru jer je bio takav dogovor s njom i Alenom, išli su na poštenje. Alen Vidović je tražio da se u ugovor stavi ova odredba da je cijena plaćena. On je rekao da odredba ide na njegovu inicijativu. Alen Vidović je njoj rekao na kraju da joj ne može isplatiti kupoprodajnu cijenu stana jer se on istrošio i da nema novaca. Što se tiče sastanka u javne bilježnice Zrinke Milić Štrkalj gdje su bili on, Alen Vidović i Dean Majstorović, prije samog dolaska u bilježnice dogovor je bio da će njoj u uredu javne bilježnice Dean Majstorović isplatiti iznos od 100.000,00 eura. U ovaj trenutak čita se oštećenom dio iskaza kojeg je dala pred Državnim odvjetništvom u dijelu u kojem je navela: „U znak da će mi platiti ostatak novca u par dana, rekao je da će mi Dean predati tri ovjerene bjanko zadužnice, pa ako ne plati, da se mogu naplatiti preko tih zadužnica, tako da ja nikada neću biti na gubitku“. Svjedokinja upitana je li ostaje pri tom iskazu navodi da se ona ne sjeća da joj je Alen rekao da će joj Dean dati tri zadužnice. Ističe da nije pročitala izjavu prije nego što ju je potpisala pred javnom bilježnicom Zrinkom Milić Štrkalj tako da nije znala u trenutku potpisivanja da izjavljuje da Alen Vidović nema nikakvih dugovanja prema njoj s osnova kupoprodajne cijene. Nakon ovjere te izjave Alen Vidović je odmah žurno izašao iz ureda javne bilježnice i više se nije vraćao. Koliko se sjeća tu izjavu je pročitala par dana nakon potpisivanja kad se vratila u Švicarsku. Što se tiče bjanko zadužnica navodi da je Dean Majstorović došao samo s jednom bjanko zadužnicom, a javna bilježnica je rekla da ona ne može glasiti na iznos veći od 500.000,00 kuna, a oni su trebali uglaviti iznos od 700.000,00 kuna pa je Dean Majstorović otišao iz ureda i vratio se s još dvije bjanko zadužnice. Sve bjanko zadužnice je vlastoručno ispisala kako joj je rekla javna bilježnica. Na jednoj je bio iznos od 500.000,00 kuna, a ostatak su podijelili na dvije zadužnice. Zna da je Deanu Majstoroviću rekla da je on njoj trebao isplatiti 100.000,00 eura, a ne davati bjanko zadužnice na što je on nju ucijenio na način da joj je rekao „uzet ćeš ovih 5.000,00 eura i zadužnice ili nećeš dobiti ništa“. Potpisivanje same izjave odrađeno je jako brzo i

Alen je odmah otišao, a nakon toga ostala je sama s Deanom i čekala da on donese još dvije zadužnice. Sjeća se da je u javnobilježničkom uredu komentirala ispred javne bilježnice da se ovdje radi o lihvarskom ugovoru. Što se tiče bjanko zadužnica dobila je tri izvornika, a bilježnica je kopirala svaki izvornik na što je pristala jer je smatrala da i Dean treba imati svoje primjerke. Bjanko zadužnice je pokazala nekim svojim prijateljicama, ali se ne može sjetiti je li ih ikome predala na dulje čuvanje. Zna da ih je predala financijskoj agenciji na naplatu, Državnom odvjetništvu i odvjetnici Jeleni Šarić. Kad je vidjela da joj Dean ne daje novce, pokušala se naplatiti preko tih bjanko zadužnica, međutim nije uspjela pa je angažirala odvjetnicu Jelenu Šarić. Njoj je povjerila da se ona službenim putem pokuša naplatiti preko bjanko zadužnica. Kada je vidjela da se neće uspjeti naplatiti preko bjanko zadužnica, osobno je izvršila provjeru Deana Majstorovića u zemljišniku i utvrdila je da on nije vlasnik nekretnina i da se neće moći ni tako naplatiti. Ne sjeća se točno kada je zatražila tu provjeru u zemljišniku. Osim ovih bjanko zadužnica Dean Majstorović joj nije dao niti jedno drugo sredstvo garancije da će joj kupoprodajna cijena biti isplaćena. Sjeća se da je mjenice tj. bjanko zadužnice ostavila u jedne prijateljice na čuvanje, poslije ih je preuzela u nje. Više puta je pozivala Deana Majstorovića da ga pita kad će joj isplatiti ostatak kupoprodajne cijene, on se njoj nije tako često javljao, a kad bi joj se javio rekao bi da je na putovanju u Njemačkoj i Italiji. Što se tiče postupaka koje je pokrenula, navodi da je pokrenula parnični postupak protiv svih okrivljenika, Maje Asanović i Milivoja Marasovića, a isto tako je podnijela kaznenu prijavu protiv Maje Asanović i Milivoja Marasovića. Što se tiče u kojoj fazi se nalaze ti postupci ne zna, ali je platila odvjetnike da joj to prate. Kaznenu prijavu protiv Deana Majstorovića je podnijela u lipnju 2020. godine iz razloga što je 19.6.2019. imala nezgodu u kući, pala je i slomila je bedrenu kost. Završila je u invalidskim kolicima, a godinu dana nakon te ozljede došla je u Republiku Hrvatsku, još je bila u invalidskim kolicima. Još jedan razlog zašto nije prije podnijela kaznenu prijavu protiv Deana Majstorovića je taj što je cijelo vrijeme vjerovala da će on ispoštovati svoj dio dogovora. Od svojih prijateljica na kavi je saznala da se njezina nekretnina prodaje na Njuškalu. Nazvala je broj s oglasa, javila joj se jedna ženska osoba, ponudila joj je obilazak nekretnine, rekla joj je da to prodaje jedan mladi poduzetnik, čak joj je ponudila i popust za gotovinu na što je rekla „je li vi znate s kim pričate, ja sam Marin Conte Nova, stvarna vlasnica tog stana“, a ta ženska osoba joj je odmah poklopila slušalicu. Naknadno je saznala da je pričala s Petrom Vidović, bivšom suprugom Alena Vidovića. Isto tako je saznala da je Maja Asanović prva rodica Alenu Vidoviću, a da je Milivoj Marasović krsni kum kćerki od Deana Majstorovića. Koliko zna također Maja Asanović i Milivoj Marasović su supružnici. Koliko zna Radunica se iznajmljivala zadnje dvije, tri godine u turističke svrhe od strane Maje Asanović. Ne zna je li itko drugi koristio taj stan na drugi način. Od kad je predala ključeve stana Alenu Vidoviću pa do podnošenja kaznene prijave protiv Deana Majstorovića nije išla u stan u Radunicu jer je u zemljišniku vidjela da više nije upisana kao vlasnica tog stana i zato nije išla. Stan je dobila darovanjem od Ante Nimca Kalcine. Dogovor je bio između njenog supruga i Ante da njoj Ante daruje taj stan. Prodaja tog stana je bio njezin prvi posao s nekretninama jer do tada nije ni kupila ni prodala nekretninu. Nakon nje upisuje se Alen Vidović pa Marina Dumanić Buzov i onda Maja Asanović. Kupoprodajna cijena kroz sve te ugovore bila je ista, 110.000,00 eura. U oglasu na Njuškalu vidjela je da Maja Asanović prodaje stan za 210.000,00 eura. Sjeća se da je s Deanom Majstorovićem nakon sklapanja izjave u uredu Zrinke Milić Štrkalj pričala o nekretninama koje ima na Braču, ali se ne sjeća je li o tome pričala s njim u travnju 2019. godine. Naime, njezin muž je braćanin, imaju tamo nekretnina, ali nije htjela da Dean Majstorović kupi njezine nekretnine s obzirom da nije ispoštovao ni dogovor u odnosu na Radunicu. Dok su pričali

o Braču također mu je prigovarala zašto joj još nije platio Radunicu. Ističe da je zainteresirana za kazneni progon svih okrivljenika, a imovinskopravni zahtjev će precizirati do kraja postupka. Također ističe da je do današnjeg dana nitko nije isplatio za ostatak kupoprodajne cijene.

13.2. Na poseban upit branitelja okrivljenika pod 1. koji su stvarni razlozi sklapanja ugovora s Alenom Vidovićem na način kako je to sastavljeno u ugovoru da se odmah prenese pravo vlasništva na kupca bez plaćanja cijele kupoprodajne cijene, već samo kapare, pa čak i bez potvrde da nije cijena isplaćena u cijelosti, svjedokinja navodi da ostaje pri svom odgovoru da je išla na poštenje. Alen Vidović je njoj rekao da je on kapetan na strancu i da novac nije problem. Na daljnji upit branitelja okrivljenika pod 1. je li Tomislavu Kožiću prije susreta s Alenom Vidovićem rekla da je prodaja stana hitna, svjedokinja navodi da nije to Tomislavu rekla. Na poseban upit branitelja okrivljenika pod 1. je li na inicijalnom sastanku u „Jokera“ 27. ili 28. kolovoza 2018. bio još netko s Alenom i Deanom, svjedokinja navodi da se ne sjeća, ali misli da nije. Na daljnji upit branitelja okrivljenika pod 1. zna li tko je Ante Jukić, svjedokinja navodi da ne zna.

13.3. Na poseban upit branitelja okrivljenika pod 2. zašto pred zamjenicom državnog odvjetnika, kada je davala iskaz i koji je sada pročitao, nije rekla da se radi o ucjeni od strane Deana Majstorovića već to spominje sada na glavnoj raspravi, nego je kazala da je pristala na takvu prodaju, svjedokinja navodi da se ne sjećam, bila je u to vrijeme dosta bolesna.

13.4. Nije dopušteno pitanje okrivljenika pod 2. može li navesti ime prijateljica kojima je predala u posjed bjanko zadužnice jer to pitanje nije relevantno za postupak.

13.5. Na posebno pitanje okrivljenika pod 2. je li mu ona dala CD s fotografijama kuće na Braču i s popratnom dokumentacijom, svjedokinja navodi da nije. Na daljnji upit okrivljenika pod 2. je li se bjanko zadužnice odnose na Radunicu ili na Brač, svjedokinja navodi da se odnose isključivo na Radunicu. Na daljnji upit okrivljenika pod 2. sjeća li se je li s njim telefonskim putem pričala vezano za nekretnine na Braču, da će mu ih predati u posjed ili da će vratiti bjanko zadužnice i 5.000,00 eura, svjedokinja navodi da se nikad nije pričalo istovremeno i o Braču i o Radunici, ako se pričalo o Braču nije se pričalo o Radunici i obratno, a bjanko zadužnice se ne odnose na Brač. Na poseban upit okrivljenika pod 2. što je po struci i gdje je završila fakultet, svjedokinja navodi da je umirovljenica, inače je diplomirana pravnica, fakultet je završila u Splitu i nije nikada radila u struci. Na daljnji upit okrivljenika pod 2. je li poznaje Ankicu Marasović, svjedokinja navodi da je Ankicu Marasović upoznala kada ju je prvi put ispitivala kao zamjenica državnog odvjetnika u ovom postupku. Na daljnji upit okrivljenika pod 2. jesu li se sastali u „Jokera“ prije sastanka u javne bilježnice Zrinke Milić Štrkalj, svjedokinja navodi da se nisu sastali. Na daljnji upit okrivljenika pod 2. koliko puta su se njih dvoje našli bez Alena nakon sastanka u javne bilježnice Zrinke Milić Štrkalj, svjedokinja navodi da se nekoliko puta našla Deanom Majstorovićem, a Alen Vidović nije prisustvovao tim susretima. Na daljnji upit okrivljenika pod 2. je li u utuženom periodu kaparala stan u Orinoj zgradi na Splitu 3 i tražila od njega da vrati Alenu 10.000,00 eura što je on kaparao Radunicu, svjedokinja navodi da ne zna o čemu okrivljenik pod 2. priča. Na daljnji upit okrivljenika pod 2. zna li da je u parničnom postupku protiv Maje Asanović predana izjava gdje on, Alen i Maja priznaju da je Marina Conte Nova prevarena i da su predane tri bjanko zadužnice i da se treba vratiti nekretnina, svjedokinja navodi da ne zna ništa o tome. Na

daljnji upit okrivljenika pod 2. u trenutku potpisivanja izjave da nema više potraživanja prema Alenu Vidoviću je li tada smatrala da su joj dužni oba okrivljenika po 100.000,00 eura s obzirom da je primila bjanko zadužnice, svjedokinja navodi da kad je tu izjavu potpisala smatrala je da Alen Vidović stvarno nema više nikakvih dugovanja prema njoj. Na daljnji upit okrivljenika pod 2. je li u javnog bilježnika razumjela da nema više nikakvih potraživanja prema Alenu Vidoviću, svjedokinja navodi da je to točno jer je dug prenesen na Deana Majstorovića. Na daljnji upit okrivljenika pod 2. zašto je nekretninu prodavala za 110.000,00 eura a ne za veću cijenu, svjedokinja navodi da nije znala stvarnu tržišnu vrijednost stana. Na daljnji upit okrivljenika pod 2. je li imala kakav razlog za hitnu prodaju nekretnine, svjedokinja navodi da nije.

13.6. Na poseban upit zastupnice optužbe je li imala pravnu pomoć prilikom sklapanja ovih ugovora i izjava, svjedokinja navodi da nije, sama je to radila. Samo je dolazila tamo gdje bi joj bilo javljeno gdje treba doći. Na daljnji upit zastupnice optužbe je li za daljnje postupke angažirala odvjetnicu, svjedokinja navodi da je za podnošenje kaznene prijave angažirala odvjetnicu Miu Šarić Stojić, a danas je ona samo Mia Šarić. Zastupnica optužbe predlaže da sud predoči oštećenoj dio iskaza u kojem navodi da je zbog zdravstvenog stanja njenog supruga i potrebe novca odlučila prodati stan u Radunici, a nakon što joj je predočen taj dio iskaza, svjedokinja navodi da ostaje pri tom iskazu, novac je bio potreban za liječenje njenog supruga koji je bio dugogodišnji bolesnik kao i za njezino liječenje. Na daljnji upit zastupnice optužbe je li onda prodaja stana bila hitna, svjedokinja navodi da i je i da nije, u naravi više ne.

13.7. Na poseban upit punomoćnice oštećene je li u javnog bilježnika Zrinke Milić Štrkalj dobila ovjerenu presliku izjave, svjedokinja navodi da nije, ali je letimično pregledala tu izjavu prije potpisivanja, pogledala ju je par dana nakon dolaska u Švicarsku s tim da se iz Švicarske vratila u Hrvatsku jer je došla po presliku te izjave da je ima za sebe. Na poseban upit punomoćnika oštećene koliko je izvornika izjave sastavljeno svjedokinja navodi da je samo jedan izvornik kojeg je dobio Alen Vidović, a ja ona je naknadno tražila presliku te izjave.

13.8. Na poseban upit branitelja okrivljenika pod 2. zašto je nastavila s Deanom Majstorovićem pregovarati o drugim nekretninama ako joj Dean Majstorović u tom trenutku duguje 100.000,00 eura, svjedokinja navodi da ona to ne smatra pregovorima, samo je s njim pričala o svojim nekretninama, a on je njoj govorio o svojim, a to je bilo ili na kavi ili putem telefona.

13.9. Na poseban upit braniteljice okrivljene pod 3. zna li na što se odnosila zabilježba na Radunici, svjedokinja navodi da se kroz maglu nešto sjeća, ali zna da se ne radi o parnici koju je vodila s djecom Ante Nimca Kalcine. Na daljnji upit braniteljice okrivljene pod 3. je li poznaje gospođu koja sjedi iza nje s desne strane, svjedokinja navodi da ne poznaje. Utvrđuje se da braniteljica okrivljene pod 3. pokazuje na svoju branjenicu.

13.10. Na poseban upit okrivljenika pod 1. koliko puta su se zajedno sastali on, ona i Dean Majstorović, svjedokinja navodi da su se sastali nekoliko puta, jednom su se našli u Jokera, dva puta su se našli u bilježnika i jedan put su se našli u Stobreču, nije bio Dean, ali je bio neki mlađi muškarac, ne zna je li zet ili rođak od Alena, ne sjeća se točno. Na daljnji upit okrivljenika pod 1. kada su se čuli prvi put nakon što je Dean ušao u posao s Radunicom, svjedokinja navodi da se radi o kratkom periodu, tj. kada su nastali problemi

s mjenicama. Na daljnji upit okrivljenika pod 1. jesu li se na njezin zahtjev ona, on i njezin suprug našli u „Jokera“ naknadno nakon što je on izašao iz tog posla, svjedokinja navodi da se ne sjeća.

13.11. Na daljnji upit branitelja okrivljenika pod 1. zašto u trenutku ovjere izjave u javne bilježnice Zrinke Milić Štrkalj nije tražila presliku te izjave, svjedokinja navodi da nije imala vremena, radilo se o sekundama. Branitelj okrivljenika pod 1. predlaže da sud predoči svjedokinji dio iskaza kojeg je dala pred Državnim odvjetništvom u dijelu u kojem je navela: „Tada sam mu rekla da ću mjenice ostaviti kod prijateljice, a on da meni novac uplati na račun i da mi ne daje na ruke jer da ja moram ići u Švicarsku“ i dio iskaza u kojem je navela „Kad je tijekom liječenja u invalidskim kolicima mogla doći u Hrvatsku sa sobom je ponijela iz Švicarske zadužnice kako bi ih preko FINE naplatila te odvjetnici predala izvornike ovjerenih bjanko zadužnica“. Nakon što joj se predočava taj iskaz, branitelj okrivljenika pod 1. postavlja pitanje što je onda točno, ovo što je rekla pred ODO Split ili ovo što je rekla da je danas te bjanko zadužnice predala prijateljici pa svjedokinja navodi da je točno i jedno i drugo, ostavila ih je kod prijateljice u Hrvatsku, ona da je išla u Švicarsku, a kad je vidjela da Dean Majstorović ne poštuje svoj dio dogovora, prijateljica joj je te zadužnice poslala poštom u Švicarsku.

13.12. Na poseban upit okrivljene pod 3. je li u javne bilježnice pogledala je li joj Dean Majstorović dao novac, svjedokinja navodi da je on njoj dao tih 5.000,00 eura u sitnim apoenima u prozirnoj plastičnoj foliji. Novce nije brojala jer joj je Dean rekao da je tu 5.000,00 eura.

13.13. Na daljnji upit okrivljenika pod 2. jesam li on bio prisutan u trenutku kada joj je predao iznos od 5.000,00 eura, svjedokinja navodi da Alen Vidović nije tada bio prisutan. Na daljnji upit okrivljenika pod 2. je li ona bila lošeg zdravstvenog stanja u trenutku potpisivanja ugovora s Alenom Vidovićem, svjedokinja navodi da ona nije, ali je suprug bio bolestan.

13.14. Na poseban upit suda je li u garaži Jokera primila od Deana Majstorovića iznos od 100.000,00 eura i brojala ga, svjedokinja navodi da nije.

14. U svom iskazu kojeg je dao pred državnim odvjetništvom dana 26. siječnja 2022., svjedok Milivoj Marasović je naveo da mu je poznato u vezi kupoprodaje tog stana kojeg je prodavala Marina Conte Nova, da je stan htio kupiti Alen Vidović. On nije mogao financijski zatvoriti tu kupoprodaju u dogovorenom roku, pa je doveo Deana Majstorovića da će on kupiti taj stan ili njegova mater. Njegovoj materi je trebalo riješiti stambeno pitanje jer su prije toga 2018., ili 2019., prodali stan koji je majka naslijedila od svog oca. Oni se svi obiteljski međusobno dobro poznaju i prijatelji su. Tako je Alen Vidović prvi rođak njegove supruge Maje Asanović, a on kršteni kum kćeri od Deana Majstorovića, u prijateljskim su odnosima i često su se družili. Sada da se ne druže jer je Dean u zatvoru. Majku od Deana Majstorovića poznaje preko njega, a inače se ne druži s njom. Ova priča oko kupovine stana Marine Conte Nova je počela 2018., ili 2019., to je trajalo dugo, stan je bio dobar i bila je dobra prilika za kupiti taj stan. U trenutku kada je Marina Conte Nova prodavala stan, on i supruga nisu razmišljali o kupovini, naknadno kad su Dean i njegova majka išli u kupovinu kuće na Čiovu, htjeli su prodati taj stan i ponudili su njemu i supruzi da kupe stan. Oni su uzeli odvjetnika Srđana Vrdoljaka, koji je provjerio sve papire o stanu, kazao da nema nikakvih problema za kupovinu, sačinio ugovor koji su ovjerali kod

javnog bilježnika, nakon čega su on i supruga kupili stan za 110.000,00 eura u Radunici, a sastoji se jednog dijela kuće oko 60 m², ima mali vrt, zajednički dvor sa susjedima. On i supruga su zaposleni, a brat od supruge je kapetan na brodu, tako da su skupili novac od ušteđevine i od obitelji, te isplatili Marini Dumanić Buzov 110.000,00 EUR-a, i to čim su kupili stan, ispred ureda javnog bilježnika. Nakon što je prošlo šest, sedam mjeseci od kupovine, on i supruga su pokušali putem "Njuškala" ispitati tržište, ali stan još nisu prodali. Isto tako, Marina Conte Nova je pokrenula tužbu pred Općinskim sudom u Splitu, te im je sjela njena zabilježba u vezi stana, tako da je sada stan s teretom. U tom parničnom postupku je netko krivotvorio potpise njega i njegove supruge Maje Asanović i predao u taj parnični postupak kao dokaz da njegova supruga priznaje da je sudjelovala u počinjenju kaznenog djela zajedno sa Deanom Majstorovićem, Alenom Vidovićem i Marinom Dumanić Buzov. Prilikom kupoprodaje u razgovorima koji su se vodili između Alena Vidovića i Marine Conte Nova, bio je u početku, i to kada su se ona i Alen spojili da će kupiti stan, a nakon toga se povukao. Ta osoba koja je spojila Marinu Conte Nova i Alena je bio jedan Makedonac, nije siguran kako se zove, moguće da se zove Tomislav Kožić, a on ga zove "Makedonac" koji radi s nekretninama. Kako on drži ugostiteljske objekte, tako "Makedonac" često dođe. Njega inače zovu "Mili", pa je moguće da se on Marini Conte Nova predstavio kao "Mili". Nakon toga, on nije sudjelovao u nikakvim razgovorima, niti je bio u društvu prilikom zaključivanja i potpisivanja ugovora. Njemu je poznato da je Alen Vidović kupio ovaj stan od Marine Conte Nova. Poznato mu je i da Alen Vidović nije mogao isplatiti kupoprodajnu cijenu stana Marini Conte Nova, pa je to razlog što je doveo njihovog prijatelja Deana Majstorovića za kupca. On nije bio prisutan prilikom razgovora o kupoprodaji stana između Deana Majstorovića s Alenom Vidovićem i Marinom Conte Nova. Navodi da više nigdje nije bio prisutan u njihovu društvu kada bi bio predmet razgovora sporni stan kojeg je u konačnici njegova supruga kupila od Marine Dumanić Buzov, majke Deana Majstorovića. Nikada se u vezi kupoprodaje stana s njima nije nalazio u "Jokera" u kafiću ili u bilo kojem drugom prostoru i više nikada nije bio s njima u društvu. Cijena stana koju je prethodno kupio Alen Vidović od Marine Conte Nova je bio 110.000,00 EUR-a za koju cijenu je njegova supruga kupila stan. Ništa mu nije poznato o načinu plaćanja stana Marini Conte Nova, niti je bio prisutan ikakvom razgovoru kada bi se radilo o plaćanju kupoprodajne cijene. Nije mu poznato da bi Dean Majstorović platio kupoprodajnu cijenu stana Marini Conte Nova, jer on nije više sudjelovao u nikakvom razgovoru ni dogovoru oko kupoprodaje. Nije mu poznato da bi Marina Dumanić Buzov platila kupoprodajnu cijenu stana Marini Conte Nova, niti su njemu poznati dogovori između njih. On je na kraju, kada mu je odvjetnik rekao da je stan čist i kada su sve platili, i to Marini Dumanić Buzov kupoprodajnu cijenu od 110.000,00 EUR-a, stan uknjižio na ime njegove supruge Maje Asanović. Kategorički navodi da se ni u jednom trenutku nije nalazio sa Deanom Majstorovićem i Marinom Conte Nova u prostoru "Jokera" u Splitu, niti je ikada s njima bio u društvu u "Jokera", kao niti bilo kada i bilo kojim povodom da bi se sa Marinom Conte Nova i Deanom našao u društvu. Njegova supruga novac je u cijelosti isplatila Marini Dumanić Buzov na ruke, ispred ureda javnog bilježnika, nakon što su potpisali ugovor o kupoprodaji spornog stana. U vrijeme kupoprodaje stana, Alen Vidović je bio pomorac na stranom brodu. S Deanom Majstorovićem se često družio, kada je Dean spominjao da bi prodao stan u Radunici, da bi njemu i majci kupio kuću na Čiovu i da bi se oni svi preselili u tu kuću.

14.1. U svom iskazu kojeg je dao na glavnoj raspravi svjedok Milivoj Marasović je naveo da je predmetni stan završio na kraju u njegove izvanbračne supruge Maje Asanović. On je bio prisutan na početku u nekim pregovorima vezano za taj stan kada ga je prodavala

jedna gospođa, misli da je to gospođa s njegove lijeve strane, ali nije siguran. Utvrđuje se da svjedok pokazuje na oštećenu Marinu Conte Novu. Koliko se sjeća na stanu je bila nekakva plomba, stan je trebao kupiti Alen Vidović, dao je nekakav novčani iznos za taj stan, ali se ne može sjetiti o kojem se iznosu radi, a ostatak trebao je isplatiti kad se skine plomba. Ne zna je li plomba na kraju skinuta, a Alen na kraju nije mogao platiti taj stan pa se tražio novi kupac. Na kraju je saznao da je Dean Majstorović kupio taj stan i da ga je on platio, on mu je to sam rekao, a i čuo je to od drugih ljudi. Zna i da je njegova majka živjela u tom stanu godinu dana, a možda i više. Na kraju je Dean Majstorović želio kupiti drugu nekretninu pa je njemu ponudio da on kupi stan u Radunici pošto su u kumskoj vezi. Naime on je krsni kum Deanovoj kćerki. On i žena su skupili nekakve novce, pomogao im je financijski njezin brat. Dao je da odvjetnik provjeri je li stan čist, tj. jesu li papiri uredni da ne bi upao u kakve probleme. Odvjetnik mu je rekao da je sve u redu, on i supruga su zajednički kupili taj stan. Kupili su ga malo manje od dvije godine od kad je Alen Vidović kupio taj stan. Stan su iz znatiželje stavili na oglas za prodaju, čisto da malo ispipaju tržište i čim su stan stavili na prodaju pojavili su se problemi. Ugovor je kao kupac sklopila njegova supruga Maja Asanović s Marinom Dumanić Buzov kao prodavateljicom. Nakon sklapanja ugovora u javnog bilježnika on i supruga su dali novac Marini Dumanić Buzov, a misli da ga je ona odmah prosljedila sinu Deanu. Čim su oglasili stan počeli su problemi, došla je tužba od Marine Conte Nove protiv Maje Asanović, upisana je plomba na stan pa zna da je u parnični spis ubačen nekakav podnesak da Maja Asanović priznaje Marini Conte Nova, tužbeni zahtjev da je Marina Conte Nova vlasnica stana, da Maja otkazuje punomoć svom odvjetniku, međutim oni su znali da se tu radi o falsifikatu pa su podnijeli kaznenu prijavu. Na kraju je ispalo da je ta tužba opet povučena, pa mu je onda nešto novo došlo. Mora sutra opet pred policijom dati iskaz vezano za ovo. Ističe da ne bi svoju najužu obitelj uvlačio u ovakve probleme da je sumnjao da ovdje nije čista situacija.

14.2. Na posebno pitanje branitelja okrivljenika pod 2. kome je Alen Vidović prodao stan u Radunici, tko je stavljen kao kupac u ugovoru, svjedok navodi da je majka Deana Majstorovića, zna da su oni prodali neki stan kojeg su imali ovdje u Splitu i da su tražili smještaj za Deanovu majku. Na daljnji upit branitelja okrivljenika pod 2. kako zna da je majka Deana Majstorovića živjela u stanu u Radunici, svjedok navodi da zna to jer ju je vidio u tom stanu i na poštanskom sandučiću je stalo njezino prezime. Ne može se sjetiti je li živjela sama ili još s nekim. Na daljnji upit branitelja okrivljenika pod 2. kako je Dean Majstorović saznao za stan u Radunici da se prodaje, svjedok navodi da su oni svi znali da se taj stan prodaje, znao je on, Maja Asanović, njezin prvi rođak Alen Vidović i Dean s kojim je u kumskoj vezi. Na daljnji upit branitelja okrivljenika pod 2. je li on bio u kombinaciji za kupiti taj stan, tj. je li mu taj stan bio ponuđen, svjedok navodi da je prvi saznao da se taj stan prodaje preko neke osobe koju zovu Makedonac, međutim u tom trenutku nije bio u prilici kupiti taj stan mada je stan bio očita prilika pa je stan bio ponuđen Alenu Vidoviću. Na kraju je stan ponuđen Deanu Majstoroviću, nakon što je Alen Vidović htio izaći iz te kombinacije sa stanom i da se Alenu vrati ona kapara u iznosu od 10.000,00 ili 20.000,00 eura koju je dao. U tom trenutku u priču ulazi Dean Majstorović, a na kraju je čuo da se dosta družio sa ženom koja je prodavala stan i da su čak pričali o nekim njenim drugim nekretninama, spominjao se Brač, ali detaljnije ne zna. Na daljnji upit branitelja okrivljenika pod 2. je li ikada nazočio sastanku s Marinom Conte Novom i Deanom Majstorovićem, a da je tema bila stan u Radunici, svjedok navodi da nije.

14.3. Na poseban upit zastupnice optužbe je li ikada prisustvovao sastanku s Marinom Conte Novom i Alenom Vidovićem vezano za stan u Radunici, svjedok navodi da koliko se sjeća nije bio na takvom sastanku. Na daljnji upit zastupnice optužbe zašto se Alen Vidović povukao iz dogovora oko kupnje stana, svjedok navodi da misli da se on u tom trenutku trebao ukrcati na stranca, on je kapetan broda, valjda nije imao sva sredstva za platiti cijenu. Zastupnica optužbe predlaže da se svjedoku predoči dio iskaza koji je dao pred Državnim odvjetništvom u kojem je naveo da je bio prisutan razgovorima koji su se vodili između Alena Vidovića i Marine Conte Nove u početku te da se povukao nakon što su se Alen i Marina Conte Nova spojili da će kupiti stan da je Alena i Marinu spojila jedna osoba koja se zove Makedonac i da je moguće da se taj Makedonac zove Tomislav Kožić. Nakon što je svjedoku predočen taj dio iskaza, svjedok navodi da i dalje ostaje pri tom iskazu, a zbog protoka vremena danas se toga ne može sjetiti. Na poseban upit zastupnice optužbe je li mu poznata odvjetnica Jelena Šarić, svjedok navodi da mu je poznata, njezin suprug je Srđan Vrdoljak koji je njegov odvjetnik.

14.4. Na poseban upit punomoćnika oštećene je li bio u odvjetničkom uredu Jelene Šarić u trenutku sklapanja ugovora između Marine Conte Nova i Alena Vidovića vezano za stan u Radunici, svjedok navodi da je bio više puta u njenom uredu, ne zna je li bio tom prilikom. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li Jelena Šarić sastavljala ugovor o kupoprodaji i izjavu između Marine Conte Nove i Alena Vidovića vezano za stan u Radunici, svjedok navodi da ne zna. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li bio u stanu u Radunici zajedno s Marinom Conte Nova i Alenom Vidovićem, svjedok navodi da nije. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li pregledao stan u Radunici, svjedok navodi da je bio tamo dok je bila majka od Deana Majstorovića. Na daljnji upit punomoćnika oštećene zna li jesu li Alen Vidović i Dean Majstorović Marini Conte Novoj isplatiti cijenu stana u cijelosti, svjedok navodi da je to čuo, ali ne zna točno od koga, od nekoga iz obiteljskih krugova. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li mu poznato je li stan u Radunici plaćen drugim sredstvima plaćanja, npr. bjanko zadužnicama, svjedok navodi da ne zna o tome ništa. Na daljnji upit punomoćnika oštećene od koga je dobio ključeve stana u Radunici, svjedok navodi da je vjerojatno dobio od majke Deana Majstorovića jer je ona tu živjela. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li u trenutku sklapanja ugovora u javnog bilježnika s Marinom Dumanić Buzov, a prije isplaćivanja kupoprodajne cijene za stan, Marini Dumanić Buzov platio kakav iznos na ime kapare ili avansa, svjedok navodi da ne zna, misli da nije. Na daljnji upit punomoćnika oštećene gdje je točno platio Marini Dumanić Buzov za stan u Radunici, svjedok navodi da se ne sjeća točnog mjesta, zna samo da je većinu novca platio odmah iza javnog bilježnika, a nešto sitno je platio naknadno. Na daljnji upit punomoćnika oštećene od trenutka kad nije bio u mogućnosti kupiti stan do trenutka kupnje stana u periodu od godine dana kako je stekao sredstva za kupiti stan, svjedok navodi da je dobio na lotu, to je već odgovorio prije. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li kontaktirao oštećenu vezano za plombu na stanu, svjedok navodi da on nikada nije pričao s oštećenom, nije se s njom niti dopisivao putem SMS poruka. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li bio u radnom odnosu u trenutku kupovine stana, svjedok navodi da vjerojatno je, jer je vlasnik nekoliko firmi i prokurist. Ne sjeća se kolika su mu bila primanja.

14.5. Na poseban upit suda je li novac okrivljenoj pod 3. dao u gotovini ili preko računa, svjedok navodi da je platio u gotovini, novac je imao kod sebe i kad je bio u javnog bilježnika. Ne može se sjetiti koliko je bilo novaca.

15. U svom iskazu kojeg je dala pred državnim odvjetništvom dana 26. siječnja 2022., svjedokinja Maja Asanović je navela da je od Marine Dumanić Buzov temeljem Ugovora o kupoprodaji, ovjerenog kod javnog bilježnika, kupila stan u Radunici, predio Lučac. Za stan je platila kupoprodajnu cijenu od 110.000,00 eura, koji stan je u uredu javnog bilježnika Ante Zlokića, nakon ovjere kupoprodajnog ugovora, isplatila Marini Dumanić Buzov i to na ruke. Poznato joj je da je Marina Conte Nova, koja je bila vlasnica tog spornog stana, prilikom prve prodaje nudila njenom rođaku Alenu Vidoviću taj stan. Ona je kupila i isplatila Marini Dumanić Buzov kupoprodajnu cijenu, jer je to bila prigoda i ta cijena nije bila velika. Sjeća se da je Marina Conte Nova bila u žurbi da proda taj stan, što joj je sve pričao Alen Vidović. Sjeća se da joj je Alen rekao kako nije imao ukupnu svotu novca kada je trebao isplatiti Marinu Conte Nova za kupoprodajnu cijenu, pa je upoznao Deana Majstorovića s Marinom Conte Novom. Naime, Dean je bio zainteresiran kupiti taj stan, pa ih je zato Alen Vidović spojio. Iz kojih razloga je stan u konačnici kupila Marina Dumanić Buzov, nije joj poznato, niti iz kojih razloga je Marina Dumanić Buzov ponovno prodavala stan. Marina je zajedno s unukom Dinom stanovala u tom stanu godinu dana, nakon čega su ona i Dean odlučili prodati stan. Kako je njoj i njenom suprugu bila povoljna ta cijena, ona je forsirala svog supruga Milivoja da kupe taj stan, jer se taj stan nalazi u centru grada, ali da nisu imali plan što bi radili s tim stanom. Naime, navela je kako su njima bile povoljne cijene jer da su cijene na tržištu bile daleko veće. Stoga da su oni odlučili kupiti stan. Navela je kako je njen otac cijeli život bio pomorac, a brat kapetan na stranom brodu, te da ima i apartmane u Rogoznici, tako da su oni imali određeni iznos u gotovini, a kako ona i suprug imaju plaće, oni su nešto prištedjeli, te su skupili tih 110.000,00 eura, koji iznos su Marini Dumanić Buzov na ruke isplatili ispred javnog bilježnika Ante Zlokića u njegovom uredu. Cijela situacija je bila sumnjiva s obzirom na cijenu stana, pa su odvjetnika Srđana Vrdoljaka zamolili da provjeri stanje stana u zemljišnim knjigama, nakon čega im je rekao da su papiri svi uredni i da mogu kupiti stan ako im odgovara cijena. Nakon što je kupila stan na svoje ime, ona je kroz zemljišne knjige ugovor provela i prepisala pravo vlasništva na svoje ime, tako da je stan u njenom vlasništvu. Međutim, nakon toga, ona je putem pošte dobila od suda tužbu iz koje je vidljivo da je Marina Conte Nova nju tužila za prijevaru. Ujedno je stavila i zabilježbu na stan kroz zemljišne knjige, te se vodi taj spor na sudu. Isto tako, u tom parničnom postupku po tužbi Marine Conte Nova, netko je dostavio njeno priznanje da je otkazala odvjetnika u ovom parničnom postupku i da priznaje pravo vlasništva Marini Conte Nova, što nije bila istina. To je odnijela advokatu, te su podnijeli i kaznenu prijavu zbog krivotvorenja isprave, nakon čega je policija zvala i od nje uzimala potpise kako bi se izvršilo grafološko vještačenje. Što se dalje događalo u tom postupku, navela je kako ne zna. Navela je kako je ona uredno kupila stan za 110.000,00 eura od Marine Dumanić Buzov, za koji stan joj je novac isplatila na ruke. Prilikom ovjere ugovora o kupoprodaji kod javnog bilježnika nije bio Dean Majstorović, a niti prilikom isplate kupoprodajne cijene Marini Dumanić Buzov. Deana Majstorovića poznaje jer je njen suprug Milivoj Marasović njegovoj kćeri bio kršteni kum i u prijateljskim odnosima su i dan danas. Alen joj nije pričao ništa u vezi ugovora s Marinom Conte Novom, već samo zna da nije imao novac koji bi joj isplatio u ugovorenom roku, tako da je on odustao od tog stana i prepustio da ga kupi Dean Majstorović za svoju majku Marinu Dumanić Buzov. Marinu Dumanić Buzov moguće je vidjela na krštenju Deanove kćeri ili kad su se družili s Deanom, ali češće ju nije viđala ili bila s njom u kontaktu. Nije joj poznato da bi Dean Majstorović isplatio stan Marini Conte Novaoj, a niti joj je poznato da bi Marina Dumanić Buzov isplatila kupoprodajnu cijenu stana Marini Conte Nova.

15.1. U svom iskazu kojeg je dala na glavnoj raspravi svjedokinja Maja Asanović je navela da joj je suprug Milivoj rekao da postoji jedna prilika da se kupi stan u Radunici, međutim na kraju je to bila dobra ideja samo da njezin rođak Alen Vidović kupi taj stan. Na prvu to uopće nije bilo za nju i supruga Milivoja. Što se tiče nekakvih pregovora i razgovora vezano za stan između supruga Milivoja i Deana Majstorovića navodi da ona o tome ništa ne zna, to su oni pričali bez nje. Ne zna koliko je vremena prošlo od te prvotne ideje da Alen kupi taj stan u Radunici pa do trenutka kada su oni uzeli taj stan. Ni u tom periodu ne zna kakvi su razgovori vođeni između njenog supruga i drugih ljudi. Na kraju je taj stan zapao njih. Na kraju joj se stan svidio, imala je financijsku konstrukciju za kupiti taj stan. Stan je kupila od Marine Dumanić Buzov. Imala je nešto svoje uštede, posudila je nešto novaca od brata Ivica Asanovića. U početku nije odmah plaćena puna cijena stana, ostalo je nešto sitno za platiti i misli da je to na kraju i plaćeno poznavajući njenog supruga Milivoja. Kasnije se pitanje cijene stana nije pojavljivalo uopće tako da je smatrala da je cijena plaćena. Ugovor o kupoprodaji je kao kupac potpisala s prodateljicom Marinom Dumanić Buzov u javnog bilježnika. U javnog bilježnika bili su ona, suprug Milivoj i Marina Dumanić Buzov. Misli da osim službenika tog javnobilježničkog ureda nitko drugi nije bio s njima. Nakon što su izašli iz ureda javnog bilježnika, svo troje, čekao ih je Dean Majstorović i misli da je cijena stana plaćena nakon potpisivanja ugovora izvan ureda javnog bilježnika i cijena je plaćena u gotovini. Misli da su to Milivoj i Dean rješavali, tj. da je Milivoj Deanu davao novac, ali nije u to sto posto sigurna. Pretpostavlja da su to oni muški rješavali. Milivoj rješava sve bitnije financije oko nekakvih obiteljskih projekata. Na temelju tog ugovora upisala se kao vlasnica stana, to je sve rješavao njihov odvjetnik Srđan Vrdoljak koji je tvrdio da je sve u redu. Nije upala u nikakve problema vezano za ovaj stan. Vezano za stan nije ga iznajmljivala, jedno vrijeme su ga dali Milivojevoj bivšoj supruzi da ga koristi. Zna samo da je čula da je dan sudu nekakav podnesak, zna da ju je policija zvala da bi nekakav podnesak postojao kojeg bi ona potpisala i u kojem je stalo da otkazuje punomoć svom odvjetniku i dalje se ne može sjetiti što je stalo u tom podnesku. Sjeća se da je na tri lista papira u policiji davala svoj potpis da bi se utvrdilo nalazi li se njezin potpis na njenom podnesku. Nakon što joj je pročitao cijeli njezin iskaz navodi da iako je pred Državnim odvjetništvom rekla da je na ruke Marine Dumanić Buzov isplatila kupoprodajnu cijenu od 110.000,00 eura nakon ovjere ugovora, a danas je izjavila da pretpostavlja da su to rješavali Milivoj i Dean, navodi da je pred Državnim odvjetništvom smatrala da ona jest kupac stana, ali da ona i suprug Milivoj sve zajedno rješavaju. Nije pred Državnim odvjetništvom mislila da je sama fizički predala novac Marini Dumanić Buzov. Nadalje, ne ostaje pri svom iskazu da je novac plaćen Marini Dumanić Buzov na ruke ispred javnog bilježnika Ante Zlokića u njegovom uredu, a danas je iskazivala drugačije jer se stvarno dogodilo da su oni platili stan ispred ureda javnog bilježnika, a ne u uredu ispred osobe javnog bilježnika. Dean Majstorović definitivno nije bio ispred osobe javnog bilježnika u njegovom uredu. Nakon što joj je pročitao dio iskaza u kojem navodi da je od suda dobila tužbu iz koje je vidljivo da je nju Marina Conte Nova tužila za prevaru, navodi da ostaje pri tom iskazu. Pretpostavlja da je Marina Conte Nova nju kazneno gonila odnosno pokrenula kazneni postupak protiv nje međutim ona se svakako ne osjeća krivom. Također ostaje pri svom iskazu u kojem je navela da je Marina Conte Nova stavila zabilježbu na stan i da se vodi spor na sudu. Također ostaje pri svom iskazu u dijelu u kojem je navela da je Marina Conte Nova protiv nje pokrenula parnični postupak, da je u tom parničnom postupku netko dostavio njezino priznanje da je otkazala odvjetnika u tom parničnom postupku i da priznaje pravo vlasništva Marini Conte Novoj, što nije bilo istina. U odnosu na dio iskaza gdje kategorički navodi da je ona uredno kupila stan za 110.000,00 eura od Marine Dumanić Buzov, koji stan joj je isplatila na ruke u

iznosu od 110.000,00 eura, želi pojasniti da je ona navedena kao kupac, ali to ne znači da je osobno Marini Dumanić Buzov dala novac. Vezano za dio iskaza koji glasi: „Upitana da iskaže je li se sjeća je li prilikom ovjere ugovora o kupoprodaji kod javnog bilježnika bio i Dean Majstorović navodi da nije, a na upit je li bio prilikom isplate kupoprodajne cijene Marini Dumanić Buzov, navodi da Dean Majstorović nije bio ni tada u njenom društvu. To kategorički izjavljuje jer bi se zasigurno sjetila da je on bio tu“. Želi pojasniti kao što je i prije rekla da Dean Majstorović nije bio ispred osobe javnog bilježnika Ante Zlokića i da novac nije isplaćen ispred Ante Zlokića već je Dean Majstorović bio ispred zgrade gdje se nalazi ured Ante Zlokića i gdje je novac isplaćen Marini Dumanić Buzov.

15.2. Na poseban upit zastupnice optužbe zna li tko je Marina Conte Nova, svjedokinja navodi da ne zna. Na daljnji upit zastupnice optužbe tko ju je upoznao s činjenicom da se prodaje stan u Radunici, svjedokinja navodi Milivoj Marasović. Na daljnji upit zastupnice optužbe je li joj poznato iz kojeg razloga je Alen Vidović htio kupiti stan u Radunici, svjedokinja navodi da ne zna. Na daljnji upit zastupnice optužbe ako je njen suprug taj koji odlučuje o bitnijim stvarima u njihovoj zajednici, zašto je onda ona stavljena kao kupac u kupoprodajnom ugovoru, svjedokinja navodi da je takav bio dogovor između nje i supruga.

15.3. Na poseban upit punomoćnice oštećene koliko je prošlo vremena od kad je Alen Vidović zaključio kupoprodajni ugovor s Marinom Conte Novom do trenutka kada je ona sklopila kupoprodajni ugovor, svjedokinja navodi da ne zna. Na daljnji upit punomoćnice oštećene zna li o kojim se iznosima radi kojeg su skupili ona i Milivoj kao svoju ušteđevinu i koliko su skupili od njezinog brata, svjedokinja navodi da ne zna, to je sve muž dogovarao. Na poseban upit punomoćnice oštećene je li znala Marina Dumanić Buzov je li ona i Milivoj imaju novaca za isplatiti stan u cijelosti branitelj okrivljenika pod 1. i braniteljica okrivljene pod 3. prigovaraju ovom pitanju. Na temelju odredbe čl. 420. st. 3. ZKP/08 ne dopušta se navedeno pitanje jer se ne odnosi na predmet. Na daljnji upit punomoćnice oštećene je li se brojao novac prilikom predaje, svjedokinja navodi da se nije brojao.

15.4. Na poseban upit punomoćnika oštećene prilikom davanja iskaza pred Državnim odvjetništvom je li taj iskaz pročitala i potpisala, svjedokinja navodi da ne zna. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li pregledala stan prije potpisivanja kupoprodajnog ugovora, svjedokinja navodi kako vjeruje da je. Na daljnji upit punomoćnika oštećene s kim je bila pregledati stan, svjedokinja navodi da je bila s Milivojem. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li s Deanom Majstorovićem pregledala stan prije kupoprodaje, svjedokinja navodi da nije. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li primila ključeve od stana, svjedokinja navodi da nije, vjerojatno je Milivoj. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li imala kod sebe novac za kupnju stana prilikom sklapanja ugovora kod javnog bilježnika, svjedokinja navodi da nije imala tada novac u sebe, ali ne zna je li ga Milivoj imao ili su tada bili u autu. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li ona brojala novac, svjedokinja navodi da nije, pored njega to nema smisla. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li otpлата stana trebala biti u cijelosti ili obročno, svjedokinja navodi da ne zna, to je sve Milivoj vodio. Na daljnji upit punomoćnika oštećene zna li koliko je Milivoj novaca isplatio u tom većem dijelu, svjedokinja navodi da ne zna. Branitelj okrivljenika pod 2. stavlja prigovor na sva pitanja koja se odnose na isplatu kupoprodajne cijene Marini Dumanić Buzov smatrajući da se ne radi o pitanjima zbog kojih se vodi ovaj kazneni postupak. Na daljnji upit punomoćnika oštećene zašto je Dean Majstorović došao

nakon sklapanja kupoprodajnog ugovora ako je Marina Dumanić Buzov vlasnica i prodavateljica. Branitelj okrivljenika pod 2. i braniteljica okrivljene pod 3. protive se ovom pitanju jer svjedok ne mora imati takva saznanja. Na temelju odredbe čl. 420. st. 3. ZKP/08 ne dopušta se navedeno pitanje jer se ne odnosi na predmet. Na poseban upit punomoćnika oštećene jesu li nakon javnog bilježnika ona, Milivoj Marasović, Dean Majstorović i Marina Dumanić Buzov otišli zajedno do stana u Radunici, svjedokinja navodi da nisu. Na daljnji upit punomoćnika oštećene tko je oglasio prodaju stana u Radunici, svjedokinja navodi da ne zna. Na daljnji upit punomoćnika oštećene poznaje li Petru Vidović, svjedokinja navodi da je poznaje, ona je bivša supruga Alena Vidovića. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li se Petri Vidović obraćala vezano za oglas za prodaju stana, svjedokinja navodi da nije.

15.5. Na poseban upit suda je li protiv nje pokrenut parnični postupak vezano za stan u Radunici, svjedokinja navodi da koliko zna da nije. Na daljnji upit suda je li stvarno otkazala tim podneskom punomoć svom odvjetniku, svjedokinja navodi da nije.

15.6. Svjedokinji se predočava izjava –potvrda od 28.3.2019. (list spisa 121) nakon čega se pita svjedokinja je li upoznata sa sadržajem ove izjave i je li njen potpis na dnu izjave, svjedokinja navodi da ovu izjavu prvi put vidi danas i to nije njezin potpis na dnu te izjave. Pribavljen je parnični spis ovog suda poslovnog broja P-1949/19 te se svjedokinji predočava podnesak iz tog predmeta listovi spisa 26-28. Nakon što joj je predöčen navedeni podnesak, navodi da ona taj podnesak nije dostavila, nije njezin potpis na dnu tog podneska. Taj podnesak se odnosi na ono što je ranije u iskazu izjavila da nije ona otkazala punomoć svom odvjetniku i da nije Marini Conte Novoj priznala pravo vlasništvo na stanu u Radunici.

16. U svom iskazu kojeg je dao na glavnoj raspravi svjedok Ante Jukić je izjavio da je njemu poznato sve vezano za taj stan od početka, od kad je Alen Vidović dao određenu kaparu te je trebao za koji mjesec izvršiti isplatu cijele cijene. Također je bio prisutan na sastanku s Alenom Vidovićem, Deanom Majstorovićem i Marinom Conte Novom. Bio je tu u svojstvu posrednika između Alena Vidovića i Deana Majstorovića, njemu je Alen Vidović rekao da neće moći isplatiti taj stan u cijelosti kad je došao s broda, da je o tome obavijestio Marinu Conte Novu i rekao joj ili da će se nekretnina vratiti ponovo na njeno ime, s obzirom da on ne može sve platiti ili da se stan dalje proda. To mu je sve Alen Vidović rekao. Prijatelj je s Deanom Majstorovićem i zna da je njegova majka prodala stan na Mažuranićevom šetalištu u to vrijeme i da bi Dean mogao kupiti taj stan ili njegova majka. To je rekao Alenu koji je znao već za Deana, ali nisu bili prijatelji već poznanici. Nakon toga našli su se u „Jokera“ na sastanku, on i Dean su došli, a Marina Conte Nova i Alen su ih čekali za stolom. Dogovor je postignut da će Dean isplatiti ostatak kupoprodajne cijene Marini Conte Novoj, a isto tako da će Alenu Vidoviću vratiti ono što je Alen dao na ime kapare i na ime poreza na promet nekretnina. Još je u dogovoru bilo da se treba odmah sklopiti ugovor između Alena i Deana ili Deanove majke, a da se Marini Conte Novoj hitno isplati iznos od 5.000,00 ili 10.000,00 eura dok se čeka konačna isplata jer Dean Majstorović nije mogao odmah isplatiti punu cijenu već je trebalo sačekati par dana. Alen Vidović je na tom sastanku rekao da on ne bi još ništa prepisivao na drugoga dok on ne vidi sa svojim odvjetnikom s obzirom da nije on podmirio dug i da vidi što dalje treba činiti. Dean mu je rekao da je ugovor sklopljen za stan u Radunici između Alena Vidovića i Marine Dumanić Buzov, da je to bilo praktički dan ili par dana nakon ovog sastanka na kojem je prisustvovao. Isto tako Dean mu je rekao da je Marini Conte Novoj

dao iznos od 5.000,00 eura što je ona zahtijevala. Dean mu je također rekao da je on u cijelosti platio kupoprodajnu cijenu Marini Conte Novoj, ali ne zna koliko je vremena prošlo od tog sastanka gdje su svi zajedno bili do trenutka kada mu je Dean rekao da je platio sve.

16.1. Na poseban upit branitelja okrivljenika pod 1. na tom sastanku na kojem su svi bili prisutni je li bilo riječ o tome na koga će se stan prepisati, svjedok navodi da je Dean Majstorović predložio da se stan prepíše na njegovu majku Marinu Dumanić Buzov. Na daljnji upit branitelja okrivljenika pod 1. je li se s tim oštećena složila, svjedok navodi da se Marina Conte Nova s tim složila. Na daljnji upit branitelja okrivljenika pod 1. zna li je li Dean Majstorović ostao nakon ovog dogovora u kontaktu s Marinom Conte Nova i ako je o čemu su razgovarali, svjedok navodi da mu je Dean rekao da je i dalje ostao u kontaktu s Marinom Conte Novom, da su pričali o nekim nekretninama na Braču, ali detaljnije o tome ne zna.

16.2. Na poseban upit okrivljenika pod 2. u kakvim su odnosima njih dvojica, svjedok navodi da su od 2011. godine on i Dean u jako dobrim prijateljskim odnosima, na svakodnevnoj bazi njihove obitelji se učestalo druže, žena i djeca. Na daljnji upit okrivljenika pod 2. je li mu poznato je li u vrijeme dogovora oko Radunice prodao kakvu nekretninu, svjedok navodi da je Dean prodao stan kojeg mu je djed ostavio u kvartu Skalice kraj policije. Na daljnji upit okrivljenika pod 2. je li mu poznato za koju vrijednost je prodan taj stan od djeda, svjedok navodi da je stan prodan za iznos od 100.000,00 - 115.000,00 eura, stan je u gotovini ispred njega isplaćen Deanu. Misli da se osoba koja je kupila stan prezivala Vitaljić. Na daljnji upit okrivljenika pod 2. je li mu poznat Mario Svilan, svjedok navodi da mu je poznat, on je vlasnik kuće na Čiovu koju kuću je prodao Deanu Majstoroviću. Kuća je na adresi Okrug Gornji, Put Planikovice 1. Na daljnji upit okrivljenika pod 2. je li mu poznato zašto je njegova obitelj prodala stan u Radunici, svjedok navodi da zna, Dean je trebao platiti cijenu za kuću u Okrugu Gornjem. To zna jer je bio u toj kući na Čiovu kad se to sve središalo. Na daljnji upit okrivljenika pod 2. je li mu poznato je li i dalje u vlasništvu kuće na Čiovu, svjedok navodi da misli da je Dean i dalje vlasnik. Na daljnji upit okrivljenika pod 2. je li mu poznato je li početkom 2018. kupio kakvo zemljište u Podstrani, svjedok navodi da mu je poznato da je Dean to kupio. Na daljnji upit okrivljenika pod 2. je li mu poznato je li imao dovoljno sredstava za kupiti stan u Radunici, svjedok navodi da mu je poznato da je Dean imao dovoljno sredstava za isplatiti Radunicu.

16.3. Na poseban upit zastupnice optužbe kako poznaje Marinu Conte Nova, svjedok navodi da je čuo za nju iz priče, a upoznao ju je prvi put na sastanku o kojem je već prethodno iskazivao.

16.4. Na poseban upit punomoćnice oštećene je li bio prisutan prilikom isplate oštećenoj svjedok navodi da nije. Na daljnji upit punomoćnice oštećene zašto nije bio prisutan, svjedok navodi da ga se nije uopće zvalo. Na daljnji upit punomoćnice oštećene je li mu poznato da bi Dean Majstorović Marini Conte Novoj dao kakve zadužnice, svjedok navodi da mu je Dean rekao da je Marini dao zadužnice. Na daljnji upit punomoćnice oštećene je li mu Dean rekao zašto je oštećenoj dao zadužnice, svjedok navodi da mu je rekao da je to Marini dao kao sigurnost vezano za kuću na Braču. Na daljnji upit punomoćnice oštećene može li se sjetiti kada mu je Dean rekao da je u cijelosti isplatio Marinu Conte Nova za Radunicu, svjedok navodi da se ne sjeća.

16.5. Na poseban upit punomoćnika oštećene je li on ovlašteni posrednik za prodaju nekretnina, svjedok navodi da nije, figurativno je rekao da je posrednik jer se bez njega Alen i Dean ne bi spojili. Na daljnji upit punomoćnika oštećene zna li gdje je sklopljen ugovor između Alena Vidovića i Marine Conte Nove, svjedok navodi da je u bilježnika, ali se sad ne može sjetiti u kojega. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li doveo Deana Majstorovića i Alena Vidovića da pregledaju stan u Radunici prije same kupnje, svjedok navodi da nije. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li vezano za stan u Radunici osim u ovom postupku davao svoj iskaz pred sudom ili nekim drugim državnim tijelom, svjedok navodi da misli da ga se zvalo na policiju vezano za ovo. Na daljnji upit punomoćnika oštećene zna li na koje iznose glase zadužnice koje je Dean Majstorović dao oštećenoj i jesu li bile naplative, svjedok navodi da je jedna glasila na iznos od 500.000,00 kuna, a ne zna na koji iznos je druga glasila ili na 100.000,00 kuna ili na 200.000,00 kuna. Zna da su bile naplative jer je u to vrijeme Dean Majstorović imao zemljište u Podstrani o kojem je već iskazao. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li mu Dean Majstorović rekao da je pokušana naplata zadužnica na njegovim novčanim sredstvima, svjedok navodi da se ne sjeća. Na daljnji upit punomoćnika oštećene je li bio upoznat sa zemljišnoknjižnim stanjem stana u vrijeme kada ga je kupio Alen Vidović, svjedok navodi da nije pregledavao zemljišnoknjižni izvadak, ali je čuo da je stan imao zabilježbu spora kojeg je oštećena vodila protiv bivših vlasnika. To mu je rekao Alen Vidović, a isto tako mu je rekao da je njemu to rekla Marina Conte Nova. Također želi istaknuti da je Marina Conte Nova dva puta inzistirala na tome da se vlasništvo stana odmah prepiše na Alena Vidovića, a kada je bio na sastanku zahtijevala je da se prebaci na novog kupca, tj. na Deanovu majku. Uvijek je naglašavala da je to sve hitno i tražila je isplatu iznosa od 5.000,00 ili 10.000,00 eura da može ići van Hrvatske dok čeka ostala sredstva. Na daljnji upit punomoćnika oštećene postoji li pisani dogovor između Alena Vidovića i Deana Majstorovića u vezi s preuzimanjem duga prema Marini Conte Nova, svjedok navodi da nema pisanog dogovora. Na daljnji upit punomoćnika oštećene može li se sjetiti kada je sklopljen kupoprodajni ugovor između Alena Vidovića i Marine Dumanić Buzov, svjedok navodi da ne zna točan datum.

16.6. Na poseban upit punomoćnice oštećene je li znao zemljišnoknjižno stanje nekretnine u Podstrani u trenutku kada je Dean Majstorović izdao zadužnice oštećenoj, svjedok navodi da nije vidio zemljišnoknjižni izvadak te nekretnine, ali mu je Dean rekao da je s tom zemljom sve u redu.

17. Iz Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 18. svibnja 2018. godine (list 6-8 spisa) proizlazi da je oštećena navedenog dana prodala okrivljeniku pod 1) nekretnine označene kao čest.zgr. 1422/3 ZU 9463 k.o. Split, za 3/9 dijela, čest.zgr. 1422/2 ZU 22250 k.o. Split za 1/6 dijela te čest.zem. 9679 ZU 22251 k.o. Split za 1/2 dijela, da je kupoprodajna cijena u iznosu od 110.000,00 eura, da ju je kupac isplatio u cijelosti i to u gotovini, da su stranke upoznate s činjenicom postojanja zabilježbi spora na predmetnim nekretninama te da prodateljica dopušta kupcu, na temelju ovog ugovora, upisati pravo vlasništva na svoje ime na predmetnim nekretninama te se prodateljica obvezuje kupcu predati u posjed predmetne nekretnine odmah po sklapanju ovog ugovora, koji je ovjeren u potpisu kod javne bilježnice Mirjane Popovac iz Splita, broj ovjere OV-3078/18.

18. Iz izvotka iz zemljišne knjige – povijesnog prikaza zemljišnoknjižnog odjela u Splitu za k.č. 1422/2 i 9679 (list 9 – 16 i 308 – 315), proizlazi da je prijašnji suvlasnik čest.zgr.

1422/2 k.o. Split za 1/6 i čest.zem. 9679 k.o. Split, za ½ dijela bio Ante Nimac Kalcina, da se na njegov dio navedenih nekretnina upisala oštećena Marina Conte Nova na temelju Ugovora o darovanju nekretnine, brodice i prava od 13. studenog 2017., kojeg je s njim sklopila, kao obdarenica, međutim da je Romano Nimac Kalcina pokrenuo parnični postupak pred ovim sudom pod posl. br. P-1859/18 protiv Marine Conte Nove zbog poništenja navedenog ugovora.

18.1. Iz navedenih zemljišnoknjižnih izvadaka nadalje proizlazi da se na suvlasnički udio opisanih nekretnina upisao okrivljenik pod 1) na temelju Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 18. svibnja 2018. godine (list 6-8 spisa), da je on vlasništvo svojih dijelova tih nekretnina prenio na okrivljenu pod 3) na temelju Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 31. kolovoza 2018. (list 338-340 spisa), a ona ih je dalje prenijela na Maju Asanović na temelju Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 28. ožujka 2019. godine (list 334-337 spisa).

18.2. Iz navedenih zemljišnoknjižnih izvadaka također proizlazi da je na opisanim nekretninama zabilježen parnični postupak koji se pred ovim sudom vodi pod posl. br. P-1949/19, a kojeg je pokrenula tužiteljica Marina Conte Nova protiv tužene Maje Asanović radi utvrđenja.

18.3. Iz zemljišnoknjižnog uložka broj 9463 k.o. Split (list 17-18 i 316-317) proizlazi da je Maja Asanović upisana kao suvlasnica nekretnine označene kao čest.zgr. 1422/3 za 3/9 i da je zabilježen parnični postupak koji se pred ovim sudom vodi pod posl. br. P-1949/19, a kojeg je pokrenula tužiteljica Marina Conte Nova protiv tužene Maje Asanović radi utvrđenja.

19. Uvidom u bjanko zadužnicu (list 19-22 spisa) utvrđeno je da je okrivljenik pod 2) dana 31. kolovoza 2018., izdao bjanko zadužnicu radi naplate tražbine u iznosu od 500.000,00 kn sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 1. rujna 2018., u korist vjerovnice Marine Conte Nove, a bjanko zadužnica je ovjerena kod javne bilježnice Zrinke Milić – Štrkalj iz Splita, broj ovjere OV-9119/18 od 31. kolovoza 2018.

19.1. Uvidom u bjanko zadužnicu (list 23-26 spisa) utvrđeno je da je okrivljenik pod 2) dana 31. kolovoza 2018., izdao bjanko zadužnicu radi naplate tražbine u iznosu od 100.000,00 kn sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 1. rujna 2018., u korist vjerovnice Marine Conte Nove, a bjanko zadužnica je ovjerena kod javne bilježnice Zrinke Milić – Štrkalj iz Splita, broj ovjere OV-9120/18 od 31. kolovoza 2018.

19.2. Uvidom u bjanko zadužnicu (list 27-30 spisa) utvrđeno je da je okrivljenik pod 2) dana 31. kolovoza 2018., izdao bjanko zadužnicu radi naplate tražbine u iznosu od 100.000,00 kn sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 1. rujna 2018., u korist vjerovnice Marine Conte Nove, a bjanko zadužnica je ovjerena kod javne bilježnice Zrinke Milić – Štrkalj iz Splita, broj ovjere OV-9121/18 od 31. kolovoza 2018.

20. Uvidom u potvrde o nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanje zbog nedostatka novčanih sredstava Financijske agencije RC Split (list 31 – 33) utvrđeno je da se oštećena Marina Conte Nova pokušala naplatiti na temelju tri bjanko zadužnice (listovi 19-30 spisa) putem FINA-e, međutim nije uspjela jer okrivljenik pod 2) nema novčanih sredstava i o tome ju je FINA obavijestila s tri naprijed navedene potvrde od 29. siječnja 2020.

21. Uvidom u fotografije stana oglašenog na stranici "Njuškalo" od 1. svibnja 2019. (list 34 – 37, 327 - 329) utvrđeno je da je dana 1. svibnja 2019. godine objavljen na stranici "Njuškalo" oglas za prodaju predmetnog stana u Radunici putem agencije Project9nekretnine, oglašena cijena stana je 210.000,00 eura.

22. Iz fotografija poruka između okrivljenog Deana Majstorovića i oštećene Marine Conte Nove (list 49 – 70) proizlazi da su se okrivljenik pod 2) i oštećena dopisivali putem poruka u kojima oštećena navodi okrivljeniku pod 2) da do 20. rujna 2018. treba njoj platiti dug, pa kasnije navodi da je došlo vrijeme za platiti dug, u suprotnom će biti primorana ići na naplatu mjenica i to kaznenom prijavom, kao i na poništenje ugovora između njega i okrivljenika pod 1), da ona nema veze više s okrivljenikom pod 1) jer da je okrivljenik pod 2) kupio njegov dug, da joj treba vratiti nekretninu, a ona će njemu njegovih 5.000,00 eura, da joj je jedna prijateljica rekla da prodaje Radunicu i da je Radunica na njegovoj majci, na što joj okrivljenik pod 2) odgovara da on nema veze s tim, oštećena mu navodi da joj je dužan 95.000,00 eura jer je platio samo 5.000,00 eura i da će mu vratiti mjenice čim ju isplati na što joj okrivljenik pod 2) odgovara da su mjenice garancija za posao, oštećena navodi da nikakve oni poslove nisu radili i neće ih ni raditi, pa okrivljenik pod 2) navodi da sad ne razumi ništa i kakve veze ima Radunica s Bračom, a oštećena mu navodi da pusti Brač jer da Brač nije na prodaju. Okrivljenik pod 2) potom poziva oštećenu da mu vrati 5.000,00 eura ako ne želi ići u podaju Brača, da on dolazi za 12 dana i ako je dala Brač u podnajam da mu spremi njegov novac i mjenice. Oštećena ga ponovno poziva da joj vrati Radunicu, a ona će njemu vratiti 5.000,00 eura i mjenice. Iz navedenih poruka također proizlazi da je oštećena poslala okrivljeniku pod 2) rješenje Općinskog suda u Splitu, Stalne službe u Supetru, posl. br. P-1859/18 od 18. srpnja 2018. iz kojeg proizlazi da je tužitelj Ante Nimac Kalcina povukao tužbu u tom predmetu (list 56 spisa).

23. Iz fotografija poruka između okrivljenog Alena Vidovića i oštećene Marine Conte Nove (list 71 - 108) proizlazi da je oštećena obavijestila okrivljenika pod 1) da će ići brisanje zabilježbe spora, okrivljenik pod 1) joj odgovara da zet tu ne želi stati tako da će ići odmah u prodaju, da bi on to najradije zadržao za sebe, ali ne može financijski podnijeti, ako mu se ne riješe neke stvari ali ne želi riskirati. Okrivljenik pod 1) navodi oštećenoj da on ima BMW X6, da ga cijeni na 28000, a njoj bi ga računao 25000 i ostatak na ruke kao i da ima kuća u centru Žrnovnice. Navedene poruke su bile u periodu od 25. srpnja 2018., do 7. kolovoza 2018. Nakon toga od 7. travnja se ponovno dopisuju na način da oštećena poziva okrivljenika pod 1) da joj se javi, a on je obavještava da je na brodu i da dolazi u lipnju ili srpnju, a ona mu navodi da je sve riješila što se tiče Radunice, o čemu su razgovarali u Jokera njih dvoje, Dean i njezin suprug, da joj je Dean sada počeo govoriti da je ona njemu dužna, s tim da je ona Deanu odgovorila da joj je mjenice dao kao zalog dok je ne isplati, međutim da je Dean njoj rekao da to nema veze s tim. Moli okrivljenika pod 1) da kaže okrivljeniku pod 2) da je isplati, da joj je dužan i da je sve čuo kada je okrivljenik pod 2) njoj rekao da joj je dužan još 95.000,00 eura. Oštećena navodi okrivljeniku pod 1) da je okrivljenik pod 2) stavio Radunicu na svoju majku (okrivljenu pod 3) jer ga hvata policija, oštećena također podsjeća okrivljenika pod 2) što su dogovorili u Jokera, da će ona donijeti rješenje, a okrivljenik pod 2) ću nju isplatiti, na što okrivljenik pod 1) odgovara oštećenoj da zna da je okrivljenik pod 2) od nje tražio da se skinu aktivne plombe, ali da ne zna što je bilo nakon toga i zna da su ona i okrivljenik pod 2) kasnije razgovarali o nekoj kući na Braču, što potvrđuje i sama oštećena navodeći da se pričalo o puno toga i o Braču jer joj je muž braćanin te podsjeća okrivljenika pod 1) kako je čuo da je okrivljenik pod 2) rekao da joj daje 5.000,00 eura, a da će joj ostatak od 95.000,00

eura dati kada ona okrivljeniku pod 2) donese rješenje iz Supetra. Potom okrivljenik pod 1) navodi oštećenoj da je ona njega zamolila da dođe u Jokera kad se nalazi s Deanom, da je on njoj rekao, kada su sjedili, da on ne zna što uopće radi tu i zašto je uopće pozvan jer su to stvari između nje i okrivljenika pod 2), a na što je oštećena njemu napisala da je sve to tako ali da je on svjedok da je okrivljenik pod 2) mora isplatiti. Oštećena navodi da zna da je okrivljenik pod 2) Radunicu stavio na majku da nju prevari i jer je unaprijed znao da će ga policija kad-tad doći glave. Oštećena navodi da je s okrivljenikom pod 1) potpisala lihvarski ugovor i da je on tada odlučio to prodati okrivljeniku pod 2), a da okrivljenik pod 2) ne isplati, da je rekla okrivljeniku pod 1) da ima mjenice koje joj je potpisao okrivljenik pod 2) i dao kao garanciju da se ona naplati, pa je rekla da će sačekati rješenje i da ju isplati, a ona će vratiti mjenice kao zalog. Navodi okrivljeniku pod 1) da se sjeti kako su ovo dogovorili prošle godine u devetom mjesecu, u Jokera. 11. travnja 2019. godine, oštećena šalje okrivljeniku pod 1) rješenje što je okrivljenik pod 2) tražio i za kojeg je rekao da će isplatiti oštećenu ako ga oštećena donese. Molim okrivljenika pod 1) da razgovara s okrivljenikom pod 2) jer da ga je on doveo, a sada okrivljenik pod 2) izbjegava platiti dug za nekretninu. Oštećena nadalje navodi okrivljeniku pod 1) da je ona tražila od njega da joj vrati Radunicu ako je ne može isplatiti, ali da on to nije htio već je doveo okrivljenika pod 2) jer da je okrivljenik pod 2) kupio njegov dug i da će nju isplatiti okrivljenik pod 2), moli okrivljenika pod 1) da razgovara s okrivljenikom pod 2) da je isplati jer će inače biti prisiljena poduzeti pravne korake koje će obuhvatiti i okrivljenika pod 1). Nadalje, oštećena navodi okrivljeniku pod 1) da joj je s izgubljenom dobiti i s kamatama dužan 150.000,00, da je on znao da je okrivljenik pod 2) splitski kriminalac i da ima problema s policijom, a da ni Tomo, koji je doveo okrivljenika pod 1) nije ništa bolji od okrivljenika pod 2), poziva okrivljenika pod 1) da u roku od sedam dana plati na žiro račun kojeg mu je poslala putem poruka i da uplata mora biti do 29. travnja 2019.

24. Iz izjave Marine Conte Nove i Alena Vidovića od 22. kolovoza 2018. (list spisa 109-111) proizlazi da oštećena i okrivljenik pod 1) ovom izjavom mijenjaju sadržaj izjave od 18. svibnja 2018. godine na način da tom izjavom oštećena i okrivljenik potvrđuju da su dana 18. svibnja 2018. sklopili Ugovor o kupoprodaji nekretnine na temelju kojeg mu je prodala 3/9 čest.zgr. 1422/3, 1/6 čest.zgr. 1422/2 i 1/2 čest.zem. 9679 k.o. Split. Nadalje, oštećena i okrivljenik potvrđuju da joj je okrivljenik pod 1), na ime kupoprodaje od 18. svibnja 2018., isplatio 10.000,00 eura, te joj je na dan potpisa ove izjave isplatio dodatan iznos od 5.000,00 eura dok joj se ostatak kupoprodajne cijene, u iznosu od 95.000,00 eura obvezao isplatiti najkasnije do 20. rujna 2018., s obzirom da je u zemljošno-knjižnom odjelu Općinskog suda u Splitu, u odnosu na kupljene nekretnine ishodila brisanje zabilježbe spora Općinskog suda u Splitu, br. P-1859/18. Oštećena se također obvezuje isplatiti sav iznos kupoprodajne cijene, uvećan za iznos pripadajućih zakonskih zateznih kamata, plaćenog poreza na promet nekretnina, kao i pristojbi, okrivljeniku pod 1) ili osobi kojoj je on otuđio te nekretnine, ukoliko se spor posl. br. P-1859/18 i sporovi koji bi mogli proizaći iz tog spora završe u korist tužitelja, na način da opisane nekretnine budu oduzete okrivljeniku pod 1) ili osobi kojoj ih je on otuđio. Navedena izjava je ovjerena kod javnog bilježnika Zrinke Milić – Štrkalj iz Splita pod br. OV-8795/18, dana 22. kolovoza 2018.

25. Iz izjave Marine Conte Nove i Alena Vidovića od 18. svibnja 2018. (list spisa 112-113) proizlazi da su oštećena i okrivljenik pod 1) suglasno izjavili da su dana 18. svibnja 2018. sklopili Ugovor o kupoprodaji nekretnine na temelju kojeg mu je prodala 3/9 čest.zgr. 1422/3, 1/6 čest.zgr. 1422/2 i 1/2 čest.zem. 9679 k.o. Split. Nadalje, oštećena i okrivljenik

potvrđuju da joj je okrivljenik pod 1), na ime kupoprodaje od 18. svibnja 2018., isplatio 10.000,00 eura, dok joj se ostatak kupoprodajne cijene, u iznosu od 100.000,00 eura obvezao isplatiti u roku od 30 dana od dana brisanja zabilježbe spora Općinskog suda u Splitu, br. P-1859/18, ukoliko oštećena ishodi brisanje zabilježbe spora upisane na predmetnim nekretninama pod uvjetom da brisanje zabilježbe spora ishodi u roku od 60 dana od dana sklapanja glavnog ugovora o kupoprodaji. Usuglasili su penale na način da, ukoliko oštećena u roku od 60 dana od dana sklapanja glavnog Ugovora o kupoprodaji ne ishodi brisanje zabilježbe spora, tada se ostatak kupoprodajne cijene od 100.000,00 eura snižava za iznos od 5 posto za svaki mjesec zakašnjenja. Oštećena se također obvezuje isplatiti iznos od 10.000,00 eura, uvećan za iznos plaćenog poreza na promet nekretnina, okrivljeniku pod 1) ukoliko se spor posl. br. P-1859/18 i sporovi koji bi mogli proizaći iz tog spora završe u korist tužitelja, na način da opisane nekretnine budu oduzete okrivljeniku pod 1). Navedena izjava je ovjerena kod javnog bilježnika Snježane Felzer Puljiz iz Splita, pod br. OV-1412/18, dana 18. svibnja 2018.

26. Iz izjave Marine Conte Nove od 31. kolovoza 2018., ovjerene kod javnog bilježnika Zrinke Milić Štrkalj (list 115, 330) proizlazi da je oštećena navedenog dana izjavila da joj je okrivljenik pod 1) u cijelosti isplatio kupoprodajnu cijenu u ukupnom iznosu od 110.000,00 eura na temelju Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 18. svibnja 2018., kao i da nema prema njemu nikakvih daljnjih potraživanja s osnove zaključenog ugovora ni s bilo koje druge osnove.

27. Iz izjave – potvrde od 28. ožujka 2019., okrivljenog Deana Majstorovića (list 121), proizlazi da su okrivljenik pod 2) i Maja Asanović usuglasili da je okrivljenik pod 1) dužan isplatiti Maji Asanović 20 posto od prodajne cijene po Ugovoru o kupoprodaji nekretnine od 28. ožujka 2019. i da ova potvrda važi dok Maja Asanović ne primi navedeni postotak od prodajne cijene, a predmet prodaje su 3/9 čest.zgr. 1422/3, 1/6 čest.zgr. 1422/2 i 1/2 čest.zem. 9679 k.o. Split.

28. Iz potvrde Financijske agencije od 12. studenog 2020. o blokadi računa okrivljenika Deana Majstorovića za razdoblje od 23. prosinca 2014., do 9. studenog 2020. (list 135 – 153) proizlazi da je Viktorija Majstorović bila u neprekidnoj blokadi od 3. do 17. srpnja i od 13. do 26. prosinca 2018. godine; od 5. veljače do 25. ožujka 2019. godine; dana 20. siječnja 2020. te od 27. listopada do 10. studenog 2020. godine.

29. Iz potvrde Financijske agencije od 12. studenog 2020. o blokadi računa okrivljenika Alena Vidovića od 29. lipnja 2012., do 28. listopada 2013. (list 154 – 167), proizlazi da okrivljenik pod 1) nije bio u blokadi tijekom 2018., 2019. i 2020. godine.

30. Iz potvrde Financijske agencije od 12. studenog 2020. o blokadi računa okrivljene Marine Dumanić Buzov za razdoblje od 30. srpnja 2013., do 16. ožujka 2020. (list 168 – 183), proizlazi da je okrivljena pod 3) bila u neprekidnoj blokadi od 29. svibnja 2018. do 15. ožujka 2020.

31. Iz potvrde Financijske agencije od 12. studenog 2020. o blokadi računa Maje Asanović za razdoblje od 17. veljače 2011., do 2. studenoga 2020. (list 184 – 201), proizlazi da je Maja Asanović bila u blokadi dana 3. prosinca 2018., u periodu od 4. veljače do 18. ožujka 2019., u periodu od 15. do 18. travnja 2019., u periodu od 30. listopada do 3. studenog

2019., u periodu od 30. prosinca 2019. do 1. siječnja 2020., u periodu od 10. do 16. ožujka 2020., te u periodu od 21. studenog do 1. prosinca 2020.

32. Iz potvrde Financijske agencije o blokadi računa okrivljenika Deana Majstorovića za razdoblje od 3. siječnja 2017., do 3. rujna 2020. (list 202 - 228), proizlazi da je okrivljenik pod 2) bio u neprekidnoj blokadi tijekom cijele 2018. i 2019. godine te u periodu od 1. siječnja 2020. do 17. travnja 2020., te u periodu od 19. listopada do 10. studenog 2020.

33. Iz potvrde Zemljišno knjižnog odjela Općinskog suda u Splitu od 12. studenoga 2020., (list 231), proizlazi da okrivljena pod 3), okrivljenik pod 1) i Viktorija Majstorović nisu upisani kao vlasnici nekretnina na području nadležnosti tog zemljišnoknjižnog odjela.

34. Iz izvatka iz zemljišne knjige (list 232) proizlazi da je na dan 12. studenog 2020., okrivljenik pod 2) upisan kao suvlasnik za 447/5760 dijela čest.zem. 1588 ZU 5317 k.o. Donja Podstrana.

35. Iz izvatka iz zemljišne knjige (list 237) proizlazi da je na dan 12. studenog 2020., okrivljenik pod 2) upisan kao suvlasnik za 447/5760 dijela čest.zem. 1586 ZU 4144 k.o. Donja Podstrana.

36. Iz izvatka iz zemljišne knjige (list 238) proizlazi da je na dan 12. studenog 2020., okrivljenik pod 2) upisan kao suvlasnik za 447/5760 dijela čest.zem. 1589 ZU 5318 k.o. Donja Podstrana.

37. Iz izvadaka iz zemljišne knjige Zemljišno knjižnog odjela Općinskog suda u Splitu na ime Maje Asanović (list 234 - 236), proizlazi da je Maja Asanović na dan 12. studenog 2020., upisana kao suvlasnica čest.zgr. 1422/2 ZU 22250 k.o. Split za 1/6 dijela; suvlasnica čest.zgr. 1422/3 ZU 9463 k.o. Split za 3/9 dijela te kao isključiva vlasnica 1. suvlasničkog dijela: 73/740 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-1) dijela čest. zem. 8066/6 ZU 14760 k.o. Split, koji je suvlasnički dio povezan s posebnim dijelom i u naravi predstavlja dvosoban stan položen na prizemlju, označen kao cjelina slovom "A", orijentacije sjever-zapad-jug, ukupne neto površine 71,05 m², koji se sastoji od dnevnog boravka, kuhinje, dva hodnika, dvije sobe, kupaonice, WC-a i sprema s pripadajućom ostavom položenom ispod stubišta, označenom oznakom "A10", površine 2,50 m², što čini ukupnu površinu stana od 73,55 m², anagrafske oznake Split, Pod kosom 35B.

38. Iz izjave okrivljenog Deana Majstorovića od 30. studenog 2021. (list 294), proizlazi da on povlači zahtjev za izuzećem zamjenice ODO-a Split Ankice Marasović.

39. Iz tužbe Marine Conte Nova protiv Maje Asanović od 3. svibnja 2019. (list 304 – 307), proizlazi da je na temelju njene tužbe pokrenut parnični postupak pred Općinskim sudom u Splitu posl. br. P-1949/19 radi utvrđenja prava vlasništva oštećene na predmetnim nekretninama.

40. Iz obavijesti – dokumentacije o prometu nekretnina u kojima je sudjelovala okrivljena Marina Dumanić Buzov izdane od Porezne uprave, Područnog ureda Split klasa: 410-20/21-03/122 od 8. prosinca 2021. s ugovorima o darovanju ili kupoprodaji (list 332 – 350), proizlazi da je okrivljena pod 3) u zadnjih pet godina sudjelovala u više pravnih poslova kupoprodaja nekretnina i to:

- Ugovor o darovanju od 17. ožujka 2021., kojeg je kao darovateljica sklopila sa svojim sinom Dinom Buzovom, kao obdarenikom, a na temelju kojeg ugovora mu je prepustila pravo vlasništva čest.zgr. 1686 ZU 4212 k.o. Okrug,
- Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 27. ožujka 2019., kojeg je kao prodavateljica sklopila s Majom Asanović, kao kupcem, na temelju kojeg je na Maju Asanović prenijela 3/9 prava vlasništva čest.zgr. 1422/3, 1/6 prava vlasništva čest.zgr. 1422/2 i 1/2 prava vlasništva čest.zem. 9679 k.o. Split,
- Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 31. kolovoza 2018., kojeg je kao kupac sklopila s okrivljenikom pod 1), kao prodavateljem, na temelju kojeg je stekla 3/9 prava vlasništva čest.zgr. 1422/3, 1/6 prava vlasništva čest.zgr. 1422/2 i 1/2 prava vlasništva čest.zem. 9679 k.o. Split,
- Ugovor od 13. lipnja 2017., kojeg je kao prodavateljica, zajedno s ostalim prodavateljima i to Vladimirom Frankovićem pok. Ratka, Vesnom Bečić pok. Ratka, Dobrilom Gabelić pok. Ivana i Marijom Rožmanc pok. Ivana, sklopila s kupcem Ivanom Tomasovićem i na temelju kojeg ugovora je na kupca prenijela svoj suvlasnički dio od 1/2 stana u Splitu, u Ulici hrvatskih iseljenika br. 2, koji se nalazi u zgradi označenoj kao čest.zem. 6443/14 broj poduloška 9328 k.o. Split,
- Ugovor o doživotnom uzdržavanju od 19. rujna 2018., kojeg je, kao primateljica uzdržavanja sklopila s okrivljenikom pod 2), kao davateljem uzdržavanja, a predmet ugovora su 3/9 prava vlasništva čest.zgr. 1422/3, 1/6 prava vlasništva čest.zgr. 1422/2, 1/2 prava vlasništva čest.zem. 9679 k.o. Split te za cijelo čest.zgr. 1686 ZU 4212 k.o. Okrug,
- Ugovor o darovanju od 11. rujna 2018., kojeg je kao obdarenica sklopila s okrivljenikom pod 3), kao darovateljem, na temelju kojeg ugovora je stekla pravo vlasništva za cijelo čest.zgr. 1686 ZU 4212 k.o. Okrug.

41. Iz Podataka o prometu računa Hrvatske poštanske banke (list 370 – 371.) proizlazi promet po računu okrivljene pod 3) u razdoblju od 8. travnja 2012., do 7. travnja 2022.

42. Uvidom u spis ovog suda posl. br. P-1949/19 utvrđeno je:

- da je Marina Conte Nova dana 3. svibnja 2019., podnijela tužbu protiv Maje Asanović radi utvrđenja prava vlasništva nekretnina označenih kao čest.zgr. 1422/3 za 3/9 dijela, čest.zgr. 1422/2 za 1/6 dijela i čest.zem. 9679 za 1/2 dijela, sve k.o. Split,
- da je tužena Maja Asanović je podnijela odgovor na tužbu od 4. lipnja 2019., u kojem osporava navedeni tužbeni zahtjev u cijelosti,
- da je tužena Maja Asanović podnijela podnesak od 19. rujna 2019., kojim otkazuje punomoć odvjetniku Srđanu Vrdoljaku, moli da se sva pismena direktno njoj dostavljaju, prihvaća tužbu tužiteljice Marine Conte Nove, odriče se od prava na žalbu protiv rješenja i odriče se od svog odgovora na tužbu, a uz podnesak je dostavila izjavu – potvrdu od 28. ožujka 2019., okrivljenog Deana Majstorovića (list 121 ovog spisa),
- da je tužena Maja Asanović podnijela podnesak od 27. rujna 2019., u kojem navodi da ona nije sastavila podnesak od 19. rujna 2019. i da su svi navodi iz tog podneska netočni, kao i da se radi o mogućem počinjenju kaznenog djela,
- da je navedeni spis 11. rujna 2020., predan ODO Split na uvid,
- da je tužiteljica podneskom od 4. siječnja 2025., povukla tužbu u tom predmetu,
- da je doneseno rješenje od 27. siječnja 2025., kojim je utvrđeno da je tužitelj povukao tužbu u ovoj pravnoj stvari i da se nalaže tužitelju, u roku od osam dana, naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 312,50 eura, dok je za više zatraženi iznos zahtjev tuženika odbijen kao neosnovan,

- da je rješenjem Županijskog suda u Osijeku posl. br. GŽ-612/25 od 1. travnja 2025., ukinuto navedeno rješenje u točki u kojem je odlučeno o trošku potupka i u tom dijelu je predmet vraćen sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje.

43. S obzirom na navedeno, sud je osim obrani okrivljenika pod 1) i pod 2) te okrivljene pod 3), posebnu pažnju posvetio procjeni iskaza ispitane oštećene Marine Conte Nove te svjedoka Milivoja Marasovića, Maje Asanović i Ante Jukića.

44. Tako je oštećena Marina Conte Nova izjavila da je zajedno s okrivljenikom pod 1) i Milivojem Marasovićem bila u uredu odvjetnice Jelene Šarić gdje je samo letimično pogledala izjavu pa je potpisala i nju i ugovor kada je komentirala da se ovdje radi o lihvarskom ugovoru, ali da će to potpisati jer zna da će skinuti zabilježbu. Nakon toga da su išli u javnog bilježnika s tim da ona te isprave nije potpisala ispred javnog bilježnika već u uredu odvjetnice Jelene Šarić. Navodi da su nakon toga ona okrivljenik pod 1) i Milivoj Marasović išli u stan u Radunicu i da je primijetila da je Milivoj Marasović dosta zainteresirano promatrao sve po njenom stanu, a da joj je okrivljenik pod 1), kad mu je to iskomentirala, rekao da je sve u redu. Što se tiče odredbe ugovora o kupoprodaji sklopljenog s okrivljenikom pod 1), u kojoj stoji da je kupoprodajna cijena u cijelosti plaćena, navodi da je takav bio dogovor s okrivljenikom pod 1) jer da su išli na poštenje s tim da je okrivljenik pod 1) inzistirao na toj odredbi. Na kraju da joj je okrivljenik pod 1) rekao da joj ne može u cijelosti platiti kupoprodajnu cijenu jer da se istrošio i da nema novaca. Nadalje, u odnosu na sastanak kod javne bilježnice Zrinke Milić Štrkalj navodi da je bila zajedno s okrivljenikom pod 1) i pod 2) i da je dogovor bio da će njoj, u uredu javne bilježnice, okrivljenik pod 2) isplatiti iznos od 100.000,00 eura s tim da se nije mogla sjetiti da je njoj okrivljenik pod 2) trebao dati tri bjanko zadužnice da se naplati putem njih ako joj on ne plati dogovoreni iznos. Također ističe da nije pročitala izjavu koju je potpisala pred j.b. Zrinkom Milić Štrkalj, a u kojoj izjavi je navela da okrivljenik pod 1) nema nikakvih dugovanja prema njoj s osnove kupoprodajne cijene. Navela je da je okrivljenik pod 1), nakon potpisivanja te izjave žurno izišao iz ureda javne bilježnice, a da je ona pročitala tu izjavu tek par dana nakon potpisivanja, kad se vratila u Švicarsku. Kasnije u svom iskazu, oštećena je navela da je letimično pregledala tu izjavu prije potpisivanja, pogledala ju je par dana nakon dolaska u Švicarsku s tim da sam se iz Švicarske vratila u Hrvatsku jer je došla po presliku te izjave da je ima za sebe. U javne bilježnice nije tražila prelisku te izjave jer nije imala vremena jer se radilo o sekundama. Vezano za bjanko zadužnice navela je da je okrivljenik pod 2) u javne bilježnice došao samo s jednom bjanko zadužnicom, a javna bilježnica je rekla da ona ne može glasiti na iznos veći od 500.000,00 kuna a oni su trebali uglaviti iznos od 700.000,00 kuna pa je Dean Majstorović otišao iz ureda i vratio se sa još dvije bjanko zadužnice. Na jednoj je bio iznos od 500.000,00 kuna a ostatak su podijelili na dvije zadužnice. Okrivljeniku pod 2) je rekla da je on njoj trebao isplatiti 100.000,00 eura, a ne davati bjanko zadužnice na što je on nju ucijenio na način da joj je rekao da će uzeti ovih 5.000,00 eura i zadužnice ili neće dobiti ništa. Predala je bjanko zadužnice financijskoj agenciji na naplatu, Državnom odvjetništvu i odvjetnici Jeleni Šarić, kad je vidjela da joj Dean ne daje novce, pokušala se naplatiti preko tih bjanko zadužnica, međutim nije uspjela pa je angažirala odvjetnicu Jelenu Šarić, njoj se povjerila da se ona službenim putem pokuša naplatiti preko bjanko zadužnica. Kada je vidjela da se neće uspjeti naplatiti preko bjanko zadužnica, osobno je izvršila provjeru Deana Majstorovića u zemljišniku i utvrdila je da on nije vlasnik nekretnina i da se neće moći ni tako naplatiti. Osim ovih bjanko zadužnica okrivljenik pod 2) joj nije dao niti jedno drugo sredstvo garancije da će joj kupoprodajna cijena biti isplaćena. Nadalje, navodi da

je više puta pozivala Deana Majstorovića da ga pita kad će joj isplatiti ostatak kupoprodajne cijene, on se nije tako često javljao, a kad bi se javio rekao bi da je na putovanju u Njemačkoj i Italiji. Izričito navodi da od okrivljenika pod 2) nije primila iznos od 100.000,00 eura. Što se tiče postupaka koje je pokrenula, navodi da je pokrenula parnični postupak protiv svih okrivljenika Maje Asanović i Milivoja Marasovića, a isto tako je podnijela kaznenu prijavu protiv Maje Asanović i Milivoja Marasovića. Ne zna u kojoj fazi se nalaze ti postupci ali je platila odvjetnike da joj to prate. Kaznenu prijavu protiv Deana Majstorovića je podnijela u lipnju 2020. godine jer je 19.6.2019. imala nezgodu u kući, pala je i slomila bedrenu kost. Završila je u invalidskim kolicima, a godinu dana nakon te ozljede došla je u Republiku Hrvatsku, još je bila u invalidskim kolicima. Još jedan razlog zašto nije prije podnijela kaznenu prijavu protiv Deana Majstorovića je taj što je cijelo vrijeme vjerovala da će on poštovati svoj dio dogovora. Sjeća se da je s Deanom Majstorovićem nakon sklapanja izjave u uredu Zrinke Milić Štrkalj pričala o nekretninama koje ima na Braču, ali se ne sjeća je li o tome pričala s njim u travnju 2019. godine. Njezin muž je Braćanin, imaju tamo nekretnine, ali nije htjela da Dean Majstorović kupi njezine nekretnine s obzirom da nije poštovao ni dogovor u odnosu na Radunicu. Dok su pričali o Braču također mu je prigovarala zašto joj još nije platio Radunicu. Bjanko zadužnice su se odnosile isključivo na Radunicu i nikada se nije istovremeno pričalo o Braču i o Radunici, ako se pričalo o Braču nije se pričalo o Radunici i obratno. Smatra da su samo pričali o nekretninama na Braču, a ne i da su bili u kakvim pregovorima za te nekretnine. Koliko zna Radunica se iznajmljivala zadnje dvije, tri godine u turističke svrhe od strane Maje Asanović. Ne zna je li itko drugi koristio taj stan na drugi način. Od kad je predala ključeve stana Alenu Vidoviću pa do podnošenja kaznene prijave protiv Deana Majstorovića nije išla u stan u Radunicu jer je u zemljišniku vidjela da više nije upisana kao vlasnica tog stana i zato nije išla. Navodi da je stan dobila darovanjem od Ante Nimca Kalcine, da je dogovor bio između njenog supruga i Ante da njoj Ante daruje taj stan. Prodaja tog stana je bio njezin prvi posao s nekretninama jer do tada nije ni kupila ni prodala nekretninu. Nakon nje upisuje se okrivljenik pod 1) pa okrivljena pod 3) i onda Maja Asanović. Za Antu Jukića i za okrivljenu pod 3) je u svom iskazu navela da ih ne poznaje. Nadalje, oštećena je prvo navela da nije imala nikakav razlog za hitnu prodaju da bi na kraju rekla da je prodaja stana bila hitna i nije bila hitna, u naravi da nije bila hitna s tim da je pred državnim odvjetništvom u svom iskazu navela da je zbog svog i suprugovog zdravstvenog stanja te radi potrebe novca odlučila prodati stan u Radunici.

45. Sud smatra da je ovakav iskaz oštećene Marine Conte Nove nevjerodostojan, nelogičan i neživotan te je u suprotnosti s obranom okrivljenika pod 1), pod 2), okrivljene pod 3) te svjedoka Maje Asanović, Milivoja Marasovića i Ante Jukića, za koje sud smatra da su vjerodostojni i životni te su većim dijelom u međusobnoj suglasnosti i zajedno s ostalim materijalnim dokazima čine jednu logičnu cjelinu. Navedeni iskaz oštećene je iskonstruiran isključivo da okrivljenik pod 1), pod 2) i okrivljena pod 3) kaznenopravno odgovaraju kako bi oštećenoj bio dosuđen imovinskopravni zahtjev ili u slučaju da joj ne bude dosuđen radi eventualnog pokretanja drugih postupaka u kojima bi, na temelju osuđujuće presude, mogla zahtijevati određenu naknadu štete.

45. 1. Oštećena tako navodi da sklapanje kupoprodajnog ugovora s okrivljenikom pod 1) nije bio posao hitne naravi, međutim istovremeno navodi da je taj posao sklopila jer joj je trebao novac zbog njenog i suprugovog lošeg zdravstvenog stanja te da je sklapanje tog posla čak i bilo hitne naravi. Nadalje, nije ni životno ni logično da oštećena pristaje na odredbu u tom ugovoru da je kupoprodajna cijena u cijelosti isplaćena, da potpisuje

ugovor koji je, kako ona kaže, lihvarski zbog ugovorenih penala, na koje je pristala, da je također potpisala i izjavu u kojoj su sadržani penali za neispunjenje ugovorne obveze skidanja zabilježbe spora s predmetnih nekretnina, sve na traženje okrivljenika pod 1), ako prodaja stana u Radunici nije bila hitna. Osoba kojoj nije hitno sklapanje takvog pravnog posla zasigurno neće pristati na uvjete gdje sebe izlaže neizvjesnosti hoće li druga strana ispuniti svoje obveze. Oštećena kaže da je na to pristala jer je išla na poštenje s okrivljenikom pod 1) međutim kako netko može toliko vjerovati osobi koju je tek nedavno upoznao, s kojom nije prije ništa poslovaio i na taj način tu, praktički, nepoznatu osobu staviti u tako povoljniji položaj. Ovaj dio njenog iskaza je svakako u suprotnosti s obranom okrivljenika pod 1) koji je izjavio da je ona zahtijevala da se stavi odredba da je cijena stana u cijelosti isplaćena, da se on odmah upiše kao vlasnik stana na temelju tog ugovora, da mu je oštećena rekla da se radi o zdravstvenom stanju njenog supruga te da je, zbog načina kako se ovaj posao odvijao, stekao dojam da se radi o hitnom poslu. Ovaj dio njenog iskaza je također u suprotnosti s iskazom svjedoka Ante Jukića, koji je naveo da je oštećena dva puta inzistirala da se vlasništvo stana odmah prepíše na okrivljenika pod 1), a na sastanku, na kojem je bio prisutan, da je tražila da se vlasništvo stana prebaci na okrivljenu pod 3), da je uvijek naglašavala da je to sve hitno i da je tražila isplatu iznosa od 5.000,00 eura ili 10.000,00 eura, da može ići van Hrvatske dok čeka ostala sredstva. Isto tako je neživotno da je oštećena samo letimično pogledala izjavu u kojoj su sadržani penali za neispunjenje ugovornih obveza i da se ne sjeća sadržaja te izjave, međutim sjeća se da je Milivoj Marasović sa zanimanjem promatrao njezin stan u Radunici, dok ga je pokazivala okrivljeniku pod 1). Nevjerodostojan je i njezin iskaz u odnosu na potpisivanje izjave kojom okrivljenika pod 1) oslobađa bilo kakvih obveza proizašlih iz kupoprodajnog ugovora kojeg su sklopili jer oštećena prvo navodi da nije uopće pročitala tu izjavu prije ovjere, pa onda navodi da ju je samo letimično pročitala, a da ju je tek pročitala par dana nakon ovjere, kada je već bila Švicarskoj. Navela je da nije stigla u javne bilježnice pročitati tu izjavu jer se radilo o sekundama, a istovremeno navodi da je ostala u javne bilježnice nakon ovjere te isprave čekati okrivljenika pod 2) da donese još dvije bjanko zadužnice, dakle imala je dovoljno vremena za pogledati što je potpisala. Sasvim je neživotno da netko pred javim bilježnikom potpisuje nešto što nije pročitao, bez obzira je li mu to prvi pravni posao s nekretninama, tim više osoba koja prvi put sklapa takve poslove postupa s još većom pažnjom, jer nije vična takvom poslovanju i da ne bi na koncu bila na određeni način oštećena. Također je neživotno i nelogično da oštećena daje okrivljeniku pod 1) izjavu u kojoj navodi da joj je okrivljenik pod 1) u cijelosti isplatio kupoprodajnu cijenu za stan u Radunici i da prema njemu nema više potraživanja, ako joj okrivljenik pod 1) nije ispunio svoju obvezu da joj plati ostatak kupoprodajne cijene ili da okrivljenik pod 2) to nije napravio sukladno dogovoru s njom i okrivljenikom pod 1). Ovaj dio njenog iskaza je u suprotnosti s obranom okrivljenika pod 2), koji je u svojoj obrani jasno naveo da je oštećenoj isplatio ostatak kupoprodajne cijene. Dio iskaza oštećene u kojem navodi da bjanko zadužnice, koje joj je okrivljenik pod 2) predao nisu bile za Brač nego za Radunicu, u suprotnosti je s obranom okrivljenika pod 2) koji je naveo da su te zadužnice isključivo za nekretnine na Braču i da nemaju veze sa stanom u Radunici. Dakle, oštećena pokušava prikazati da joj je okrivljenik pod 2) dao nenaplative bjanko zadužnice isključivo kao garanciju da se naplati od njih, ako joj on ne plati 95.000,00 eura na ime ostatka kupoprodajne cijene za stan u Radunici, a istovremeno navodi da je s okrivljenikom pod 2) razgovarala o njezinim nekretninama na Braču s tim da navodi da nije bila s njim u ikakvim pregovorima za nekretnine na Braču. Taj njezin iskaz je u suprotnosti s obranom okrivljenika pod 2) koji je naveo da su njih dvoje pregovarali o njezinim nekretninama na Braču i da su bjanko zadužnice predane u sklopu

pregovora o nekretninama na Braču, zajedno s 5.000,00 eura koje joj je također predao. Nadalje, oštećena navodi da je tek u lipnju 2020. godine podnijela kaznenu prijavu protiv Deana Majstorovića (podnesena je 28. travnja 2020.), dakle nakon više od godinu i pol od potpisivanja izjave da je okrivljenik pod 1) oslobođen svih obveza iz kupoprodajnog ugovora (izjava ovjerena 31. kolovoza 2018.), jer da je vjerovala da će okrivljenik pod 2) njoj ipak platiti ostatak kupoprodajne cijene, a istovremeno navodi da ju je on ucijenio što opet ne zvuči logično jer kako netko može vjerovati osobi koja ga tako ucjenjuje da će ispuniti svoju obvezu. Bez obzira je li bila bolesna i u invalidskim kolicima oštećena je mogla podnijeti kaznenu prijavu i ranije, osobno ili putem svog punomoćnika, kako je i učinila 28. travnja 2020. godine. Nadalje, dio iskaza u kojem je navela da ne poznaje Antu Jukića je u suprotnosti s obranom okrivljenika pod 1) i s iskazom svjedoka Ante Jukića, koji su iskazali da su svi zajedno s oštećenom i s okrivljenikom pod 2) bili na sastanku u Jokera.

46. Okrivljenik pod 1) u svojoj obrani je naveo da je oštećenoj odmah u uredu odvjetnice Jelene Šarić platio kaparu u iznosu od 10.000,00 eura na ime kupoprodaje stana u Radunici, a što se tiče odredbe iz ugovora da je u cijelosti plaćena kupoprodajna cijena da je to stavljeno na zahtjev oštećene, a ne na njegov zahtjev, kao i da je ona zahtijevala da se on odmah upiše kao vlasnik tog stana. Uz to je još i zahtijevala da on odmah na sebe prebaci obvezu plaćanja vode i struje za taj stan. Sve što je ona tražila on je na kraju i postigao te je nakon toga otišao na brod jer je kapetan broda i na brodu je bio cca sedamdeset dana. Dakle, sasvim je logično i normalno da oštećena zahtijeva da se okrivljenik pod 1) odmah upiše kao vlasnik nekretnine i da u ugovoru stoji da je kupoprodajna cijena u cijelosti plaćena s obzirom da je cijeli posao bio hitne naravi za oštećenu, što je i sam okrivljenik pod 1) naveo u svojoj obrani, da je stekao dojam da je ovo hitan posao, s obzirom na način kako se odvija i na navod oštećene da prodaje stan zbog zdravstvenog stanja supruge. Nadalje, okrivljenik pod 1) navodi da je na stanu bila upisana zabilježba, oštećena je imala obvezu skinuti tu zabilježbu u roku od 60 dana, a njegova obveza je bila isplatiti punu kupoprodajnu cijenu u roku od 30 dana od skidanja zabilježbe. Kad je došao s broda zabilježba je bila skinuta, znači da je trebao ispuniti svoju obvezu da plati ostatak kupoprodajne cijene, ali da je imao dosta dužnika od kojih se nije uspio naplatiti pa je o tome obavijestio oštećenu, koja se nije baš puno uznemirila, rekla mu je da je pomorac i da će se snaći, te mu je predložila da dalje proda stan da nađe nekog kupca, iako je on htio odustati od te kupoprodaje. Ovaj dio obrane okrivljenika pod 1) je također logičan i uvjerljiv jer ako okrivljenik pod 1) nije imao na kraju sredstava da isplati ostatak kupoprodajne cijene, normalno je da se želi povući iz tog pravnog posla. Okrivljenik pod 1) se pokušao snaći da skupi ostatak iznosa kupoprodajne cijene u čemu mu je htio pomoći i zet Ante Jukić, nudeći mu svoj automobil marke BMW X6 i kuću u Žrnovnici, što sve također proizlazi iz poruke (list 75 spisa), koju je okrivljenik pod 1) poslao oštećenoj. Nadalje, okrivljenik pod 1) je oglasio stan putem Facebooka i rekao je svom zetu Anti Jukiću da prodaje stan, a on mu je rekao da je okrivljenik pod 3) prodao majčin stan i da bi mogao biti zainteresiran za kupnju stana u Radunici pa je na kraju održan sastanak na kojem su bili on, okrivljenik pod 2), oštećena i Ante Jukić. Naveo je da je na sastanku dogovoreno da će okrivljenik pod 2) stupiti na njegovo mjesto, da je prodao stan, ali da je samo dobio kaparu pa da može oštećenoj za početak dati samo 5.000,00 eura na što je oštećena odmah i pristala, a isto tako je pristala na prijedlog okrivljenika pod 2) da se stan odmah upiše na okrivljenu pod 3), dakle finalni dogovor je bio da on kao prodavatelj sklopi ugovor s okrivljenom pod 3), kao kupcem. Ovaj dio obrane okrivljenika je u skladu s iskazom svjedoka Ante Jukića, koji je naveo da je dogovor na

tom sastanku bio da će okrivljenik pod 2) isplatiti ostatak kupoprodajne cijene oštećenoj, da će isplatiti okrivljeniku pod 1) što je dao na ime kapare, da će oštećenoj dati iznos od 5.000,00 ili 10.0000,00 eura, dok se čeka konačna isplata i da će na kraju kupoprodajni ugovor sklopiti okrivljenik pod 1) kao prodavatelj i okrivljena pod 3), kao kupac. Isto tako svjedok Ante Jukić potvrđuje navode obrane okrivljenika pod 1) da je oštećena inzistirala da se vlasništvo stana odmah prepiše na okrivljenika pod 1), a na sastanku, na kojem je bio prisutan, da je tražila da se vlasništvo stana prebaci na okrivljenu pod 3) i da je uvijek naglašavala da je to sve hitno. U odnosu na sastanak u javne bilježnice gdje su bili on, okrivljenik pod 2) i oštećena, okrivljenik pod 1) je naveo da je oštećena potpisala izjavu, koju je sastavila odvjetnica Jelena Šarić, u kojoj je bilo sadržano da okrivljenik pod 1) nema više nikakvih dugovanja prema oštećenoj, te da je on upoznao oštećenu sa sadržajem te izjave i da je oštećena normalno reagirala i pristala je na to. U ovom dijelu obrana okrivljenika je također logična jer je normalno i životno da ona osoba koja potpisuje ispravu ispred javnog bilježnika bude prvo upoznata sa sadržajem te isprave pa je tek onda potpiše, a ne da je samo letimično pogleda pa je pročita tek par dana nakon potpisivanja.

47. Okrivljenik pod 2) je u svojoj obrani naveo da je oštećenoj dao bjanko zadužnice isključivo za kuću na Braču i da su zadužnice u vrijeme izdavanja i u vrijeme naplate imale pokriće jer je on u to vrijeme bio upisan kao suvlasnik nekretnina u Podstrani. Taj dio njegove obrane u suglasnosti je s izvacima iz zemljišne knjige (listovi spisa 232, 237 i 238) iz kojih je vidljivo da je bio upisan kao suvlasnik nekretnina označenih kao čest.zem. 1588, čest.zem. 1586 i čest.zem. 1589 k.o. Donja Podstrana. Okrivljenik pod 2) je također izjavio da je u vrijeme izdavanja bio u blokadi duži vremenski period što je također u skladu s potvrdom Financijske agencije o blokadi računa okrivljenika Deana Majstorovića za razdoblje od 3. siječnja 2017., do 3. rujna 2020. (list 202 - 228), iz koje proizlazi da je okrivljenik pod 2) bio u neprekidnoj blokadi tijekom cijele 2018. i 2019. godine te u periodu od 1. siječnja 2020. do 17. travnja 2020., te u periodu od 19. listopada do 10. studenog 2020. Međutim, u bjanko zadužnicama (listovi 19-30 spisa) jasno stoji da ove bjanko zadužnice imaju svojstvo ovršne isprave na temelju koje se može tražiti ovrha protiv dužnika ili jamaca plateca na drugim predmetima ovrhe, dakle, oštećena je na temelju ovih zadužnica mogla tražiti provedbu ovrhe na nekretninama u suvlasništvu okrivljenika pod 2). Također je ovaj dio obrane u skladu s iskazom svjedoka Ante Jukića, koji je naveo da je okrivljenik pod 2) početkom 2018. godine kupio zemljište u Podstrani. Okrivljenik pod 2) je naveo da je bio u trgovačkom centru Joker zajedno s oštećenom, njezinim suprugom i još jednom osobom, da su popili piće i spustili se u garažu Jokera da ona i suprug prebroje novac, a to je sve bilo prije nego što su se on i oštećena našli s okrivljenikom pod 1) u javnog bilježnika. Ovaj dio obrane okrivljenika je također uvjerljiv i logičan jer je oštećena isti dan dala izjavu okrivljeniku pod 1) da nema prema njemu više nikakvih potraživanja. Dakle, zasigurno ne bi oštećena dala ovakvu izjavu da se prije toga nije osigurala, tj. da joj nije u cijelosti isplaćen ostatak kupoprodajne cijene za stan u Radunici. Da je okrivljenik pod 2) imao dovoljno novaca za isplatu duga oštećenoj proizlazi također iz navoda okrivljene pod 3), koja je izjavila da je prodala svoj dio stana u Splitu, Hrvatskih iseljenika 2 te da je okrivljeniku pod 2) dala između 60.000,00 eura i 65.000,00 eura. Isto tako je okrivljena pod 3) navela da je okrivljenik pod 2) prodao i stan u Splitu, Sukoišanska 11, koji je bio u vlasništvu njezinih roditelja, koji su taj stan ostavili okrivljeniku pod 2). Navedeno je potvrdio i svjedok Ante Jukić, koji je izjavio da je okrivljenik pod 2) prodao stan kojeg mu je djed ostavio u kvartu Skalice, kraj policije i to za cijenu od 100.000,00 eura do 115.000,00 eura. U odnosu na bjanko zadužnice

okrivljenik pod 2) je izjavio da su one bile isključivo za Brač jer je dogovor s oštećenom bio da on njoj da 100.000,00 eura u zadužnici, da pokrene prodaju Brača, da će mu oni dati punomoć za prodaju, ali nakon što je oštećena preuzela 100.000,00 eura u Jokera, da je rekla da joj fali još dvadesetak tisuća eura da kupi stan u Orinoj zgradi pa da bi on njoj trebao dati tih 20.000,00 eura i još 80.000,00 eura u zadužnici. Okrivljenik je naveo da nije to mogao nabaviti u tom trenutku nego da će joj odmah dati 5.000,00 eura i ostalo u zadužnicama pa je otišao kući po 5.000,00 eura i u Narodne novine po zadužnicu. Iako oštećena negira da je bila u pregovorima s okrivljenikom pod 2) u vezi nekretnina na Braču, iz njegove obrane jasno proizlazi da su bili u takvim pregovorima, jer je okrivljenik pod 2) uredno isplatio oštećenoj ostatak kupoprodajne cijene za stan u Radunici, pokazavši time stvarnu namjeru da s oštećenom nastavi poslovati u odnosu na druge nekretnine. Još jednom se ukazuje na to da je oštećena dala okrivljeniku pod 1) izjavu da prema njemu nema više potraživanja, a takvu izjavu sigurno ne bi dala da nije prethodno primila ostatak kupoprodajne cijene jer se ipak radi o većem novčanom iznosu. Što se tiče sastanka u javnog bilježnika prilikom ovjere izjave da okrivljenik pod 1) nema više dugovanja prema oštećenoj, okrivljenik pod 2) navodi da je okrivljenik pod 1) bio prisutan kad je okrivljenik pod 2) oštećenoj dao 5.000,00 eura i da okrivljenik pod 1) nije odmah izašao čim je dobio tu izjavu, kako to navodi oštećena, jer time želi prikazati kako je dovedena pred gotov čin. Taj dio njegove obrane je također u suglasnosti s obranom okrivljenika pod 1) koji je potvrdio da je okrivljenik pod 2) dao oštećenoj iznos od 5.000,00 eura isprede njega u čekaonici javnog bilježnika. U odnosu na sklapanje ugovora o kupoprodaji stana u Radunici između okrivljene pod 3), kao prodavateljice i Maje Asanović, kao kupca, okrivljenik pod 2) je naveo da nije bio prisutan u uredu javnog bilježnika prilikom sklapanja tog pravnog posla, da su u javnog bilježnika bili okrivljena pod 3), Maja Asanović i Milivoj Marasović, da je on bio u kafiću u blizini javnobilježničkog ureda i kada su mu javili da su oni došli na red da je došao ispred zgrade u kojem je taj ured. Milivoj Marasović mu je ispred zgrade dao novac za stan s tim da nije tada u cijelosti platio kupoprodajnu cijenu. Također je naveo da okrivljena pod 3) nema nikakve veze s novcima i da ona samo potpisuje što on dogovori. Ovaj dio obrane okrivljenika pod 2) je u skladu s obranom okrivljene pod 3) i s iskazom svjedokinje Maje Asanović. Tako okrivljena pod 3) u svojoj obrani navodi da su u javnog bilježnika bili ona, Maja Asanović i Milivoj Marasović, a da ih je ispred zgrade čekao okrivljenik pod 2), kojom prilikom je Milivoj Marasović dao okrivljeniku pod 2) neke novce, s tim da njoj nitko tada nije dao nikakav novčani iznos. Također je navela da je njezin pokojni suprug bio glavni za financije, dok je bio živ, a nakon njegove smrti da je tu ulogu preuzeo okrivljenik pod 2). Svjedokinja Maja Asanović je u svom iskazu navela da su u javnog bilježnika bili ona, okrivljena pod 3) i Milivoj Marasović, a da ih je okrivljenik pod 2) čekao ispred zgrade gdje je Milivoj Marasović dao okrivljeniku pod 2) novac za stan, ali da nije tada cijena stana u cijelosti plaćena. Isplata je bila u gotovini. U odnosu na navedene okolnosti svjedok Milivoj Marasović je izjavio da su nakon sklapanja ugovora u javnog bilježnika on i Maja Asanović dali novac okrivljenoj pod 3), ali da misli da je ona to odmah prosljedila okrivljeniku pod 2). Isto tako je naveo da je te prilike platio većinu novca odmah iza javnog bilježnika, a da je nešto sitno platio naknadno, novac je imao kod sebe i u javnog bilježnika ali se ne može sjetiti o kojem se novčanom iznosu radilo.

48. U odnosu na odbijene dokazne prijedloge iz odlomka presude broj 5.5. obrazlaže se kako slijedi.

48.1. Izvođenje dokaza grafološkim vještačenjem potpisa na izjavi – potvrdi od 28. ožujka 2019. (list 121 spisa), pribavljanje podatka je li takvo vještačenje već sačinjeno i da se ne čita navedena izjava nevažni su dokazi jer se ne odnose na predmetno kazneno djelo već bi se odnosili na eventualni obveznopravni odnos između okrivljenika pod 2) i Maje Asanović.

48.2. Pribavljanje snimke razgovora broj 241 i 278 od 7. travnja 2019. sadržane na CD-u broj 3 u spisu Županijskog suda u Splitu posl. br. K-US-10/22, također je nevažan dokaz jer je sud već smatra da je obrana okrivljenika pod 2) u tom dijelu vjerodostojna.

48.3. Saslušanje Petre Vidović u svojstvu svjedokinje je nevažan dokaz jer je za ovaj postupak irelevantno tko je oglasio da se stan u Radunici prodaje, a ona se ni u jednom izvedenom dokazu ne dovodi u korelaciju s okrivljenikom pod 1), pod 2), okrivljenom pod 3) i s oštećenom osim da bi, po navodu oštećene, baš ona oglasila da se taj stan prodaje.

48.4. Izjava Ante Nimca Kalcine, novinski članak i pribava spisa ovog suda poslovni broj K-1198/20, nevažni su dokazi jer se ne odnose na predmetno kazneno djelo.

49. Dakle, iz provedenih dokaza sud nije mogao sa sigurnošću utvrditi da bi u svibnju 2018., u Splitu, postupajući zajednički i po prethodnom dogovoru, u nakani da se neosnovano materijalno okoriste u znatnom iznosu, najprije okrivljenik pod 1) dogovorio s Marinom Conte Novom za cijenu od 110.000,00 eura od nje kupiti nekretninu označenu kao čest. zgr. 1422/2, opisane kao zgrada, z.u. 22250, K.O. Split, za 1/6 suvlasničkog dijela, čest. zgr. 1422/3, z.u. 9463, K.O. Split, opisane kao zgrada za 3/9 suvlasničkog dijela i čest.zem. 9679, z.u. 22251, K.O. Split, opisane kao vrt u Lučcu, za 1/2 suvlasničkog dijela nekretnine, što u naravi predstavlja stan u Splitu na Lučcu s vrtom, neistinito joj prikazujući da će joj cjelokupni iznos kupoprodajne cijene isplatiti nakon što ona izbriše zabilježbu spora upisanu pod brojem Z-27853/2018 upisanu u listu B zemljišnoknjižnog izvatka za nekretninu označenu kao čest. zgr. 1422/2, upisanu u z.u. 22251 K.O. Split iz zemljišne knjige, pri čemu joj je dao iznos od 10.000,00 eura na ime kapare, radi čega je ona povjerovala da će on postupiti po takvom dogovoru, pa nakon što su 18. svibnja 2018. zaključili ugovor o kupoprodaji predmetne nekretnine kojim je ugovoreno da će joj za stan isplatiti ukupno 110.000,00 eura, u što je sve ista ne sumnjajući povjerovala i ishodila brisanje navedene zabilježbe s nekretnine i omogućila mu uknjižbu prava vlasništva na njoj, nije joj isplatio kupoprodajnu cijenu iako ga je ona na to pozivala, a s kojim postupanjem je okrivljenik pod 2) bio upoznat pa su joj potom okrivljeni pod 1) i pod 2) u kolovozu 2018. neistinito prikazali kako će joj kupoprodajnu cijenu umjesto okrivljenika pod 1) isplatiti okrivljenik pod 2), u koju svrhu joj je okrivljenik pod 2) predao na ime predujma iznos od 5.000,00 eura te joj ujedno, kao dokaz da će joj isplatiti kupoprodajnu cijenu, 31. kolovoza 2018. predao tri bjanko zadužnice na ukupni iznos od 700.000,00 kuna za koje je znao da su nenaplative jer su njegovi računi bili blokirani od strane Financijske agencije, a kada je oštećena Marina Conte Nova povjerovala da će joj okrivljenik pod 2) isplatiti kupoprodajnu cijenu, potpisala je izjavu da joj je okrivljenik pod 1) isplatio cjelokupni iznos kupoprodajne cijene, iako se to nije dogodilo, a sve iz razloga jer je okrivljenik pod 1) vlasništvo stana u međuvremenu prenio na okrivljenu pod 3), koja je s prethodno opisanim postupanjem bila upoznata te koja je dana 28. ožujka 2019., predmetni stan prodala Maji Asanović, rođakinji okrivljenika pod 1), za iznos od 110.000,00 eura, nakon čega je oštećena povjerovavši u njihove navode, pozivala okrivljenika pod 1) i pod 2) da joj isplate kupoprodajnu cijenu, a što su oni odbili

učiniti, niti se ona uspjela naplatiti bjanko zadužnicama koje joj je predao okrivljenik pod 2) jer na njegovom računu nije bilo sredstava, pa joj kupoprodajnu cijenu u iznosu od 95.000,00 eura do danas nisu isplatili, a na koji način su za sebe pribavili nepripadnu imovinsku korist i za koji iznos su oštetili Marinu Conte Nova, zbog čega je sud morao primijeniti odredbu članka 3. ZKP/08, odnosno jedno od temeljnih načela kaznenog postupka, koje nalaže da dvojbu o postojanju činjenica sud rješava presudom na način koji je povoljniji za okrivljenika. Poštujući presumpciju nevinosti sud je dvojbu o prethodno navedenim činjenicama riješio na način koji je povoljniji za okrivljenika pod 1), pod 2) i okrivljenu pod 3), odnosno okrivljenog pod 1) Alena Vidovića, pod 2) Deana Majstorovića i okrivljenu pod 3) Marinu Dumanić Buzov sud je oslobodio od optužbe da su počinili kazneno djelo prijevare iz čl. 236. st. 2. u vezi st. 1. KZ/11.

50. Oštećena Marina Conte Nova je tijekom postupka postavila imovinskopravni zahtjev na iznos od 95.000,00 eura, a s obzirom da su okrivljenik pod 1), pod 2) i okrivljena pod 3) oslobođeni optužbe za predmetno kazneno djelo, na temelju odredbe čl. 158 st. 3. ZKP/08, oštećena je s imovinskopravnim zahtjevom upućena u parnicu.

51. Budući da su okrivljenik pod 1), pod 2) i okrivljena pod 3) oslobođeni optužbe troškovi kaznenog postupka iz čl. 145. st. 2. toč. 1. do 5. KZ/11, nužni izdaci okrivljenika pod 1), pod 2) i okrivljene pod 3) te nužni izdaci i nagrada branitelja okrivljenika pod 1), branitelja okrivljenika pod 2) i braniteljice okrivljene pod 3) idu na teret proračunskih sredstava suda.

52. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Splitu 11. ožujka 2026.

SUDAC

Vedran Klafurić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude može se podnijeti žalba u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi u četiri primjerka ovom sudu. O žalbi odlučuje Županijski sud.

DNA:

- okrivljenik pod 1),
- okrivljenik pod 2) putem Kaznionice u Glini,
- okrivljena pod 3),
- branitelj okrivljenika pod 1) Tomislav Biuk, odvjetnik u Splitu,
- branitelj okrivljenika pod 2) Joško Čeh, odvjetnik u Splitu,
- braniteljica okrivljene pod 3) Marina Matković, odvjetnica u Splitu,
- ODO Split,
- pun. oštećene Branka Bajić Alajbeg, odvjetnica u Splitu,
- u spis

Broj zapisa: **9-30886-5b5b2**

Kontrolni broj: **0224e-c874a-51171**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.